

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

III Legislatura

Any 1995

Número 146

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera.**

Sessió celebrada dia 7 de març del 1995.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 421/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Pere Palau i Torres, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a situació de l'Agència Europa. (Decaiguda) 6058
- 2) RGE núm. 648/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Lluís Coll i Allès, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a ajuts a les federacions esportives de Balears l'any 1994. 6058
- 3) RGE núm. 654/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Mesquida i Galmés, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a campanyes d'inspecció. 6059

- 4) RGE núm. 667/95, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Carlota Alberola i Martínez, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a programa de protecció de menors (tutelats). 6059
- 5) RGE núm. 676/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Josep Marí i Prats, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a instal·lacions d'energia solar (tèrmica). 6060
- 6) RGE núm. 1008/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Francesc Obrador i Moratinos, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a tardança a remetre el BOCAIB a Correus. 6060
- 7) RGE núm. 829/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Manel Mascaró i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a dotar els molls adossats al futur dic exterior de Ciutadella. 6061
- 8) RGE núm. 832/95, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a si s'ha executat l'expedient de desallotjament de les coves prehistòriques de Cales Coves. 6061
- 9) RGE núm. 993/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a informació al consell insular pitius sobre les directrius del Pla hidrològic. 6062
- 10) RGE núm. 682/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Carles Cañellas i Fons, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a desenvolupament de l'objectiu 2. 6063

II.- INTERPEL·LACIONS:

- 1) RGE núm. 786/95, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política dels consells insulars. 6064

III.- DEBAT DE LES PROPOSTES DE RESOLUCIÓ (RGE núms. 868/95, 869/95 i 871/95, presentades pels Grups Parlamentaris SOCIALISTA, PSM i EEM i PP-UM, respectivament) derivades del debat de l'Informe relatiu als resultats de la fiscalització del Compte General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'exercici del 1991 (RGE núm. 2442/94). 6074

IV.- DEBAT DE LES ESMENES A LA TOTALITAT AMB TEXT ALTERNATIU:

- 1) RGE núm. 789/95, presentada pel Grup Parlamentari MIXT, a la Proposició de llei RGE núm. 338/95, relativa a modificació de la Llei 8/1986, electoral de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. 6083
- 2) RGE núm. 973/95, presentada pel Grup Parlamentari MIXT, a la Proposició de llei RGE núm. 338/95, relativa a modificació de la Llei 8/1986, electoral de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. 6091

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats. Bonnes tardes a tots. Començam la sessió. Començam per les preguntes.

I.1) Pregunta RGE núm. 421/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Pere Palau i Torres, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a situació de l'Agència Europa.

La primera és la 421, del diputat Sr. Palau i Torres, que no hi és i, en conseqüència decau.

I.2) Pregunta RGE núm. 648/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Lluís Coll i Allès, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a ajuts a les federacions esportives de Balears l'any 1994.

Passam a la segona pregunta, que és la 648, del diputat Sr. Coll i Allès, del Grup PP-UM, relativa a ajuts a les federacions esportives de Balears l'any 94. Té la paraula el Sr. Coll.

EL SR. COLL I AL·LÈS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. De tots és sabut que les federacions esportives de les Balears reben ajuts a la Conselleria, però, a més d'això, i per això va dirigida aquesta pregunta, saber quins ajuts i per

quins conceptes han percebut les federacions esportives de Balears, l'any 1994, de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Coll. Té la paraula el Sr. Rotger.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Sr. Coll, en total són 106.902.511 pessetes, i estan distribuïdes d'una manera molt breu. Com a campionats de Balears, 27.621.000 pessetes. Desplaçaments: 37.386.000. Manteniment federacions: 5.000.000. Grans esdeveniments: 9.825.000. Esport en l'edat escolar: 14.861.730. Centre de perfeccionament tècnic: 9.728.531. Finalment, programes de promoció i cursos de monitors: 2.480.250 pessetes. Tot això fa un total, com li he dit abans, de 106.902.511 pessetes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Coll? No.

I.3) Pregunta RGE núm. 654/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Mesquida i Galmés, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a campanyes d'inspecció.

Passam a la tercera pregunta, que és la 654, del diputat Sr. Mesquida i Galmés, del Grup PP-UM, relativa a campanyes d'inspecció. Té la paraula el Sr. Galmés.

EL SR. MESQUIDA I GALMÉS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Sr. Conseller, ens podria informar sobre quines campanyes d'inspecció del mercat té previstes la Direcció General de Consum, dependent de la Conselleria de Sanitat, per dur a terme durant l'any 1995. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mesquida. Té la paraula el Conseller Sr. Cabrer.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Bartomeu Cabrer i Barbosa):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Mesquida, hi ha dos grans grups de campanyes, unes que estan d'acord amb campanyes nacionals, i coordinades, que es refereixen, fonamentalment -li anunciaré el títol de la campanya transparència bancària i telèfons d'ús públic.

Quant a productes alimentaris, són campanyes purament autonòmiques, begudes alcohòliques és una d'aquestes, durant juny i juliol; fruits secs i crus, ametlles, figues, pistatxos,

etc. durant abril; conserves vegetals destinades a hoteleria, que serà durant maig, juny i juliol; productes càrnics, carns fredes i embotits, fonamentalment, que serà per març i abril.

Altres ja no alimentàries, metalls preciosos, etiquetat informatiu de productes industrials i petit aparell elèctric d'ús domèstic. També assistència tècnica, informació en serveis que es presten a turistes, informació de serveis telefònics.

Finalment, controls analítics alimentaris en el mercat, durant el 1995, inspecció i control de productes i serveis de tipus general posats al servei dels consumidors i usuaris. Aquest és el conjunt de campanyes, ja li dic que la majoria són autonòmiques, i dues o tres conjuntament amb el Govern Central. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cabrer. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Mesquida? No.

I.4) Pregunta RGE núm. 667/95, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Carlota Alberola i Martínez, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a programa de protecció de menors (tutelats).

Passam a la quarta pregunta, que és la 667, de la Sra. Carlota Alberola i Martínez, del Grup PP-UM, relativa a programa de protecció de menors. Té la paraula la Sra. Alberola.

LA SRA. ALBEROLA I MARTÍNEZ:

Gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Ens podria dir algun membre del Govern -ja que veig que la Sra. Consellera de Governació no es troba en aquesta Cambra- quin ha estat el nombre de menors tutelats durant l'any 1994? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Alberola. Té la paraula la Sra. Estaràs.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. El nombre total de menors tutelats en el departament de Palma, durant l'any 94, va ser de 68 i, al llarg de l'any, en virtut del treball realitzat amb els menors i les seves famílies, ha estat possible el tancament de 28 expedients, que es varen superar els motius que havien donat lloc a aquesta intervenció.

En relació a la situació actual de la resta d'expedients, a mode general, indicar que un 65% dels menors estan internats a un centre de protecció i un altre 35%

va passar a acolliment familiar en família (...) o substituïda. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs.

I.5) Pregunta RGE núm. 676/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Josep Marí i Prats, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a instal·lacions d'energia solar (tèrmica).

Passam a la cinquena pregunta, que és la 676, del diputat Sr. Josep Marí i Prats, del Grup PP-UM, relativa a instal·lacions d'energia solar. Té la paraula el Sr. Marí Prats.

EL SR. MARÍ I PRATS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Conseller d'Indústria, em podria dir quants instal·lacions d'electricitat tèrmica s'han subvencionat a les Illes d'Eivissa i Formentera.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí. Té la paraula el Conseller Sr. Triay i Humbert.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, a Formentera cap ni una, A Eivissa, en els municipis de Sant Josep, Santa Eulàlia i Eivissa, concretament 6, a les quals s'ha donat una aportació, per part del Govern Balear, de 7.290.000 pessetes. Són 6 instal·lacions. Per part del Ministeri d'Indústria s'han donat 18 milions.

Això ha comportat una inversió total, en instal·lacions solars, d'aproximadament, 66 milions de pessetes per part, pràcticament, d'empreses dedicades al sector serveis, apartaments, i instal·lacions hoteleres.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Marí? No.

I.6) Pregunta RGE núm. 1008/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Francesc Obrador i Moratinos, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a tardança a remetre el BOCAIB a Correus.

Passam a la sisena pregunta, que és la 1008, del diputat Sr. Obrador i Moratinos, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a tardança en remetre el BOCAIB a correus. Té la paraula el Sr. Obrador.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sr. President. Suposam que el Govern és conscient del greu perjudici que causa a molts ciutadans la tardança en rebre el BOCAIB de cara a terminis. Moltes vegades es reb el BOCAIB quan ja han passat els quinze dies preceptius per a qualsevol reclamació o minvat per sol·licituds de subvencions. Per tant, la pregunta és: amb quina tardança remet el Govern de la Comunitat el BOCAIB al servei de correus?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Obrador. Per favor, deman qui intervenirà del Govern en la contestació d'aquesta pregunta. Té la paraula la Vicepresidenta, Sra. Estaràs.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Disculpi. El BOCAIB, una vegada s'ha imprès, s'envia a l'empresa que l'ha de distribuir, que és *Nou Vent*, i aquesta ho envia immediatament a Correus. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Obrador?

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sí, Sr. President. Jo només voldria dir al Govern que crea una greu indefensió i, a més, sembla, pel que ha dit la Vicepresidenta, volguda. Perquè jo li diria, per exemple, que un butlletí de dia 7 de febrer -i només em centraré en el mes de febrer- es va rebre dia 23 de febrer, pràcticament quan ja havien passat els terminis per fer segons quins recursos que el propi butlletí duia. I vull ressenyar que l'empresa timbra aquest butlletí dia 13 de febrer, és a dir, exactament 6 dies després de la data de publicació del butlletí.

El butlletí de dia 4 de febrer va ser timbrat per aquesta empresa dia 10 de febrer, cosa que vol dir que havien passat 6 dies després de la data del butlletí. Això sense saber quan es lliure en el servei de correus.

El de dia 11 de febrer va timbrat per aquesta empresa *Nou Vent S.A.* dia 17 de febrer, 6 dies després de l'edició del butlletí. El butlletí de dia 14 de febrer es timbra, per part d'aquesta empresa, dia 20 de febrer, per tant, 6 dies després de la data del butlletí. El dia de 9 de febrer es timbra dia 15 de febrer, sis dies després de la data del butlletí. I el de dia 2 de febrer es timbra dia 7 de febrer. Això sense comptar els dies que, després, es torbin, perquè, si per anar des del butlletí a l'empresa que els timbra, es torba 7 dies, tal vegada es torben 7 dies més a lliurar-lo a Correus, cosa que, realment,

provoca indefensió als ciutadans, indefensió greu per part del Govern. Entenem que això s'ha de corregir o, almanco, s'ha de canviar d'empresa si aquesta es torba 7 dies, simplement, per passar la màquina de timbrar damunt els butlletins.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Obrador. Té la paraula la Sra. Estaràs.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Evidentment, hi deu haver algun cas puntual, com els que ha mencionat el Sr. Obrador, de diversos fascicles, perquè les màquines s'han avariat, però sí que és veritat que el mateix dia que surt publicat el BOCAIB, en termes generals, feim la tramesa a *Nou Vent* i aquesta empresa, posteriorment, els envia a Correus. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs.

1.7) Pregunta RGE núm. 829/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Manel Mascaró i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a dotar els molls adossats al futur dic exterior de Ciutadella.

Passam a la setena pregunta, que és la 829, del Sr. Joan Manel Mascaró i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a si es pensa dotar de molls adossats el futur dic exterior del Port de Ciutadella. Té la paraula el Sr. Mascaró.

EL SR. MASCARÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, Sr. Conseller d'Obres Públiques, la setmana passada li vaig demanar quin era el cost del dic exterior del port de Ciutadella, i em va contestar que, una volta dipositades les escombraries procedents de Cala En Busquets, el dic costaria 1.291 milions. Vaig entendre que el cost sols era per acabar el dic, sense molls adossats. La pregunta és la següent: pensa el Govern de la Comunitat Autònoma dotar de molls adossats el futur dic exterior del port de Ciutadella? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mascaró. Té la paraula el Conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, Sr. Diputat, va entendre bé. Aquest cost es refereix, exclusivament, a l'execució del dic d'abric. Ja en carta de 7 de setembre de l'any 94, la Conselleria d'Obres Públiques va adquirir el compromís inicial de fer l'enllestiment d'uns cent metres de moll lineal a efectes de donar una solució de transport al port de Ciutadella. El nostre compro-

mís inicial està en bastir per complet el dic d'abric i començant amb una fase de cent metres. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Mascaró? Té la paraula.

EL SR. MASCARÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Bé, voldriem saber fins on arriba aquesta voluntat del Govern, donat que el compromís que havia adquirit era d'invertir fins a un màxim de 600 milions. Voldriem saber quin cost tendrien aquests molls adossats i fins on arribaria el compromís econòmic del Govern. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mascaró. Té la paraula el Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sí, els 600 milions de pessetes, Sr. Diputat, estan considerats com a subvenció, a efectes d'intentar incentivar que algun empresari privat agafi la gestió, la gestió no, l'execució del dic d'abric. Acte seguit, intentarem trobar solucions, com puguin ser concessions administratives, per enllestir l'obra d'abastiment del port, port comercial o semi-comercial. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

1.8) Pregunta RGE núm. 832/95, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a si s'ha executat l'expedient de desallotjament de les coves prehistòriques de Cales Coves.

Passam a la vuitena pregunta, que és la 832, de la diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a si s'ha executat l'expedient de desallotjament de les coves prehistòriques de Cales Coves. Té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Sols és demanar al Conseller de Cultura si la Conselleria de Cultura, Educació i Esports ha executat l'expedient de desallotjament de les coves prehistòriques de Cales Coves en el terme municipal d'Alaior. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Té la paraula el Conseller Sr. Rotger.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sí, efectivament, la Conselleria ha executat tot l'expedient corresponent a Cales Coves, i li asseguro que ha estat complex i llarg -com vostè sap, segurament- per tal de donar compliment als procediments ordinaris, la llei de procediment administratiu, la llei 16 i, a més, la difícil localització de les persones, dels propietaris i de les persones. Gràcies a l'ajuntament d'Alaior s'ha arribat a tots els afectats, a gran part dels afectats, i se'ls ha donat un termini de desallotjament que s'ha interromput amb un contenciós-administratiu. S'ha donat ordre, a més, es va donar, a la Delegació del Govern, perquè desallotjés, també, en un primer termini, tota aquesta gent, però la Delegació del Govern ha posat una sèrie de condicions -crec que algunes raonables-, de tal manera que això ha donat peu a fer una comissió conjunta, que està integrada per dos representants de la Delegació del Govern, dos representants del Consell Insular de Menorca, dos representants de l'ajuntament d'Alaior, i dos representants de la Conselleria de Cultura. Han tengut ja una reunió, i dia 9 tenen la següent, perquè, una vegada resolt el contenciós-administratiu, es pugui procedir, definitivament, al desallotjament de Cales Coves.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. El desallotjament de Cales Coves, per tant, no està realitzat, i jo crec que avui, la resposta del Conseller de Cultura, és evidentment, molt més completa i certa que les declaracions que va fer, en aquest plenari, dia 8 de febrer de 1995, quan va tenir la pretensió, en nom de la seva eficiència personal, que les qüestions estaven totalment resoltes. Va assenyalar que tot estava aclarit. De fet, i encara que les qüestions són més complicades, la seva eficiència personal queda mal demostrada amb els resultats, que són el fet que les coves prehistòriques de Cales Coves encara continuen ocupades. Per tant, la seva pretensió d'eficiència, que va dir aquí fa un parell de setmanes, vertaderament crec que no és, en absolut, justificada. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Vol tornar a fer ús de la paraula el Conseller? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sra. Barceló, no ho sé, l'eficàcia la jutjaran altres, però sí que li puc dir que l'execució de l'expedient ha estat impecable, que, des del

punt de vista administratiu s'ha arribat al final -em sembla que això no s'havia fet mai. Nosaltres vàrem iniciar l'expedient i s'han acomplert totes les fases legals. Però, en definitiva, es tracta de fer el desallotjament d'una manera constructiva. I vostè que viu allà, i que coneix Menorca, supòs que ho comprèn perfectament. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.9) Pregunta RGE núm. 993/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a informació al consell insular pitiús sobre les directrius del Pla hidrològic.

Passam a la novena pregunta, que és la 993, del diputat Sr. Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a informació al Consell Insular pitiús sobre les directives del pla hidrològic. Té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sres. Diputades, Srs. Diputats. Una setmana més demanam sobre temes d'aigua al Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, i, en aquesta ocasió, el que ens interessa és saber si la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, directament, o a través de la Junta d'Aigües, ha fet cap mena de consulta o ha recaptat informació del Consell Insular de les Pitiüses per les directrius d'elaboració del pla hidrològic de Balears, prèviament a l'exposició pública d'aquestes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula el Conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President. Sr. Diputat. Dins el procediment aplicable a la tramitació d'unes directrius inicials, hem d'aplicar, exclusivament, regulació estatal en la matèria. No parlem d'un pla director que provengui de la nostra llei d'ordenació del territori, estam parlant de llei d'aigües, reglament d'aigües i, en aquest sentit, no hi hagut una fase prèvia d'informació a Consells Insulars. No sé si això és bo o és dolent. Hi ha hagut una fase d'informació pública oberta i li puc manifestar que, en aquest moment, per petició directa del President del Consell Insular d'Eivissa, hem ampliat, conjuntament, l'Estat i el Govern Balear, que som *co-partenaires* en aquest tema, hem ampliat un mes més la fase d'informació pública d'al·legacions.

Per altra banda, ja he manifestat que, en aquest moment, tenim una base de dades més àmplia, que pot significar una trobada intensa entre Govern Balear i Consells Insulars, per trobar, tal vegada, algun punt d'equilibri en qüestions que ja s'han posat de manifest. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller. Bé, jo li he fet la pregunta amb tota intenció, o sigui, per passiva, sobre una afirmació que es va fer a la premsa, i supòs que no ha estat desmentida, i va ser així, dient i queixant-se que no s'havia... Jo li deman a vostè si ha recaptat informació, però això ve donat perquè es va afirmar que vostès no havien facilitat cap informació. No sé si m'explie bé.

Aleshores, jo pensava, per allò del mont i Mahoma, que si Mahoma no va al mont, el mont no va a Mahoma, o al revés, i, per tant, que no fos motivat perquè vostès haguessin demanat informació i per això no l'havien donada. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Reus? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President. Sr. Diputat, el Govern Balear i el Govern Central no han demanat informació. No l'ham demanada però, en aquest moment, han despertat ja una atenció important en l'opinió pública, que es manifesta en al·legacions importantíssimes.

Per altra banda, com li dic, el President del Consell Insular d'Eivissa ha demanat un termini d'un mes, que s'ha donat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.10) Pregunta RGE núm. 682/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Carles Cañellas i Fons, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a desenvolupament de l'objectiu 2.

Passam a la desena pregunta, que és la 682, del diputat Sr. Carles Cañellas i Fons, del Grup PP-UM, relativa a desenvolupament de l'objectiu 2. Té la paraula el Sr. Cañellas.

EL SR. CAÑELLAS I FONTS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, donada la bona acollida que ha tengut l'aprovació de l'objectiu 2 a la comarca del Raiguer, li voldríem fer la següent pregunta: quines previsions fa servir el Govern Balear sobre les accions que desenvolupen l'objectiu 2 a la dita comarca del Raiguer?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cañellas. Té la paraula el Conseller Sr. Matas.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. L'estratègia que es va seguir per dissenyar quins eren, precisament, els resultats de les accions a desenvolupar, va ser realitzar, en el seu moment, un anàlisi de la situació econòmica de la comarca, i després desenvolupar tota una sèrie d'eixos d'actuació concrets. L'objectiu principal, sense cap dubte, era aconseguir que, arrel d'aquest finançament de fons europeu, es pogués aconseguir recuperar el que és el fet capdavanter de la comarca en programes de desenvolupament industrial a les Illes.

Els eixos bàsics eren, en definitiva, aprofitar el desenvolupament endogen de la comarca, crear les infraestructures tecnològiques per poder innovar en les empreses, i promoure la competitivitat i la internacionalització d'aquestes empreses.

Les mesures que s'han desenvolupat són mesures d'ajuda a l'activitat econòmica, als voltants del 60% de tot el programa, que ja estan llançades en la seva totalitat. En segon lloc, mesures d'innovació i noves tecnologies dins un programa operatiu d'un edifici multi-ús, i després, els programes *In Raiguer* i *Ex Raiguer*, un programa *In Raiguer* d'auditories, consultaries especialitzades per a un total de 100 empreses del Raiguer, i un programa d'exportació dins el mercat americà, d'introducció de la forma de poder exportar aquests productes.

Tot això amb una inversió pública total de 17,6 milions d'ecus, en tres anys, 50% aportat per la Unió Europea i 50% aportat per la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Matas. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Cañellas? Té la paraula.

EL SR. CAÑELLAS I FONTS:

Gràcies, Sr. President. Sols per agrair la informació del Sr. Conseller i desitjar que aquestes mesures que ens

ha estat explicant facin real aquesta gran acollida que, de moment, ha tingut l'objectiu 2 en el Raiguer. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cañellas.

II.1) Interpel·lació RGE núm. 786/95, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política dels consells insulars.

Passam al segon punt, que correspon a la interpel·lació 786, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política dels Consells Insulars. Té la paraula, pel grup interpel·lant, el diputat Sr. Triay i Llopis.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Els Consells Insulars tenen avui transferides, per llei d'aquest Parlament, competències en matèria d'urbanisme i habitabilitat, des de l'any 90, competències conseqüència de decrets de delegació del Consell General Interinsular, convertits en lleis d'aquest Parlament -encara que millorades en alguns casos- en matèria de règim local, d'oficines d'informació turística, d'inspecció tècnica de vehicles i de serveis socials, del mes de desembre del 93. I des del mes de desembre del 94, està aprovada la llei, en vigor, de transferència en matèria de cultura, patrimoni històric i esports.

Això, aquest llistat, que pot semblar important, vist així, de competències transferides suposa, per a l'any 95, exactament, el 2,6% del pressupost de la Comunitat Autònoma, o sigui, del pressupost de les competències autonòmiques, de les competències estatutàries exercides des de les institucions de les Illes Balears, els Consells Insulars, columnes bàsiques de l'autonomia, segons el llenguatge tradicional, peça bàsica del pacte estatutari del 1983, administren ja, en aquest moment, als 12 anys, el 2,6%, i el Govern de la Comunitat Autònoma ja només administra el 97,4% del pressupost.

Fins aquí hem arribat, això és el resultat de la gestió dels governs de Gabriel Cañellas, del Partit Popular, dels conservadors, dels mateixos que, a l'any 82 i a l'any 83 es manifestaven en contra de l'Estatut d'Autonomia perquè era un estatut centralitzador i desconfiat respecte del fet insular, perquè defensaven, i no trobaven a l'Estatut, un govern interinsular amb funcions merament coordinadores i residuals, perquè hi havia poca presència dels Consells Insulars a l'Estatut d'Autonomia.

- Però, Sres. i Srs. Diputats, no pensin que només venc a recordar que fa 12 anys els conservadors no varen votar l'Estatut d'Autonomia per insuficientment insularista, i perquè no incorporava una representació paritària. No. Amb aquesta interpel·lació, pretenc que es debati aquí, en el Parlament, i que s'analitzi, quin ha estat el creixement interior de la nostra Comunitat. La nostra autonomia, internament, és forta. És equilibrada. Té una estructura òssia ben desenvolupada,

està ben musculada? No. Ha engreixat, però no ha crescut. Pateix obesitat, però els seus membres, els Consells Insulars, ens estan quedant raquítics.

El Govern, a mesura que la Comunitat ha anat rebent competències, ha estudiat, ha preparat la conveniència de la seva descentralització a les Illes? No. I és que els pensaments secrets dels actuals governants, sobre l'article 39 de l'Estatut d'Autonomia, són obvis, i quasi diria que són transparents. L'actual ocupant del Consolat de Mar, a l'article 39 de l'Estatut d'Autonomia, aquell famós de... "els Consells Insulars podran assumir la funció executiva i la gestió de les següents matèries...", el troba massa insularista. L'article 39 *vade retro Satanas*.

Ho deia explícitament la Vicepresidenta del Govern, la Sra. Estaràs: la distribució de poders entre Govern i Consells no s'ha d'inclinar mai en favor d'aquests i en detriment de l'executiu regional. I deia també: seria insostenible que les funcions de les institucions autonòmiques fossin vulnerades per una interpretació hiperinsularista.

- L'executiu regional, vulnerat, en perill pels excessos hiperinsularistes: Quina fantasia, Sres. i Srs. Diputats! quan després de 12 anys, som ja al 2,6% del pressupost de la Comunitat descentralitzat als Consells Insulars.

Els que fins ara han governat la Comunitat mai no han considerat que les competències rebudes o per rebre puguin tenir en el Govern una simple estació de pas. Al revés, han cregut que el Consolat de Mar, que les Conselleries són estació terminal, final de línia, un hi entrarà però no en sortirà, o, si ho prefereixen, *Santa Rita, Santa Rita, lo que se da no se quita*. No és estrany, per tant, que aquesta actitud hagi produït frustració als dirigents insulars del Partit Popular, agafats entre l'espasa de les seves pròpies declaracions a favor d'uns Consells Insulars importants, i la paret d'un Govern avar, que passa el temps comptant les competències que té i les que pot arribar a tenir algun dia.

Perquè, Sres. i Srs. Diputats, continuament se'ns demanen grans acords per lluitar a l'exterior, per participar en croades contra els infidels que governen des de Madrid, en contínues crides que, fins i tot, fan tremolar els arcàngels de la cort celestial, crides per aixecar la suposada colònia d'ultramar, contra la suposada metròpolis espoliadora. Però, Sres. i Srs. Diputats, vostès saben que, qualche vegada, hagin cercat, ens hagin demanat aquest acord, aquest gran acord per impulsar tots junts aquest creixement intern, aquesta musculatura necessària de les nostres institucions abandonades, per potenciar, d'una vegada per totes, els Consells Insulars? No, des de l'acord que va donar lloc a la llei de Consells Insulars, any 1989, mai més no hi ha hagut cap conversa per dur endavant un programa institucional d'aquest tipus.

Durant aquests anys, les contradiccions del Partit Popular han estat clamoroses, però tampoc això, avui, no importa massa. El que importa, el que interessa és el pobríssim resultat, el poquíssim contingut polític transferit als Consells Insulars durant 3 legislatures, aquest misèrrim 2,6%, en el qual participen dels pressuposts de la Comunitat Autònoma.

El Govern, el Partit Popular, el Grup Parlamentari Partit Popular, va elaborar un calendari, calendari-programa, que era curt, era tímid, era pobre per una tercera legislatura ja de l'autonomia, però que ni tan sols s'ha acomplert. I és que no tenen, no han tengut, no tenen un disseny institucional, un projecte i, a falta de projecte, un calendari tan pobre, s'ha incomplert, perquè tanmateix, per què havien de córrer si no sabien on anar?

L'octubre del 91, el President de la Comunitat es comprometia que la competència d'agricultura, ramaderia i pesca, entraria en vigor per als Consells Insulars durant la present legislatura. Va donar la seva paraula. On és la competència d'agricultura, ramaderia i pesca?

L'octubre del 92, el Partit Popular va fer públic un calendari d'acord amb el qual, dia 1 de gener del 94, la competència d'agricultura, ramaderia i pesca seria als Consells Insulars i que, al llarg del 94, es prepararia tota la documentació per a la transferència d'indústria i comerç. Va ser aprovada per unanimitat pel Partit Popular. On és el compliment d'aquest programa? Què passa, doncs, amb la competència d'agricultura, ramaderia i pesca? Per què no és un fet ja? Jo els ho diré. Perquè el maneig dels fons i dels programes europeus dona poder, la gestió dels quals no es vol deixar, perquè es fa molt clientelisme amb aquests recursos importants que es manegen des de la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i no es vol abandonar aquesta forma de fer política.

Per altra part, quan reben, el Govern, i el President, crítiques sobre la lentitud, la paràlisi, en llarga temporada, del procés descentralitzador, sempre apareix la veu del President, o d'altres responsables del Govern, o del Partit Popular, que culpen la Comissió Tècnica Interinsular d'aquests retards, d'aquesta paràlisi. I així ja es renten les mans, públicament. No en saben res, de la Comissió Tècnica Interinsular. No és cosa seva. Però, Sres. i Srs. Diputats, qui són aquests de la Comissió Tècnica Interinsular? Qui són aquests ineficients, negligents i enemics dels Consells Insulars que paralitzen els processos de transferències? S'ha de deixar clar que la Comissió Tècnica Interinsular és el Govern, és el Partit Popular, són qui tenen la majoria, hi tenen, íntegrament, monocolor a la Mesa de la Comissió Tècnica Interinsular, hi tenen la presidència i, a més, directament vinculada a la Sra. Vicepresidenta del Govern Balear. Per tant, són qui paralitzen o acceleren al seu gust les iniciatives que s'hi presenten. La Comissió Tècnica Interinsular, Sres. i Srs. Diputats, és el Sr. Cañellas, ningú més. Quan el Sr. Cañellas carrega sobre la Comissió Tècnica Interinsular el retard del procés descentralitzador, tothom ha d'entendre que es refereix a ell mateix com a responsable d'aquest retard.

Per això, fa cinc mesos que la Comissió Tècnica Interinsular va rebre la proposta del Consell Insular de Mallorca per transferir el transport per ferrocarril, una proposta articulada, una proposta valorada. Fa cinc mesos. Què ha fet la Comissió Tècnica Interinsular? Ignorar la proposta, que duguin el ribell i ens rentarem les mans. El Govern no en té cap culpa, això és cosa de la Comissió Tècnica Interinsular. Per tant, la culpa és de l'Estatut que la va crear.

Una altre ribell també poden dur, per rentar-se les mans, per la congelació de la proposta presentada per un altre grup, el PSM i EEM, que també té presentada, fa tant de temps, una proposta per transferir les competències turístiques als Consells Insulars.

Un altra problema greu dels Consells Insulars, com a resultat de la política del Govern, és el de les valoracions econòmiques que es fan a les lleis. Ja sé que em diran que les lleis estan aprovades. Les lleis estan aprovades, efectivament. Però, vol dir això que els Consells Insulars s'han d'acomodar, indefinidament, a dèficits continuats per raó d'unes valoracions mal plantejades? Per exemple, la transferència més experimentada, la que fa 5 anys que tenen els Consells Insulars, la competència d'urbanisme i habitabilitat, any 1995, Consell Insular de Mallorca, valoració del cost efectiu, 57 milions. Any 1995, pressupost del Consell Insular de Mallorca, cost real d'aquesta transferència, 144 milions, 2,5 vegades més del que, realment, reb per aquest qüestió. Ha estat advertit a cadascuna de les lleis que aquí s'han duit, ha estat advertida el mal finançament, la mala valoració. Això serà encara molt més greu quan hi hagi l'experiència suficient en matèria de patrimoni històric, de cultura i esports. És això just? No és just, s'han de revisar els costos efectius i, simultàniament, perquè ho diu la llei de Consells Insulars, s'ha d'anar al sistema de finançament definitiu, perquè només falten ja tres mesos perquè es compleixin els 5 anys que marca la llei per establir aquest sistema definitiu. Però, mentrestant, prioritat total, correcta valoració, jo diria més, lleial valoració, lleial valoració del que realment costen les competències que es transfereixen.

(El Sr. Vice-President primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Triay, per favor.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Acab, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, la pluri-insularitat és alguna cosa més que un error per justificar despeses davant l'administració central, és alguna cosa més que una arma de negociació de finançament autonòmic, és la realitat política nostra. On és la seva pràctica del Govern de la pluri-insularitat? On és la seva

resposta a tots els plantejaments programàtics que hi ha a l'Estatut d'Autonomia respecte de la pluri-insularitat? On és la voluntat de donar als Consells Insulars, que són les institucions pròpies, degudes precisament a la pluri-insularitat, d'impulsar i donar una dimensió que els correspon per fer possible el pacte estatutari? No existeixen. De fet, els Consells Insulars han estat els grans perdedors de l'autonomia balear, dels 12 primers anys de l'autonomia balear.

Els del Partit Popular, que no en tenien prou amb l'Estatut d'Autonomia del 83, i per això el varen votar en contra, que no en tenien prou amb l'article 39, perquè era poc insularista, han resultat ser uns gelosos centralistes de l'autonomia, han aplicat una concepció provincial, continental, altiplària diria jo, de les Illes Balears. De portes cap endins, la política de pluri-insularitat no ha existit. Ha estat, simplement, un altre exemple del que és el doble llenguatge, del que és el llenguatge fals dins la vida política. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Per part del Govern, té la paraula la Sra. Vicepresidenta, la Sra. Estaràs.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Respondré a aquesta interpel·lació fent, en primer lloc, un recordatori de quins han estat els debats en relació a aquests temes, suscitats en aquesta mateixa Cambra. Record aquest debat, dia 2 de març del 93, dia 16 de març del 93, dia 24 d'abril del 94, dia 4 de maig del 94, dia 22 de març del 94, dia 12 d'abril del 94, etc. etc. etc. Em podria remetre, una vegada més a les actes, i el que s'ha dit són debats reiteratius. Per tant, crec que ha estat suficientment debatut en aquesta Cambra, però, per respecte al procés democràtic en aquesta Cambra, entraré a debatre tot el tema de la interpel·lació.

Jo no crec haver dit mai el que se m'ha atribuït avui aquí, del fet de vulnerar l'executiu. No record que aquestes fossin paraules meves, sinó que, més aviat, sempre hem defensat, no tan sols des del Govern, sinó també directament des de la meua persona, que els drets, en l'autonomia política i en l'autogovern han estat marcats, a les Illes Balears, pel fet d'haver-se concebut un doble nivell pel que fa a la seva aplicació, i aquest doble nivell es dividiria en dos: un primer nivell, el traspàs de competències de l'Estat Central a la nostra autonomia, i un segon nivell descentralitzador de la nostra autonomia als Consells Insulars, que són els vertaders protagonistes del nostre Estatut d'Autonomia.

No ens enganyem quan pensam que la recent història d'aquest procés no es pot entendre amb tota la seva dimensió si oblidam que els pobles d'aquesta Comunitat vàrem encetar el camí ja durant la pre-autonomia, i molt abans, entre l'any 76 i 79, estimulats per aquella concepció d'aquesta autonomia d'aquest doble nivell. L'Estatut d'Autonomia reconeix el dret als Consells Insulars -que són, com he dit, els

vertaders protagonistes- a rebre transferències de competències per al seu àmbit territorial, sense perjudici -i supòs que era això al que jo em referia, però no amb les paraules que havia emprat el Sr. Triay-, de mantenir la unitat de la Comunitat Autònoma, tan important, organitzada institucionalment per un únic Parlament, un únic Govern i un únic President de la Comunitat Autònoma, amb plena autoritat política sobre el conjunt de les Illes Balears.

Tot aquest aclariment, perquè conscients d'aques segon nivell, i conscients que és importantíssim descentralitzar les competències cap als Consells Insulars, aquest Parlament ens va donar una llei de Consells Insulars, la llei 5, de 13 d'abril del 89, i disposam d'una Comissió Tècnica Interinsular.

Si bé el procés de transferències del primer nivell no ha estat consolidat, l'incompliment del pacte autonòmic és notori, i encara ens podem alegrar que la Comunitat d'aquesta illa i la de Balears siguin les que tenen un compliment més avançat del pacte autonòmic, per ventura perquè el Govern nostre, i el d'aquesta illa, record que governats pel Partit Popular, han demanat més a Madrid i han exigit més el compliment d'aquest pacte. A diferència de les altres Comunitats, governades pel partit avui a l'oposició, el Partit Socialista, i que, pràcticament, han tengut zero transferències de competències, o molt minoritàries. Si bé em referec que aquest primer nivell no ha estat consolidat, si bé aquest primer pacte autonòmic, que era la primera passa que s'havia de donar per reforçar aquest nivell no ha estat complit, nosaltres sí que hem fet efectiu el segon nivell, de descentralització de competències, basant-nos en tres principis que han inspirat sempre el nostre procés de transferències en aquest segon nivell. Aquests tres principis són el principi de racionalitat. Es tracta de donar-se unes prioritats, de marcar uns traspàsos de competències, perquè no es tracta d'assumir totes les competències en bloc, sinó que es tracta que s'assumeixin gradualment, i via prioritització, que és el que ha fet sempre el nostre grup parlamentari, el nostre Govern i el nostre procés de transferències.

Un segon principi basat en la dotació, per tal de garantir l'exercici de les competències. Em creguin si els dic que els Presidents dels Consells Insulars són molt exigents a l'hora de demanar que les competències siguin ben dotades, i el Govern de la Comunitat Autònoma, quan ha negociat amb els Consells Insulars, fins i tot, moltes vegades ha valorat per damunt del que marcava la metodologia del cost efectiu.

I un tercer principi ha estat el de l'equiparació per igualar les infraestructures a totes les Illes.

Dit això, vostè ha fet demagògia, estam en temps d'eleccions i és normal, vostè ha fet un repàs a aquestes

competències sense donar-los la importància que tenen, però jo li parlaré en fets, en dades concretes.

Emparant-se en l'article 39 de l'Estatut d'Autonomia, i en l'article 12.3 de la llei de Consells Insulars, el Parlament Balear va aprovar una sèrie, i ha aprovat una sèrie de lleis de transferències en concepte de pròpies, que són la llei de transferències en matèria d'urbanisme i habitabilitat, la llei 9/90. Tengui en compte que, quan arriben a aquest Parlament, i s'aproven com a llei han hagut de passar tota una sèrie de passes que marca l'Estatut, han hagut de passar per una Comissió Tècnica Interinsular, amb debats importants dins aquesta Comissió, han hagut de passar per subcomissions, moltes vegades, han anat, també, als Consells Insulars que, com saben, tenen un mes per respondre, han tornat al Parlament i han seguit la tramitació d'una proposició de llei. Serien molt llarg de llegir totes les reunions que ha tengut la Comissió Tècnica Interinsular, que han estat moltes, però és per donar-los una idea que, mentre en el primer nivell basta voluntat política i la convocatòria d'una comissió mixta de transferències, en el segon nivell hem de donar moltes més passes perquè així ho marca l'Estatut. No es tracta d'una excusa, sinó que és constatar una realitat.

Però, apart de la llei de transferències, l'any 90, encetant aquest procés, i tenint en compte que ens trobàvem a una autonomia que encara no estava vertebrada en el primer nivell, vàrem transferir les competències en matèria de règim local, en matèria d'oficines d'informació turística, en matèria d'assistència social, en matèria d'inspecció tècnica de vehicles, en matèria de patrimoni històric, cultura i esports i, en aquests moments, s'està tramitant tot el tema d'activitats classificades.

També hem assistit al procés invers de transferències, dels Consells Insulars a la Comunitat Autònoma. Concretament, recordin el decret de 28 de març de l'any 94, d'assumpció, per part de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, dels centres hospitalaris dependents del Consell Insular de Mallorca i l'organització del exercici de competències sobre aquest.

Per tant, es tracta de fets en concret. En realitat, respecte de tot el tema al qual vostè ha fet menció, d'agricultura, no es preocupi, perquè continuam fent feina. El procés mai no s'ha demorat, estam fent feina contínuament en el tema d'agricultura i, quan arribem a acords concrets, presentarem la proposta davant la Comissió Tècnica Interinsular, i el procés de descentralització en el segon nivell no ha sofert cap retard, sinó que, com he dit, es tracta d'assumint, baix un calendari que nosaltres ens hem marcat -i és normal que ens el marquen nosaltres, perquè som nosaltres qui governam.

Li vull dir que la Comissió Tècnica Interinsular no és el PP. La Comissió Tècnica Interinsular és el que marca la legislació: quatre representants per cada Consell Insular i quatre representants pel Govern. La Comissió Tècnica Interinsular -jo apel·lo a la seva consciència-, jo he estat testimoni que s'esmera contínuament en retardar el procés de

transferències, perquè vostès no volen que traspassem competències, vostès volen criticar, fer demagògia i poder sortir aquí, en uns 10 debats que duim ja d'ençà que jo tenc l'honor de seure en aquell escó, per poder continuar, perquè sinó vostès no tendrien portada de diari.

Quant al finançament, dir-los que el finançament s'ha fet moltes vegades, tenim un model matemàtic i financer de distribució del cost efectiu, i que el finançament que s'ha donat s'ha fet moltes vegades per damunt de l'aplicació estricta del cost efectiu, proporcionant d'aquesta manera als Consells Insulars un volum addicional de finançament incondicionat. Posarem un exemple, en temes d'activitats classificades, amb una valoració estricta de la metodologia del cost efectiu, s'haguessin traspassat 18,3 milions de pessetes, i s'ha proposat, per part del Govern, traspassar quasi 30 milions, 29.8. Podríem fer el mateix en relació al tema de cultura i esports, però el resum és que nosaltres transferim molt més del que ve de Madrid i molt més, en molts de casos, del que sortiria de l'aplicació estricta de la metodologia del cost efectiu.

Per tant, en cap cas no traspassam competències que no estiguin valorades. Les valoracions econòmiques, com he dit, es fan moltes vegades per damunt el que marcaria aquesta metodologia. L'objectiu, concretament, del Govern i del Grup Popular no és més que complir aquest traspàs de competències, progressivament, amb unes fórmules de racionalització, no escoltar demagògies i fer feina seriosament. Moltes gràcies.

(Remor de veus).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. Grups que vulguin intervenir per fixar la seva posició? Per part del Grup MIXT, té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sres. Diputades, Srs. Diputats. No sé, quan sortia cap aquí, he sentit "branca". Jo he dit sí, però per a tots. Dic per a tots, perquè, precisament, ara, gràcies a Déu, els qui recordam, des de la pre-autonomia fins ara, les postures mantingudes pels diferents grups majoritaris, ara resulta que tots som insularistes. Tots ens afermam en els Consells Insulars, tots volem, fins i tot, les illes menors, perquè clar, tenen un Consell Insular cadascuna, excepte Formentera que, tal vegada, l'arribarà a tenir també.

Jo, no per allò de presumir de memòria històrica, sinó presumir d'anys, i continuu mantenint la memòria, avui estic molt content que, precisament, s'hagi plantejat aquesta interpel·lació, concisament política dels Consells Insulars -hauria de dir sobre els Consells Insulars, però

s igual-,estic content perquè em dóna l'oportunitat, avui he hi ha un altre tema que em donarà l'oportunitat per altra banda, em dóna l'oportunitat efectivament, de branca, erò branca a sinistra, primer -i no ho dic en el mal sentit, erquè no tenen res de sinistres-, i a destra -i ho dic amb tota la intenció, perquè tampoc no són molt destres-

(Rialles).

El Sr. Triay -l'he escoltat amb molt atenció-, jo no sé on era i com pensava l'any 80 i 81, precisament, quan la preautonomia, quan es va fer un experiment, que va ser molt àl·lid, es va formar un Consell General Interinsular, i estava format per 24 membres. N'hi havia sis de Menorca, sis d'Eivissa i Formentera i dotze de Mallorca. Però, com que va anar tot molt bé, quan va ser l'hora de passar a l'autonomia, precisament, aquests pilars i tot això, havia sortit molt bé aquesta paritat corregida -de la qual, tal vegada, avui se'n parlarà més, llavors tocarà la destra-, anava molt bé, però i havia un responsable -que ara, aquí, no es poden defensar, perquè si fossin aquí els ho diria- del Partit Socialista, un responsable d'UCD, es varen posar d'acord.

Sr. Triay, li he sentit a dir moltes voltes aquí, i no és creït que el Grup Popular -i no riguin, perquè no és que ara els vulgui defensar-los, se saben defensar, però no tenen aquesta memòria que jo tenc, pels anys- no va votar en contra de l'Estatut d'Autonomia. El Grup Popular es va abstenir. Però aquí ja no va voler firmar-lo, precisament, perquè o es volia reconèixer el tema dels Consells Insulars i, en aquells moments -però ara han canviat, llavors vendrà la seva part, ara han canviat-, vostès estaven en una postura més centralista que ningú, respecte del centralisme interior de les Balears, més centralistes que ningú.

Clar, ara han canviat. Per què? Perquè no han arribat a enir el poder aquí, i els altres han canviat perquè el tenen des de llavors, i ara no respecten el que els va donar el poder. Aquí està. Però vostè no digui això que es va votar en contra. No, en el Congrés de Diputats, es va abstenir la Coalició Democràtica d'aquell temps, precisament perquè això els pilars dels Consells Insulars -que ara defensa tothom- no estava reconegut en la distribució territorial d'escons, i per això es va deixar pendent d'una llei d'aquest Parlament, i per això no es va anar en contra -aquí sí que es va anar en contra, aquí vàrem sortir tots de la sala, no d'aquesta, d'aquesta va ser més tard, llavors vendrà aquella sortida, va ser l'allà, del Consolat de Mar, millor dit, de la Llotja, no sé, el Consolat de Mar, em sembla que era, quan el Sr. Abel Matuses ja, ja, ja, ja, que llavors era senador, aquest senyor que els parla, que no ha progressat molt...

(Rialles).

... i un senyor que ara no veig, i un de Formentera, ens àrem aixecar, que èrem els independents, que teníem certa dependència de Coalició Democràtica, i ens vàrem aixecar-, però no es va votar en contra de l'Estatut.

Bé, ara encara no els toca, però així mateix els vull dir una cosa. Això no vol dir que jo estigui satisfet amb la manera que vostès han duit la política sobre el traspass de competències als Consells Insulars. Vostè ha dit que el primer que s'havia de fer era dotar d'infraestructura. L'únic que han fet a Eivissa, respecte d'aquesta infraestructura, ha estat donar mil milions de pessetes per fer un edifici que bé..., no sé, els que han ordenat fer-ho no ho admeten, vaja infraestructura. Amb la resta, molt lentament, amb molta cautela, molt poc a poc, molt insatisfactòriament, perquè quasi tot el que han fet no ha estat més que passar, del que era una gestió que duien sobre unes matèries determinades els Consells, donar-los la titularitat. Ja està bé. Però no moltes coses més.

I això d'agricultura, no és el moment, però això tendria moltes maneres de parlar-ne, millor dit, se n'hauria de parlar molt, com en altres temes, però el que jo vull dir és això, que uns perquè no ho han tengut mai, i els altres perquè ho tenen, la veritat és que els Consells Insulars són un punt de referència estupend pels grups majoritaris, sobretot quan som davant eleccions. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Per part del PSM I EEM, té la paraula el Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Deu vegades, Sr. Triay, ja ho ha sentit, hem denunciat, des d'aquesta tribuna, la política de Consells del Govern de la Comunitat Autònoma. Ja està prou debatut aquest tema. Quaranta vegades l'haurem de tornar a debatre i *lo que te rondaré, moreno*, fins que s'acompleixi l'article 37 de l'Estatut d'Autonomia, que diu: "El Govern, l'administració i la representació de les Illes de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, correspondrà als Consells Insulars".

Quin camí s'ha fet, d'ençà que es va aprovar l'Estatut, l'any 83, per convertir els Consells en els governs de cada illa? Dotze anys han passat, dotze anys i una setmana, per ser més exactes. Quines passes s'han donat per omplir de contingut les institucions a les quals correspon l'administració, la representació i el govern de cadascuna de les illes? Quines competències han assumit? Amb quin finançament? Quines, per contra, s'ha quedat el Govern? Quins mecanismes de coordinació s'ha reservat el Govern respecte de les competències transferides? O més que mecanismes de coordinació hem de parlar de mecanismes de control? Pobre, pobríssim l'avanç que s'ha donat en aquest sentit. Sis lleis de transferències aprovades, als dotze anys de l'Estatut d'Autonomia, pràcticament una transferència cada dos anys, d'ençà que tenim l'Estatut, que atribueix als Consells aquest paper de govern de cada illa. I quines atribucions més

miserables! Mirin, sinó, Sres. i Srs. Diputats, les dades que tenim: béns immobles transferits als Consells Insulars com a dotació de les transferències atribuïdes -béns immobles atribuïts amb propietat als Consells Insulars-, urbanisme i habitabilitat, cap; règim local, cap; informació turística, cap; assistència social, residència d'ancians a Sa Pobla, a Mallorca; cultura i esports. Centre Social d'Inca i Museu Krekovic a Mallorca, i una miserable oficina en el carrer (...) de Menorca. I les corresponents a la Inspecció Tècnica de Vehicles, de cuya història no quiero acordarme, i de la qual, si volen, en farem un tros després.

Tot això en dotze anys. Finançament global de les sis transferències: 1.483 milions. Ho ha dit el Sr. Triay, un 2,6% del total dels pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Respecte del pressupost de cada Consell: Mallorca, 860 i tants milions, 800 i pocs milions, un 7,88% del pressupost global del Consell Insular són producte de les transferències rebudes en dotze anys. Menorca, uns 260 milions de pessetes, un 12% del pressupost del Consell Insular. Volen una cosa més miserable? És o no és pobre? És aquesta l'actitud que pot presentar el Govern en els dotze anys de majoria del PP, en els dotze anys d'Estatut d'Autonomia? És o no insuficient? Representa un avanç substancial cap a l'autogovern de cada illa? Si en dotze anys hem arribat a transferir, com a finançament de les competències rebudes, una quantitat anual que representa el 2,6% de la totalitat dels pressuposts de la Comunitat, en dotze anys creuen que arribarem al 5% del total? No creuen que és ridícul que continuïn parlant, any rera any, el President de la Comunitat Autònoma, a les celebracions de la diada autonòmica, del paper fonamental dels Consells Insulars quan sols poden presentar un balanç que conté, en el seu actiu, un percentatge tan miserable?

Volen, Sres. i Srs. Diputats, que repassem el contingut de l'article 39 de l'Estatut que relaciona algunes de les competències assumibles pels Consells? Monts i aprofitaments forestals, no. Guies pecuàries i pastures, no. Agricultura, no. Ramaderia, no. Pesca en aigües interiors, no. Aquicultura, no. Caça, no. Recursos i aprofitaments hidràulics, no. Canals, no. Regatges, no. Volen que continuem? Pràcticament, cap, una situació, realment, miserable.

I una qüestió que pica en aquesta Cambra: seguiment de la política impulsada pels Consells Insulars en les matèries transferides, és a dir, compliment del que disposa la llei de Consells Insulars, article 24, per assegurar el seguiment des del Govern, i especialment des del Parlament, de les competències, de la gestió de les competències atribuïdes. *Rien de rien*. Res de res, Sres. i Srs. Diputats.

Només ha tengut lloc un debat en aquesta Cambra respecte de les competències assumides com a pròpies pels Consells. No és necessari que els recordi que els Consells Insulars han de remetre, el primer trimestre de cada any, una memòria de la gestió de les competències que se li han atribuït per llei i el Govern de les Illes, una volta estudiada, en remetrà una comunicació al Parlament per al seu debat.

L'any 90 es varen atribuir les competències d'urbanisme. Va sortir publicat en el BOCAIB 90, de 24 de juliol del 90. El primer trimestre del 91 ja s'haurien d'haver remès les primeres memòries. No es va fer. Passat el primer trimestre del 92, se suposava que el Govern havia de remetre la segona comunicació. Examinades les memòries de la gestió del 90 i del 91. Tampoc no es fa. L'oposició protesta i, simplement, fan posar un poc vermell el Govern. Ni cas. Memòries de gestió del 92. La comunicació arriba al Parlament dins el darrer trimestre del 93. De les anteriors, ningú no en sap res, estan *missing*, continuen encara desaparegudes. Memòries corresponents a la gestió del 93. Estam a principis de març del 95, i duim exactament 11 mesos de retard. Creuen, Sres. i Srs. Diputats, que és presentable, que és justificable una actitud com aquesta per part del Govern, que es mostra, un any i un altre, incapaç de complir i fer complir la llei, una llei signada pel Molt Hble. Sr. President de la Comunitat, una llei aprovada per aquest Parlament?

Si fóssim en una situació política en la qual la majoria governant dels Consells fos d'un color polític diferent de la del Govern, es podrien excusar en aquest fet. Però, quina explicació poden donar al fet d'aquesta incomunicació entre Consells i Govern que fa que aquest Govern incompleixi, una i altra vegada, allò que la llei disposa? No els fa vergonya? Realment no es posen vermells d'incomplir la llei una i altra vegada? I quina creuen que ha de ser l'actitud dels ciutadans de les nostres illes quan comproven que el primer que incompleix les lleis emanades del Parlament de les Illes és el propi Govern, són els propis Consells Insulars? Quina és l'actitud del Govern respecte d'aquest incompliment per part dels Consells i per la seva pròpia part?

Per cert, una de les conclusions d'algunes de les memòries remeses pels Consells, referides a la gestió d'urbanisme i habitabilitat del 92, reclamen una revisió del finançament. Seria lògic que aquest Parlament ho revisàs.

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Orfila, per favor.

EL SR. ORFILA I PONS:

Acab, Sr. President. Per quin motiu el Govern ho ha impedit? Per quin motiu no ha estat el propi Govern qui ho ha impulsat?

I què en podem dir del sistema del finançament definitiu dels Consells Insulars? Han passat ja, amb escreix, els quatre anys dels quals parla l'article 39 de la llei de Consells, perquè el Parlament estableixi, via llei, un sistema definitiu de finançament. Té un any, però estan passant mesos d'aquest any sense que vostès no tinguin cap iniciativa.

Però d'això tampoc no en volen sentir parlar, almenys abans de les eleccions. Trist, molt trist. Però aquesta és, realment, la política del Govern en matèria de Consells Insulars. Paraules, paraules, paraules. En realitat, un bluf. Totes aquelles afirmacions, la frase famosa del Sr. Huguet, sobre els pilars bàsics de la nostra autonomia, si no existissin els quals no hi hauria autonomia per a les Illes, s'ha demostrat un bluf, perquè el Govern ha mostra, una i altra vegada, que no es creia, en absolut, aquelles afirmacions, que incomplia una i altra vegada les promeses fetes en aquesta Cambra i les promeses fetes davant els ciutadans.

I és que els Consells Insulars també són ultramar. El Consolat de la Mar és, per al Govern, el *Finisierre* de la nostra Comunitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Per part del Grup Popular UM, té la paraula el Sr. Joan Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sra. Vicepresidenta. Fixar la posició del nostre grup sobre una interpel·lació política dels Consells Insulars, efectivament, és un debat en el qual ja hem participat moltes vegades i que, per tant, per força, hem de ser reiteratius.

No recordaré aquí els preceptes estatutaris, ni com neixen els Consells Insulars, però sí que he de dir que la planificació del que han de ser els Consells Insulars, o la concepció del que han de ser els Consells Insulars per part del Govern de la Comunitat Autònoma o, dit d'una altra manera, per part del Partit Popular, continua essent clar, i continua essent la mateixa, que els Consells s'arribin a convertir en els pilars bàsics d'aquesta autonomia. Agradi o no agradi aquesta definició, això és així. Podem discutir si el procés és lent, si s'ha avançat, o no s'ha avançat, però l'objectiu és, i roman, invariable i inalterable.

Jó agraeisc aquí, deixant de banda plantejaments catastrofistes, que avui es reconegui que s'ha fet un camí, amb una sèrie de transferències, en el qual tothom hi ha participat, tots els grups polítics, d'una manera més o manco activa, però tots hi hem participat. Hem avançat, tal vegada no el suficient, Srs. membres del Govern, però sí que hem avançat, i es tracta de continuar fent camí, es tracta de donar passes fermes i segures, però ningú, avui, no pot dir que els Consells Insulars estan com estaven en el seu naixement, en el 83, o en 79, que és quan es constitueixen. Són alguna cosa més que simples administracions locals.

I aquí, efectivament, passarem de banda certs recordatoris, per no caure en recordatoris de manifestacions fetes per alts dirigents de certs grups polítics, allà, a una unitat sanitària, a Ferreries, fa molts anys, o en el 83, a l'hotel Capri, per l'actual President del Congrés dels Diputats. Les deixarem de banda. Aquí, el que s'ha de fer, i en això crec que hi

ha un punt de confluència, i crec que és necessari aquest punt de confluència, és que, amb aquest transitar del disseny de la política dels Consells Insulars hi participem tots, independentment de qui sigui el Govern de torn.

No es pot acusar, d'una manera fundada, la falta de compliment d'un calendari. Del calendari marcat pel Partit Popular, resta -i ho reconeixem, perquè és cert, i per tant, no farem aquí de Belloch, sinó que direm la veritat- és cert, falta per concloure aquests calendaris, que es transfereixi la competència en matèria d'agricultura, ramaderia i pesca. Conclourem aquesta legislatura, i ens presentarem a l'examen amb aquesta assignatura pendent. Això és cert i ho reconeixem.

Però és cert que això és així, perquè -si se'm permet per part de la Presidència- més que com a portaveu, com a President del Consell Insular, aquesta és una competència que cap Consell Insular, sigui qui sigui, avui, demà, demà-passat, el President, pot assumir que no vengui perfectament dotada, i sobretot veure si l'Estat membre, en el cas de la gestió dels fons europeus, tindrà esment que aquests puguin ser gestionats pels Consells Insulars i les Diputacions. La dificultat està aquí, la dificultat està no sols en la dotació econòmica, de maneig, de funcionament ordinari -aquesta és fàcil de quantificar- sinó en aquella dotació econòmica que influeix, d'una manera decidida, en la política agrícola i ramadera de cadascuna de les Illes, per separat. I aquesta no és altra dotació econòmica que aquella que ve donada i determinada per Europa, per una política comunitària agrària que, ni tan sols, fixa aquest Govern de la Comunitat Autònoma, ni fixa l'Estat membre, sinó que és una política compartida entre tots els estats membres. Si hi ha alguna política interferida, o intervinguda per la Unió Europea, aquesta té noms i llinatges, agricultura, ramaderia i pesca, i respecte d'aquesta política fortament intervinguda per una administració, en aquest cas, europea, es tracta de determinar, clarament, si la competència que vendrà als Consells Insulars és de correu, de bústia, de tramitació d'ajudes, o és de maneig d'aquests fons amb programes propis, que presenta cadascun dels Consells Insulars. I aquest reconeixement l'ha de donar l'Estat membre.

L'Estat membre negociarà els fons estructurals en matèria d'agricultura, ramaderia i pesca amb cadascun dels Consells Insulars? O els negociarà amb el Govern Balear? L'interlocutor davant Europa serà el Govern de la Comunitat Autònoma o seran cadascun dels Consells Insulars? Aquest és el motiu del retard. Ens presentam amb una assignatura pendent de calendari, però no ens presentam amb les mans buides per donar una explicació -serà o no convincent- per què aquesta assignatura.

I acabarem aquesta legislatura, si Déu ho vol, amb l'esforç de tots, i això no és patrimoni ni del Govern ni del Grup Popular, és patrimoni d'aquesta Cambra, amb

una altra transferència, que és activitats classificades. Demà es constituirà la ponència i, esperem que, com a les darreres, on hi ha hagut una prova de maduresa política dins aquesta Cambra, arribem al màxim d'acords possible.

Comissió Tècnica Interinsular. La Comissió Tècnica Interinsular no és el Sr. Cañellas. La Comissió Tècnica Interinsular pot ser, tal vegada, s'hauria d'haver constituït monocolor, i el debat polític, ja que l'Estatut ho marca així, es fes dins el Parlament. Però no, la Comissió Tècnica Interinsular està constituïda pels tres Consells Insulars i el Govern de la Comunitat Autònoma, perfectament marcat en el nostre Estatut d'Autonomia, i pel que respecta a aquesta composició, els Consells Insulars, almenys Mallorca i Menorca així ho han fet, han donat representativitat a totes les forces polítiques...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Huguet, per favor.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

...que hi havia dins cadascun dels Consells Insulars. La Comissió Tècnica Interinsular és una responsabilitat de tots.

I pot ser que, en aquesta Cambra, i damunt aquesta tribuna no es reconegui, però fora sí que es reconeix. Si el procés de transferències de la Comunitat Autònoma als Consells Insulars es pogués fer mitjançant una comissió mixta, com té l'administració central amb les Comunitats Autònomes, segur que el procés d'aquesta transferència seria molt més ràpid, molt més ràpid, i en això coincidim, d'una manera plena, amb el Sr. Vidal. Seria molt més ràpid, indiscutiblement, perquè, fins i tot, varem tenir les dificultats de sí, per llei, havíem de posar cadires, màquines d'escriure, o inventaris. Imagini vostè quina és aquesta...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Acab tot d'una, Sr. President. Si se'm permet, en aquest cas concret, l'habilitat de llegir les transferències que s'han fet o, més ben dit, que no s'han fet, té anada i tornada, perquè aquí es diu: no s'ha transferit agricultura, ni ramaderia, ni marisqueig, ni aqüicultura... i està llegint comes d'una mateixa competència, però sí que s'ha transferit patrimoni arqueològic, històric, artístic, monumental, s'ha transferit formació cultural, el foment de la cultura... Podem fer, també, una llista... Si vostè individualitza cadascun d'aquests paràgrafs de la manera que ho ha fet, em cregui, que tal vegada empatariem. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Pel torn de rèplica, el Sr. Triay té la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sra. Estaràs, ho lamento, les paraules no eren meves, estaven llegides directament d'una editorial del "Diari de Menorca", que escrivia entre cometes una conferència seva i que, per tant, jo don per bones. No els he cercades jo. Diu exactament: "la distribució de poders entre Govern i Consells no s'ha d'inclinar mai en favor d'aquests en detriment de l'executiu regional", i diu "seria insostenible que les funcions de les institucions autonòmiques fossin vulnerades per una interpretació hiper-insularista". No donava lloc a dubtes el motiu d'aquesta editorial perquè es titulava "*Rosa Estaràs. Las competencias y otra reforma del Estatuto*". Per tant, és bo de trobar. Si no és l'autora d'aquestes paraules, les queixes al mestre *armero*, que diuen a la *mili*, en aquest cas, seria l'editorialista o el director del "Diari de Menorca" que sembla que no ha tingut queixa des de dia 11 de març del 94, quan ho va publicar.

He sentit dir que, mentre no s'acompleixin totes les determinacions dels acords autonòmics, realment, no es poden donar competències als Consells Insulars. Quina excusa! Nova, a més. Hem de reconèixer que és una excusa nova. Es podria ampliar, i dir: fins que no tinguem policia autònoma, no donarem competències, en turisme, als Consells Insulars. O no ens plantejarem que els Consells Insulars puguin tenir les activitats classificades. Què té a veure una cosa amb l'altra? Això és una excusa vulgar, per justificar el que han vingut a dir aquí, i és que no han complert, ni tan sols, aquell pobríssim calendari que ells mateixos es varen fixar, això sí, públicament, i, per tant, compromesos.

No hi ha tal bloqueig de la Comissió Tècnica Interinsular. Això és una altra excusa. Això és un altre *chivo expiatorio*. La Comissió Tècnica Interinsular és el Sr. Cañellas, per dir-hi simplificadament, naturalment. El Sr. Cañellas no forma part de la Comissió Tècnica Interinsular, però la majoria, la Mesa completa, i la Presidenta compleixen les ordres del Sr. Cañellas, i no sé com ho feim, quatre membres socialistes, i un del PSM, per bloquejar la Comissió Tècnica Interinsular, perquè tenim molt mèrit, si aconseguim fer això. I què hi ha, a la Comissió Tècnica Interinsular aturat, per culpa nostra? L'únic que hi ha aturat és una proposta del Consell Insular de Mallorca, una institució, no un grup polític, una institució, el Consell Insular de Mallorca, des de fa cinc mesos, però com que és una institució que pren acords amb una majoria diferent de la del Sr. Cañellas, que governa la Comissió Tècnica Interinsular, ni es pren en consideració, ni es posa a l'ordre del dia, ni es convoca ningú. Això és el que passa. La Comissió Tècnica

Interinsular no té cap culpa de res, no hi ha res aturat que no sigui perquè vostès volen que estigui aturat a la Comissió Tècnica Interinsular.

I en relació a agricultura, què ens han dit? No passi pena, que hi estam fent feina. Però, Sres. i Srs. Diputats, aquí hi ha molts compromisos. "Fracàs polític" pel Sr. Joan Huguet, deia el "Diari de Menorca", el fet que dia 1 de gener del 94 no estaven en vigor les competències en matèria d'agricultura. Ja no anaven a la legislatura, dia 1 de gener del 94, que era el seu compromís. Però és que el Sr. Huguet ho va dir claríssimament, a un titular; el titular no el va fer ell, el va fer el diari, però crec que resumia bé el que ell volia dir: el PP fracassarà si no culmina el procés de transferències als Consells. Ha fracassat. Ha fracassat perquè estava dins aquest compromís la matèria d'agricultura, ramaderia i pesca. I el Sr. Gilet, que era una persona important del Govern, i que feia les funcions que avui fa la Vicepresidenta en matèria de competències, va dir: "el que és evident és que, en aquesta legislatura, el mapa administratiu autonòmic quedarà definit, de forma que, en el 1995, els Consells tinguin el nivell competencial suficient". Paraula de Conseller. Però, paraula de President, octubre del 94: "Els Consells Insulars rebran les competències d'agricultura abans de finalitzar la legislatura". President de la Comunitat Autònoma. No passin pena, no passin pena, perquè hi fan feina.

Sres. i Srs. Diputats, jo he viscut, i cada vegada ho diré menys, perquè em fa vell, tot el procés autonòmic. Jo era a la capella del Consolat de Mar quan aquestes persones es varen aixecar, i se'n varen anar, i els puc dir que jo he defensat sempre el mateix, comprenc que això no té cap mèrit ni un. I és més, diria més, que això no és un valor. Avui en dia, mantenir les mateixes posicions no té cap mèrit ni és cap valor, en política, com es demostra en aquesta Cambra. Però jo he defensat sempre un insularisme assenyat, una proporcionalitat corregida en la composició del Parlament, i una aplicació, per gran acord polític, de l'article 39. Vàrem impulsar la llei de Consells Insulars en aquest Parlament, i vàrem ser els protagonistes de la primera competència que es va traspasar als Consells Insulars, que és la competència d'urbanisme. Les cites de l'any 82 i 83 eren totalment textuals dels Diaris de Sessions del Congrés de Diputats.

Però no tan sols hi ha poques competències, el 2,6%, no ha merescut cap comentari, aquesta xifra. El 2,6% del pressupost, o sigui, que el Govern ja ha reduït, atesa la pressió hiper-insularista, la seva gestió del pressupost al 97,4%. És que no comprenen vostès el sacrifici que això suposa per a la capacitat i per al poder del Govern de la Comunitat Autònoma? I per això, si jo ho dic aquí, si jo dic que els Consells no administren més que el 2,6%, estic donant una visió catastrofista, estic donant una visió catastrofista per haver agafat la sumadora i haver tret que el que administren els Consells Insulars, l'any 95, no l'any 94, l'any 95, és el 2,6%.

Però apart d'això, i apart dels incompliments de compromisos polítics, apart d'això, hi ha unes tuteles excessives, hi ha els comissaris polítics a les comissions de patrimoni i

comissions insulars d'urbanisme, inacceptables, que serien absolutament inacceptables per a aquesta administració autonòmica que els hagués reservat l'Estat.

EL SR. PRESIDENT:

Acabí, Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Ja acab, Sr. President. I per acabar, el Govern s'ha estimat més pagar costoses seus, mausoleus administratius, que abordar el reequilibri del poder polític, de cedir poder. S'estima més pagar despeses sumptuàries, això sí, per això sí que hi ha recursos, que afluïxar o amollar competències. Quan se'ls parla de competències, quan se'ls parla de la competència en agricultura, què responen? Responen el que en bon mallorquí es diu "ja diré coses". Ja diré coses és la manera de dir mai més no em tornaràs a veure. Moltes gràcies, Srs. Diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Pel torn de contrarèplica, la Sra. Estaràs té la paraula.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Repetesc una vegada més que tenim la convicció que l'autonomia serà plena i satisfactòriament vertebrada quan els Consells Insulars puguin aprofundir en les seves capacitats autonòmiques, i crec que aquest discurs el feim tots els grups parlamentaris que seuen en aquesta Cambra. Però n'hi ha alguns que no es remeten a fets, sinó a la demagògia dels disbarats, com l'interpel·lant, i n'hi ha d'altres, com el grup del Partit Popular, o, més aviat, el Govern, que sí que contesta amb fets concrets.

Li vull dir, perquè ara em ve al cap, que, quan es refereix que pagam seus, es deu referir a l'ajuntament de Calvià, que és un clar exemple d'una seu faraònica. Em sembla que es referia a aquest.

Per continuar, dir-li que, quan parlem de traspassos de competències no parlem ni de taules, ni de cadires, ni quants penjadors..., no, parlem de competències, parlem de l'article 39 de l'Estatut d'Autonomia, no parlem de béns mobles, sinó que això és tergiversar el discurs i dur-lo cap a (...). Jo no vull dur el discurs cap a cap banda, sinó que vull dur el discurs cap a fets objectius. Els fets objectius són que s'han traspassat sis competències, i que ara es traspassarà la setena, en matèria d'activitats classificades que, si bé entenc, està a punt d'anar a fase de ponència en aquest Parlament, i que aquestes competències han estat finançades d'acord i en compliment de l'article 39 de l'Estatut d'Auto-

nomia, amb la metodologia aprovada, amb caràcter general, sobre el cost efectiu pel Consell de Política Fiscal i Financera, amb les especificacions particulars contingudes en el capítol 10 de la llei de Consells Insulars i, molt concretament, als articles 35 i 36. Repetesc que, aquesta dotació que nosaltres hem fet, ha estat, moltes vegades, per damunt del cost efectiu. He posat abans l'exemple d'activitats classificades, però crec que també val la pena posar l'exemple quant a competències en matèria de cultura i esports, on la valoració global, en termes estrictes, fent metodologia del cost efectiu, era de 733,9 milions de pessetes, i la xifra final ha estat de 1.052,3 milions, cosa que posa, com he dit abans, en mans dels Consells Insulars una massa de recursos de finançament en aquesta matèria de lliure disposició. Per tant, hem valorat per damunt aquest cost efectiu. Igualment hem de dir que, en aquests traspasos que produït ingressos, aquests han estat objecte de condonació a l'any base considerat a efecte de transferència. Per tant, no se'ns pot atacar, en cap moment, pel tema de finançament, que ha estat molt per damunt del que rebíem de Madrid.

Quant a la voluntat de transferir, ha estat constatada a totes i cadascuna de les competències que hem donat, des de l'article 39. La gran part de matèries de l'article 39 han estat traspasades. És veritat i seria aventurat dir que ens queda poc. No, jo crec que ens queda molt camí per avançar, però crec que aquesta tercera legislatura ha estat el pas definitiu cap a la descentralització de competències cap als Consells Insulars.

És més, els diré una altra cosa. Si haguéssim traspasat la totalitat de competències, avui, aquí, farien el mateix discurs, perquè a vostès els interessa poder dir i poder criticar. Tenim pendent la competència en matèria d'agricultura, estam fent feina en aquest tema, i no es preocupin, que es presentarà a la Comissió Tècnica Interinsular, però sí que sabem que ens havíem de presentar, finalitzada la legislatura, si no havíem duit agricultura, amb una altra competència i, per tant, vàrem dur el tema d'activitats classificades, que no significa que substitueixi el tema d'agricultura, en el qual estam fent feina, però sí per donar un pas més endavant en el tema de descentralització d'aquest segon nivell.

Les reunions dins la Comissió Tècnica Interinsular han estat successives, s'han fet també diverses reunions en subcomissió. Vostès recorden quins han estat els debats dins la Comissió Tècnica Interinsular que jo presideixo. Han estat debats en els quals no s'ha facilitat, moltes vegades, la labor d'aquesta Comissió, i els fets canten. S'han traspasat, en aquesta legislatura, diverses competències -no cal repetir-les-, però sí que assumim, i hem acomplit el compromís que havíem assumit quant que aquesta tercera legislatura destaparia el procés ja pactat per aquest segon nivell, conscients que encapçalarem la quarta legislatura, ja complint definitivament tot el que suposa el compliment de l'article 39 de l'Estatut d'Autonomia.

No són excuses quan deim que a la Comissió Tècnica Interinsular s'han bloquejat, moltes vegades, els debats. Basta

revisar les actes i veure qui ha donat passes endavant a l'hora de traspasar competències i qui ha donat passes enrera.

Sr. Triay, vostè no m'ha entès bé quan jo m'he referit al pacte autonòmic. Jo he dit, i ho repetesc, que si bé el pacte autonòmic no s'ha acomplit com s'hauria d'haver acomplit, perquè duim un retard considerable, però que m'alegrava que nosaltres, com Castella i Lleó, encara anàssim més endavant que les Comunitats que vostès governen, si bé aquest primer nivell de consolidació de l'autonomia no s'ha acomplit, i no s'ha acomplit perquè a Madrid no li interessa traspasar competències, nosaltres sí acomplim el segon nivell -no tenen res a veure un amb l'altre, però volia fer una comparació perquè aquí hi ha gent que veu *la paja en el ojo ajeno y no se ve la suya en el propio*. Per tant, volia fer la matisació que, si aquest segon nivell, encara que no tenim consolidat el pacte autonòmic, que era una primera passa per a la consolidació del nostre estat autonòmic, sí que anàvem endavant en el procés de transferències de competències.

La Comissió Tècnica Interinsular no reb cap ordre, més que la decideix, per democràcia i per majoria la seva composició. La seva composició ve regulada per llei i, per tant, crec que no la podem discutir ni vostè ni nosaltres. Tergiversar el que marca una llei i el que marca una legislació no és costum del Govern al qual jo represent. El que decideix la Comissió Tècnica Interinsular és el que decideix la majoria. Per tant, va endavant, però les intervencions -perquè som democràtics- dels grups de l'oposició, concretament del grup que vostè representa, i altres grups, són importants i, per tant, és possible que a una Comissió Tècnica Interinsular, perquè jo ho he viscut, encara que vostès només siguin quatre membres, sí que es poden obstaculitzar les feines d'aquesta Comissió, perquè som democràtics, i intentam cercar el consens, però quan aquest consens no és possible, quan s'ha d'anar moltes vegades a la seu d'aquesta Comissió, hem de tirar endavant, i hem d'oblidar el consens que tantes vegades hem ofert, però del qual moltes vegades se n'oblida el Sr. Triay.

I dir, per finalitzar, que no es tracta de tutelar el tema de les comissions de patrimoni, sinó que es tracta que, allò que ens dóna la legislació, si els Consells Insulars són ens d'administració local, i són institucions de la Comunitat Autònoma -crec que hi ha molta doctrina al respecte, i crec que aquest fet és indiscutible, encara que, a vostès, no els agradi- també és possible tenir comissions a les quals hi hagi representants del Govern i que no siguin una rèplica exacta del ple, però no és argument que m'inventi jo, sinó que em referesc a arguments judicials que es podrien posar de relleu en aquesta Cambra. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs.

III.- Debat de les propostes de resolució (RGE núms. 868/95, 869/95 i 871/95, presentades pels Grups Parlamentaris SOCIALISTA, PSM i EEM i PP-UM, respectivament) derivades del debat de l'Informe relatiu als resultats de la fiscalització del Compte General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'exercici del 1991 (RGE núm. 2442/94).

Passam al tercer punt, que correspon al debat de les propostes de resolució derivades del debat de l'informe relatiu al resultat de fiscalització del compte general de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'exercici del 1991.

S'han presentat propostes de resolució per part dels grups PSM i EEM, SOCIALISTA i PP-UM. Començarem pel debat de les del Grup PSM i EEM. Té la paraula, pel grup proponent, el diputat Sr. Sampol.

Es fa l'observació, abans de començar, que les propostes de resolució que han presentat els diferents grups parlamentaris quedaran incorporades, abans de la seva intervenció, en el *Diari de Sessions*.

"El Grup Parlamentari PSM i EEM, d'acord amb el que preveu l'article 169 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, presenta les propostes de resolució següents, com a conseqüència de l'Informe relatiu als resultats de la fiscalització del Compte General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'exercici del 1991.

A) Analitzant l'Informe del Tribunal de Comptes referit a l'exercici 1991, el Parlament de les Illes Balears fa seves les conclusions del Tribunal i consta:

1.- El pressupost per programes està mancat d'objectius i indicadors o sistemes de seguiment i control, susceptibles de valoració econòmica. En conseqüència, no és possible conèixer i analitzar el grau d'eficàcia i economia en la gestió dels serveis públics.

No existeix un sistema integrat de comptabilitat patrimonial i pressupostària en no aplicar-se el Pla general de comptabilitat pública, afectant el coneixement, composició, situació i valoració del patrimoni i la determinació dels resultats econòmics, en contra de l'article 93,c) de la Llei de finances.

2.- De l'anàlisi de les modificacions pressupostàries cal destacar el següent:

- Les modificacions realitzades sobre els crèdits per inundacions i pluges torrencials (7.119 milions de pessetes) i els romanents de crèdit que per aquest concepte existeixen al final de l'exercici (3.334 milions de pessetes), posen en dubte tant la necessitat de la quantia dels crèdits aprovats (12.000 milions de pessetes) com la seva gestió (6.669 milions de pessetes d'obligacions reconegudes) al llarg del cicle pressupostari 1989-1991.

Així mateix, d'aquestes modificacions, un total de 5.119 milions de pessetes d'incorporacions de crèdit s'han de considerar caducades a l'inici de l'exercici, d'acord amb el que preveu l'article 46.2 de la Llei de finances.

- Del total de modificacions netes aprovades (17.966 milions de pessetes), no compten amb cobertura financera un total de 4.611 milions de pessetes, d'acord amb les xifres ajustades del romanent de tresoreria del 1990 i les de l'endeutament disposat a l'exercici provinents d'autoritzacions anteriors.

El suplement de crèdit de 2.000 milions de pessetes, aprovat per Llei 3/1991, de 13 de febrer, fou incorrectament inclòs en la liquidació de l'exercici 1990 i es registra en la liquidació del 1991 com una incorporació de crèdit.

3.- Una part de les obligacions reconegudes en el capítol 6 "Inversions reals" del pressupost de despeses, conceptuals com a caràcter immaterial, per import de 960 milions de pessetes, corresponen al capítol 2 "Despeses en béns corrents i serveis", d'acord amb la naturalesa d'aquestes despeses.

4.- Els drets reconeguts en els capítols 4 "Transferències corrents" i 7 "Transferències de capital" del pressupost d'ingressos, es troben sobrevalorats i infravalorats respectivament en 932 milions de pessetes, a causa d'errors en la qualificació i aplicació de diverses transferències procedents de l'Estat.

Els drets reconeguts en el capítol 9 "Variació de passius financers", únicament reflecteixen l'autorització per a la contractació de crèdit prevista a la Llei de pressuposts de l'exercici (4.406 milions de pessetes) amb independència de les formalitzacions i disposicions efectivament realitzades durant l'any (16.500 milions de pessetes); per la qual cosa l'esmentat capítol no recull 12.094 milions de pessetes de passius financers concrets en l'exercici.

5.- Anàlogament succeeix respecte dels deutors per drets reconeguts de pressuposts tancats, per import de 14.698 milions de pessetes, que no representen autèntics passius financers d'exercicis anteriors.

Durant l'any 1991 ha continuat el procés de depuració dels deutors per drets reconeguts d'exercicis anteriors, per préstecs concedits a ajuntaments de la Comunitat.

6.- No s'han registrat en comptabilitat extrapressupostària les operacions d'endeutament a curt termini per valor de 700 milions de pessetes. La Comunitat ha disposat de 18.550 milions per a aquestes operacions, el que posa en evidència sensibles dificultats de tresoreria.

7.- No s'inclouen en el compte de tresoreria els saldos dels comptes restringits d'ingressos per valor de 40 milions de pessetes, com a mínim, al final de l'exercici.

8.- De l'endeutament per termini superior a un any destinat a despeses d'inversió, 7.500 milions de pessetes s'han utilitzat havent caducat la seva autorització.

No s'ha fet constar en els projectes d'inversió el seu finançament amb operacions d'endeutament, impedit-se així el compliment de l'article 14.2.a) de la LOFCA.

9.- S'han produït retards en el 49% dels contractes d'obres, sense que s'hagin justificat les causes, i no s'han imposat penalitzacions per demores als contractistes.

10.- El resultat no financer de la liquidació de l'exercici, capítols 1 a 7, presenta un dèficit total de 12.731 milions de pessetes.

11.- Existeixen dubtes raonables sobre la capacitat de devolució i pagament d'interessos per part de l'Institut Balear de Sanejament.

12.- S'ha abusat del sistema de contractació directa, sense acreditar la realització de les gestions reglamentàries que garanteixen la concurrència mínima d'ofertes.

Les ofertes aportades en els procediments d'adjudicació esmentats no disposen del segell del Registre d'entrada en l'organisme encarregat de la seva recepció, incomplint l'article 18.e) del RGC.

En aquests tipus de contractes no s'han obtingut baixes representatives, en contra del 26% de baixes en els casos d'adjudicació per subhasta, o de l'11% en les adjudicacions per concurs.

S'ha abusat de la contractació d'obres addicionals sense acreditar l'existència de la seva necessitat o causes tècniques.

Es va aprovar un projecte d'obres complementàries amb anterioritat a l'adjudicació del contracte principal.

B) El Parlament de les Illes Balears reprova els incompliments legals i les anomalies comptables detectades pel Tribunal de Comptes en el Compte General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Palma, a 17 de febrer del 1995.

El portaveu:

Pere Sampol i Mas.¹⁾

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Començarem, simplement, esmentant el que definiríem com a *peccata minuta*. Només són petits incompliments de llei, irregularitats manifestes, que destaca el Tribunal Constitucional, en el seu

informe anual, sobre la liquidació dels pressuposts de 1991.

Feim notar que el Tribunal ha analitzat la gestió del crèdit de 12.000 milions de pessetes per les pluges torrencials. Analitzada la gestió, el Tribunal ha arribat a posar en dubte la necessitat de la quantia d'aquests crèdits, 12.000 milions. No només això, sinó que ha denunciat l'incompliment de la llei de finances, quan ni més ni manco que 5.119 milions de pessetes s'incorporaren a l'exercici quan ja estaven caducats. A la vegada, el Tribunal de Comptes posa de manifest que 4.611 milions sofriren una modificació de crèdit sense la preceptiva cobertura financera.

En segon lloc, i només destacarem els aspectes que consideram més importants, el Tribunal ha detectat, i advertit, una argücia pressupostària, que cada vegada denunciem els grups de l'oposició durant la tramitació dels pressuposts. El Govern té tendència a inflar les inversions i disminuir les despeses corrents. Doncs bé, segons el Tribunal, l'any 1991, s'imputaren 960 milions a inversions, quan, en realitat, eren capítol 2, és a dir, despeses en béns corrents i de serveis.

Com també ha detectat el Tribunal, l'endeutament contret, en realitat, pel Govern, l'any 1991, que no era de 4.406 milions de pessetes, que figuraven a la liquidació de pressuposts, sinó que en realitat es formalitzaren i disposaren drets per valor de 16.500 milions de pessetes. S'amagaren 12.094 milions de passius financers, contrets a l'exercici de 1991.

A la vegada, el Govern no va sol·licitar autorització al Parlament per concertar autoritzacions d'endeutament per valor de 7.500 milions per despeses d'inversió. Tampoc no es va fer constar en els projectes d'inversió el seu finançament en operacions d'endeutament, incomplint la llei orgànica de finançament de les Comunitats Autònomes.

Totes aquestes cosetes, incompliment de la llei de finances, de la LOFCA, etc., diem que eren *peccata minuta*, perquè el tema realment polític de l'informe del Tribunal de Comptes és l'anàlisi dels contractes, procediments d'adjudicació, i altres qüestions.

Analitza el Tribunal els contractes analitzats mitjançant subhasta, mitjançant concurs i els adjudicats directament. Fiscalitza tres contractes, adjudicats mitjançant subhasta i, en paraules textuales, se sorprèn, fins i tot el propi Tribunal, de la reduïda utilització d'aquest sistema que, no obstant això, té el caràcter d'ordinari, juntament amb el de concurs. Fa constar que les baixes obtingudes mitjançant el sistema de subhasta són el 26% de la suma total dels pressuposts de contracte.

Quant als contractes adjudicats per concurs, les baixes obtingudes representen el 11% de la suma total dels

pressuposts de contracte. Vet aquí, però, que examinats els contractes adjudicats directament -n' examina 38, 37 d'aquests per un import superior a 25 milions-, destaca que el total adjudicat per aquest sistema és el 62%, i fa constar que no s'han obtingut baixes representatives, cosa que posa de relleu l'escassa economia de gestió dels fons públics aconseguida mitjançant la utilització d'aquest sistema.

Una vegada fiscalitzats cadascun d'aquests contractes, posa de manifest el següent: no s'ha acreditat la realització de les reglamentàries gestions, a fi de promoure la concurrència mínima d'ofertes. És a dir, la contractació per adjudicació directa és un sistema legal, si va acompanyat d'una urgència raonada, i es respecta la concurrència. Dificilment es pot respectar la concurrència si no es promou aquesta demanant un mínim de tres ofertes. No només això, sinó que, fins i tot, els mencionats contractes tan sols no duen el segell del registre d'entrada.

Si continuem analitzant el procediment de contractació, ens ha cridat molt l'atenció una qüestió. Diu, a la pàgina 51, el Tribunal: tant a l'informe de supervisió del projecte corresponent, el contracte núm. 1, com en altres del departament hidràulic de la Conselleria d'Obres Públiques, es va posar de manifest la falta de justificació de la capacitat hidràulica de l'obra projectada en relació amb les avingudes pluvials previsibles, deficiència d'especial transcendència...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, un moment, per favor. Jo voldria fer l'observació que som a un debat de les propostes de resolució. Jo entenc que el debat de l'informe del Tribunal de Comptes s'ha fet dins comissió. Si jo veig que s'està fent el debat sobre l'informe del Tribunal de Comptes, no donaré torn en contra i, una vegada feta la intervenció, passaré directament a votació les propostes de resolució, perquè entenc que aquí es reproduïx un debat que, marcadament, s'havia d'haver fet dins comissió. En aquest cas, jo entenc que el torn d'intervenció que tenen els grups és per presentar les propostes concretes de resolució. Repetesc que si es continua fent el debat de l'informe del Tribunal de Comptes, que ja està fet, i no l'objecte, ara, fer-lo, una vegada defensada la proposta, no obriré torn en contra i passaré a votació directament les propostes de resolució. Pot continuar, Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sí, Sr. President. És que les propostes de resolució...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, don per suposat que el debat de l'informe del Tribunal de Comptes, està fet dins comissió. En aquest cas, aquí, no venim a debatre l'informe del Tribunal de Comptes, és una feina fet dins comissió. En aquest cas, aquí venim a debatre les propostes de resolució concretes. I fins ara, al llarg de la intervenció que he sentit, no he observat cap proposta de resolució concreta.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, és que, respectuosament, les propostes de resolució presentades són, textualment, les conclusions del Tribunal de Comptes.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, no ho veig així. Jo veig que s'està intentant fer, d'aquest debat de propostes de resolució, un subterfugi per dur a terme un debat que s'hauria d'haver fet dins comissió. Entenc que no és el lloc oportú fer aquest debat dins el ple. Li prec que continuï en aquest sentit i, sinó, sàpiga que, una vegada fet el torn de defensa per part de cadascun dels portaveus, passaré directament a votació les propostes d'acord amb l'article 171.2. Ho puc fer perfectament. Continuï, Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President.

(Remor de veus).

Intentarem defensar les propostes de resolució i, evidentment, m'ho posa difícil el Sr. President, però intentaré cenyir-me a la qüestió.

Una de les propostes de resolució fa referència a la constatació del Tribunal dels contractes d'obres adjudicats directament. Al nostre entendre, i a la darrera de les propostes de resolució els proposam reprovar una pràctica del Govern detectada pel Tribunal de Comptes, que té unes conseqüències, realment, molt negatives per a l'economia de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, perquè, amb aquesta utilització dels contractes d'obres adjudicats directament, pensin que, de 32 contractes d'obres per valor de 1.533 milions de pessetes, les baixes obtingudes, simplement varen suposar una menor despesa d'un milió de pessetes. És a dir, vostès valorin si ha de ser reprovable aquesta actuació del Govern, com els proposam a la nostra proposta de resolució final, que, de 1.533 milions de pessetes, contractats directament, tan sols es va obtenir una despesa d'un milió de pessetes. Això amb l'agreujant que no s'ha respectat la mínima concurrència a tres empreses, com és preceptiu en la contractació directa. Observam que -i ho dèiem abans- adjudicar directament no significa adjudicar a dit.

També, i ho feim constar, és una actitud que el Parlament de les Illes Balears hauria de reprovar que, fins i tot, s'arribin a adjudicar contractes, com per exemple el contracte núm. 33, amb posterioritat a l'execució de les obres. Aquest és un cas molt curiós. És a dir, s'adjudiquen les obres, s'executen les obres, perdó, i, una vegada executades les obres, s'adjudica el contracte. Realment això ja mereixeria qualque cosa més que una reprova. Reconeixem que avui estam molt moderats.

Quant als terminis d'execució, també veim -i crec que això és una actitud que el Parlament hauria de censurar- que no s'imposen penalitats per la demora de les obres, és a dir, no s'acrediten mitjançant les corresponents actes de recepció la finalització de les obres corresponents a bastants contractes i, no obstant això, el Govern fa deixadesa de les seves funcions i no imposa penalitats. I la pregunta seria: qui són per regalar el que no és seu? Què són: administradors o són propietaris? Aquesta és una concepció fonamental.

D'aquí que no estranyi que, anys més tard, s'hagi produït la situació del túnel de Sóller, quan el mateix Tribunal de Comptes detecta que s'han produït retards considerables sense que s'hagin acreditat les necessàries pròrrogues.

Finalment, quant a obres addicionals, veim que també el Govern abusa de la contractació d'obres addicionals sense que s'acrediti l'existència de necessitats noves o causes tècniques. Veim també que els preus dels contractes d'aquestes obres extraordinàries, oscil·laren entre el 19 i el 20%. Significa que els projectes finals tenen una modificació, un increment substancial. Fins i tot, el projecte de la carretera Campos-Porreres va sofrir una modificació del 76% respecte de l'obra principal.

En definitiva, Sres. i Srs. Diputats, les propostes de resolució que els hem presentat, simplement són una reproducció textual de les principals conclusions a les quals ha arribat el Tribunal de Comptes. Crec que no es pot negar l'evidència.

Finalment, els proposam una proposta de resolució política, és a dir, les propostes de resolució presentades es podrien resumir en dues: una, constatar les conclusions a les quals ha arribat el Tribunal de Comptes, i dos, en funció d'aquesta estirada d'orelles important que els ha pegat el Tribunal, que el Parlament reprovi l'actitud de la Conselleria d'Economia i Hisenda i del Govern i, com a mínim, que no ho tornin a fer mai més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Passarem a les propostes de resolució del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Sr. Alfonso.

"El Grup Parlamentari SOCIALISTA, d'acord amb el que preveu l'article 169 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, presenta les propostes de resolució següents, com a conseqüència de l'Informe relatiu als resultats de la fiscalització del Compte General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'exercici del 1991.

1.- El Parlament de les Illes Balears lamenta constatar, i ho ve fent des del 1983, la reiteració del Govern de continuar generant greus irregularitats comptables i de contractacions administratives, referent a l'execució dels pressuposts generals de la Comunitat Autònoma.

2.- El Parlament de les Illes Balears fa seves les conclusions i recomanacions de l'Informe del Tribunal de Comptes de l'exercici del 1991 i insta el Govern de la Comunitat a solucionar les irregularitats detallades a l'informe esmentat i en especial:

2.1. Ha de posar en aplicació immediata el Pla general de comptabilitat.

2.2. Ha d'establir un sistema solvent de seguiment i control dels programes pressupostaris.

2.3. Ha de pressupostar i comptabilitzar correctament les distintes partides de despeses, especialment les referides a despeses corrents i transferències corrents, que es comptabilitzen com inversions i transferències de capital, desvirtuant la realitat i el pressupost i el compte general. L'any 1991 aquestes irregularitats foren de 960 milions de pessetes en el capítol II i de 932 milions en el de transferències corrents.

2.4. A incloure en la comptabilitat extrapressupostària les operacions d'endeutament a curt termini -18.550 milions el 1991- i a retre'n comptes al Parlament.

2.5. A incloure al compte de Tresoreria els saldos dels comptes restringits -40 milions- i a complir estrictament l'obligació que els saldos d'aquests comptes siguin nuls al final de l'exercici.

2.6. A complir d'una manera estricta l'obligació d'incloure en els projectes d'inversió el finançament amb operacions d'endeutament.

2.7. A denunciar les irregularitats en l'execució dels contractes d'obra referits al compliment de terminis d'execució, imposant en el seu cas penalitzacions adequades.

3.- El Parlament de les Illes Balears constata la injustificable successió d'irregularitats en la contractació administrativa d'obres i serveis i insta el Govern de la Comunitat a desterrar immediatament les pràctiques posades de manifest a l'Informe del Tribunal de Comptes, que han suposat importants pèrdues econòmiques per a la Comunitat i entre les quals destaquen:

3.1. Abús de la contractació directa, que només entre els expedients examinats ha suposat una pèrdua econòmica de, si més no, 250 milions, i en el conjunt d'inversions de la Comunitat, de més de 1.500 milions.

3.2. No realitzar més contractacions directes amb una única oferta.

3.3. No realitzar més pràctiques administratives il·legals, com el fraccionament de projectes, consideracions d'urgència sense justificació, dilacions a la

tramitació de fons de crèdit extraordinari per pal·liar els danys de les pluges del 89 i del 90. Evitar que es repeteixin les greus irregularitats en les obres addicionals o modificacions d'obra, que han suposat increments molt importants en relació amb el contracte inicial, de les quals el Tribunal de Comptes no ha trobat justificació en la majoria dels casos.

3.4. No permetre retards en l'execució de les obres, sense les corresponents pròrrogues, i en els pocs casos en què s'han concedit, sense existir justificació, ni informes tècnics.

Aquesta pràctica, habitual a la Comunitat, ha tengut conseqüències gravíssimes en algun projecte, com el de la construcció del Túnel de Sóller, per això s'ha d'erradicar immediatament.

3.5. L'enorme gravetat de les irregularitats en les obres addicionals i modificacions, ja que el Tribunal no hi ha trobat justificació a la majoria, significam els increments, quantitats molt importants en relació amb el contracte inicial.

Destaca el Tribunal dos casos especialment greus:

- El complementari referit a la carretera de Campos-Porteres de 53.525.419 pessetes en què el projecte tècnic de la modificació de l'obra es va aprovar amb anterioritat a la firma del contracte inicial.

- El reformat referit al proveïment d'aigües de Sineu de 376.116.792 pessetes que pretenen justificant-ho com una modificació d'obra, quan el mateix Tribunal constata que és una obra completament distinta i independent.

4.- Atenent que el Tribunal de Comptes ha constatat l'existència d'irregularitats comptables continuades i la manca generalitzada de l'Informe d'advertència corresponent per part de la Intervenció General de la Comunitat Autònoma, el Parlament de les Illes Balears instà el Govern de la Comunitat a cessar de forma immediata l'interventor general de la Comunitat Autònoma per la seva absoluta ineficàcia i laxitud administrativa en els seus quefers.

Palma, a 17 de febrer del 1995.

El portaveu:

Josep Alfonso i Villanueva."

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Intentaré no reproduir -encara que és inevitable, en certa manera- el debat que varem tenir en comissió sobre l'informe del Tribunal de Comptes, encara que jo voldria fer aquí l'excepció que és inevitable que certes argumentacions, tretes en aquell debat, serveixin per donar suport a l'argumentació de les propostes de resolució.

L'informe del Tribunal de Comptes de 1991 ens ha duit, com a primera proposta de resolució, a constatar i lamentar la reiteració que té el Govern de la Comunitat Autònoma de mantenir un conjunt importantíssim de greus irregulari-

tats comptables, de mancances comptables i de contractacions administratives realment imrepresentables quan es refereixen a l'execució dels pressuposts de 1991.

Lamentam constatar aquesta realitat, perquè també constatam que, a l'any 1992, 93 i 94, la situació, per desgràcia, i com veuran els diputats els propers anys, no ha millorat en absolut. I això suposa, Srs. Diputats, una molt greu responsabilitat. Responsabilitat que no podem carregar a la persona del Conseller d'Economia i Hisenda, perquè no era Conseller en aquest moment, l'any 1991, però que se li podrà carregar a l'any 1994, però sí que hem de carregar la responsabilitat d'aquesta reiteració amb aquestes greus irregularitats al President de la Comunitat Autònoma, que sí era el mateix l'any 1991, primer semestre, i l'any 1991, segon semestre.

La segona proposta de resolució nostra, Srs. Diputats, d'entrada fa seves les recomanacions i conclusions del Tribunal de Comptes, i demana que el Govern les compleixi, i, sobretot, una successió de recomanacions i conclusions que nosaltres consideram absolutament fonamentals. Per què el Govern, l'any 1991, i enguany, encara, no ha posat en marxa el pla de comptabilitat? Per què el Govern, que es diu modern, que posa en marxa els EDIs, que tot el dia parla d'autopistes de la informació -de les altres, d'Obres Públiques, en parla poc-, que està donant o volent donar la imatge de ser el més avançat en tecnologia, és incapaç de posar en marxa el pla de comptabilitat general? Per què? Quan qualsevol ajuntament petit, de 1.000 habitants, ja l'ha posat en marxa. Quan l'ajuntament de Palma, molt més complicat que la mateixa administració autonòmica, fa tres anys que el té en marxa. Té poques explicacions a això. I jo no vull pensar malament, no som malpensat, en general. Jo crec que és perquè no prenen seriosament, quan el Tribunal de Comptes els diu que és impossible, com a qualsevol empresa, tenir una comptabilitat clara si no hi ha un pla de comptabilitat per partida doble. És impossible. Això ho diu així de clar, l'any 89, l'any 90 i l'any 91.

Record, i supòs que vostès també ho recorden, que, em sembla que era l'any 1989, ja fa anys, o 88, ja fa anys, el Conseller d'Hisenda d'aquells moments va pujar a aquesta tribuna, quan ens va presentar els pressuposts, i ens va parlar, durant hora i herbes, hora i temps, de la pressupostació per programes. Ho recorden? Jo crec que molts diputats ho recorden. I quasi quasi ens va renyar, el Conseller Sr. Forcades, perquè nosaltres discutíem els pressuposts administratius, i no discutíem els pressuposts per programes. Doncs bé, resulta que a l'any 1991, tres o quatre anys ja de pressuposts per programes, el Tribunal de Comptes diu que no hi ha cap sistema solvent que permeti fer un seguiment seriós del pressupost per programes. Érem (...) nosaltres, l'any 88, o resulta que el Conseller d'Hisenda ens venia una moto, l'any 88? Una moto que no comprarem i que el Tribunal de Comptes ha trobat que no és ni un *vespino*.

Si hi ha pressupost per programes, Sr. Conseller, que hi hagi un seguiment solvent d'aquest pressupost per programes, que es pugui debatre, seriosament, com s'executen els programes i, sinó, que es retiri, que vostè ja fa molt temps que no en fa cas, dels pressuposts per programes, encara que els presenta, i lògicament tampoc no hi deu tenir massa interès. Però si hi és, hi ha d'haver un seguiment solvent, i si no hi és, ja no haurem d'anar a cercar que el Tribunal de Comptes ens digui: posin control a aigua seguiment..., que això funcioni.

No entraré en la tercera part d'aquesta proposta, que és allò tan bonic que sempre ens fa el Conseller de dir: el pressupost d'inversions és el 52%, o el 56%, o el 50 x%, i quan ve la liquidació ve amb les rebaixes, i resulta d'inversions és el 48%, i el pressupost de despesa corrent ha augmentat el que ha baixat el pressupost per inversions. Però hi ha molt més, el pressupost de despesa corrent, i ho diu el Tribunal de Comptes, s'executa pràcticament al 100%, i el pressupost d'inversions s'executa al 68%.

Moltes transferències i moltes irregularitats en la comptabilització. El Tribunal de Comptes ja les diu: comptabilitzen 960 milions de capítol 2, i 932 milions de transferències corrents com a inversions i transferències de capital. No ho dic jo; els ho he dit moltes vegades, però avui, aquí, a l'any 91, els ho diu el Tribunal de Comptes.

I nosaltres els demanam que pressupostin correctament, que ho facin bé, que no passa res. Jo no crec que ningú no els discuteixi transferències corrents quan sigui utilitzades per interès social, per ajudes a països del tercer món, per qüestions socialment adequades, i ningú no els discutirà despeses corrents quan siguin necessàries. No importa camuflar les despeses, no importa amagar i dir que hi ha més inversions. No. Hi ha activitat pública per millorar els serveis socials, per millorar els serveis a la Comunitat, sigui per despesa corrent, sigui per transferència corrent o sigui per transferència de capital. Per tant, no amaguin, comptabilitzin bé.

Un tema reiteratiu. El Conseller se n'ha anat, però m'hagués agradat que l'hagués escoltat. Un tema reiteratiu, en aquesta Comunitat Autònoma. Des de l'any 83, l'any 84, 85, deim el mateix, Srs. Diputats. Per favor, dels endeutaments a curt termini hi ha d'haver un coneixement per part del Parlament. Encara que es comptabilitzin extrapressupostàriament, com està previst, se n'ha de donar compte al Parlament. És impresentable que la societat d'aquestes illes, és impresentable que els diputats d'aquestes illes, hagin de conèixer que a l'any 1991, el Govern, en operacions successives, i jo ho admet -és una al·legació que fa, el Tribunal no la rebutja, i jo li admet-, fa operacions de crèdit per valor de 18.550 milions de pessetes, dels quals, a finals d'any, queden pendents 3.000 milions. És impresentable que el Parlament no ho sàpiga.

De la mateixa manera que és impresentable que no es compleixi la unitat de caixa. A finals d'any, en comptes d'al-

tres Conselleries, queden 40 milions de pessetes. La unitat de caixa rompuda.

Recorden, Srs. Diputats, quan, parlant de deute públic, o d'operacions d'endeutament, que sempre es diu que seran per a inversió? Ho han de recordar. Les operacions d'endeutament d'aquesta Comunitat Autònoma i de totes les administracions públiques, s'han de fer per invertir. El Tribunal de Comptes diu: no hi ha manera de conèixer si un projecte d'inversió es paga amb operacions d'endeutament. Ningú no ho pot saber. La caixa -que ja deia anteriorment que no és una caixa única-, en aquest cas, és una caixa única. Tots els doblers dins un caixó, i es paguem inversions de despesa corrent amb el mateix. El Tribunal de Comptes no troba la possibilitat de fer-ho. Nosaltres deim que sí, que s'ha d'acomplir això. Que si hi ha 5.000 milions d'endeutament per inversió, han de ser 5.000 milions d'endeutament per inversió. I els projectes d'inversió que es financien amb endeutament, han d'estar comptabilitzats així.

I entram en la tercera proposta, que són contractes d'obra. Recorden que l'any passat hi va haver un debat públic importantíssim sobre l'actuació del Govern autònom respecte de la contractació d'obres. El Govern de la Comunitat Autònoma, la contractació fonamental d'aquest Govern, és per contractació directa. Més del 85% dels contractes que fa, d'obres i serveis, són per contractació directa, amb l'agreujant, inconvenient, o el que li vulguin dir, que moltes d'aquestes contractacions directes no aconsegueixen els requisits mínims exigits -gravíssima irregularitat- per aquesta contractació directa. No hi ha les tres propostes. Quan hi ha les tres propostes, no hi ha la (...) d'entrada. De vegades, les propostes arriben després del contracte... Actuacions absolutament impresentables que, nosaltres, a la tercera proposta de resolució, deim que se suprimeixin absolutament.

Perquè també els hem de dir, Srs. Diputats, que, en contractació per concurs, la Comunitat Autònoma s'estalvia, -en principi, i després entrarem a la segona part- el 26% del preu de contracte. En concurs, segons l'anàlisi del Tribunal de Comptes, s'estalvia el 13% i en contractació directa, què s'estalvia? Amb tots els milions analitzats, un milió de pessetes, el 0%, 0 i busques, el 0%. Impresentable. Hem gastat, per no tenir una agilitat administrativa -i no vull fer altra suposició- entre 1.500 i 2.000 milions...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Alfonso, per favor.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Acab, Sr. President. ...entre 1.500 i 2.000 milions de pessetes de més en les inversions de la Comunitat Autònoma.

Apart d'aquestes irregularitats, jo vull acabar, -els recoman que llegeixin les nostres propostes de resolució, perquè no les puc explicar totes- hi ha un reformat, que resulta que no hi ha obra inicial, hi ha un altre reformat, que es contracta abans de contractar l'obra, reformats contractats abans de contractar l'obra. Déu meu! És que no sé a quin cap cap. Devia estar feta l'obra ja, però no estava contractada. Deu ser això. És realment espectacular, gravíssim, el que diu el Tribunal de Comptes i el que nosaltres reproduïm a les nostres propostes de resolució.

Acab. Nosaltres no podem exigir la responsabilitat adequada -perquè no ho permet el reglament- al President de la Comunitat Autònoma, que és el responsable d'aquests casos. No volem exigir la responsabilitat política de la seva dimissió al Conseller, perquè aquest Conseller no és responsable d'aquests comptes. I hi ha un responsable d'aquests comptes, per no haver fet les advertències adequades i en el seu moment, per no haver evitat que aquestes contractacions fossin tan irregulars, per no posar en marxa, obligatòriament, el pla general de comptabilitat. I aquesta persona és l'interventor de la Comunitat Autònoma. Un interventor, que actua amb la laxitud que actua l'actual interventor de la Comunitat Autònoma, Sres. i Srs. Diputats, no pot continuar. El Govern l'ha de cessar, i aquesta és la nostra proposta de resolució.

Sres. i Srs. Diputats, el Govern Cañellas duu 12 anys de Govern. No hi ha cap informe del Tribunal de Comptes que no detecti un conjunt importantíssim d'irregularitats. Si són perdonables per faltes administratives, per dificultats, etc. els primers anys, als dotze anys això és imperdonable. El Govern del Sr. Cañellas, el Sr. Cañellas és, en definitiva, el primer gran responsable de les irregularitats i il·legalitats en la comptabilitat i en la contractació administrativa de la Comunitat Autònoma. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Per presentar les propostes de resolució del Grup PP-UM, té la paraula la Sra. Salom.

"El Grup Parlamentari PP-UM, d'acord amb el que preveu l'artícle 169 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, presenta les propostes de resolució següents, com a conseqüència de l'Informe relatiu als resultats de la fiscalització del Compte General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'exercici del 1991.

1.- El Grup Parlamentari PP-UM insta el Govern de la Comunitat Autònoma a:

a) Que procedeixi a l'estudi de la necessitat i conveniència d'establir indicadors per a l'avaluació dels pressuposts per programes.

b) La realització d'un estudi comparat sobre l'aplicació del Pla General de Comptabilitat a les comunitats autònomes, així com del cost que suposaria la seva implantació en el pla de desenvolupament de la xarxa informàtica.

c) L'eliminació dels problemes que impedeixen la fiscalització prèvia de les nòmines de personal.

2.- El grup Parlamentari PP-UM constata que no s'han registrat anomalies en els procediments selectius en matèria de personal ni hi ha irregularitats significatives en la contractació d'obres, serveis i subministraments.

3.- El Grup Parlamentari PP-UM dóna suport al criteri mantengut pel Govern respecte de les operacions d'endeutament, registrant com drets reconeguts els recursos que no corresponen a l'exercici pressupostari, pràctica que ha suposat un estalvi en les despeses financeres.

4.- El Grup Parlamentari PP-UM constata la millora quant a la situació de l'endeutament necessari concertat amb l'Institut Balear de Sanjament (Ibasan) i insta el Govern de la Comunitat Autònoma a continuar en aquesta millora progressiva per l'aplicació de la Llei 9/1991, de 27 de novembre, del cànon de sanejament.

5.- El grup Parlamentari PP-UM insta el Govern de la Comunitat Autònoma a la publicació en el *Bulletí Oficial de la CAIB de l'Informe del Tribunal de Comptes de l'any 1991*, així com de les resolucions que siguin aprovades en el Ple al respecte.

Palma, a 17 de febrer del 1995.

La portaveu:

Maria Salom i Coll."

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Estam aquí, el Grup Parlamentari del PP-UM per presentar les propostes de resolució del nostre grup a l'informe del Tribunal de Comptes, i dic Tribunal de Comptes, i no del Tribunal Constitucional, com s'ha dit aquí, de l'any 1991.

Evidentment, és un informe que correspon als comptes de la nostra Comunitat de ja fa quatre anys, cosa amb la qual, en certa manera, ja ha perdut l'actualitat que hauria de tenir, sobretot tenint en compte que, per part de la Conselleria d'Economia i Hisenda, abans de l'estiu, quan es va tenir coneixement d'aquest informe, es va convocar una roda de premsa, a la qual es varen convocar tots els mitjans de comunicació, ràdio, televisió i diaris, i el Conseller va donar complida informació de quins eren els comptes de la nostra Comunitat i quina era la valoració que es feia de l'informe del Tribunal de Comptes de l'any 1991. I la conclusió era clara: la conclusió que fa el nostre grup, i que així es reflecteix a les propostes de resolució, és que és un informe que permet considerar la gestió del Govern Balear de l'any 91 com un informe bastant positiu en la seva gestió. Dins el món privat, si a una empresa privada li demanaven que valoràs aquest informe de gestió,

el nostre grup, i crec que tots, haurien d'arribar a la conclusió que es tracta d'un informe d'autoria, en aquest cas, o d'un informe del Tribunal de Comptes favorable a la gestió feta pel Govern Balear i amb una sèrie d'excepcions que es poden resumir. De tot aquest *toixó* que és l'informe del Tribunal de Comptes, les excepcions es poden resumir, Sres. i Srs. Diputats, en cinc punts, amb un sol (...), cosa amb la qual nosaltres hem intentat reflectir, a través de les nostres cinc propostes de resolució, aquestes cinc recomanacions que fa el Tribunal de Comptes de l'any 1991.

En el primer punt deim que el nostre grup parlamentari ha d'instar el Govern de la Comunitat que faci un estudi sobre la necessitat i la conveniència d'establir els indicadors per a l'avaluació econòmica dels pressuposts per programes. Què pretenem amb això? Som conscients que, per part del Govern Balear, l'any 91, i en anys successius, ja hi ha un control i un seguiment dels programes pressupostaris. El que no hi ha, fins a la data, és una valoració econòmica dels mateixos, però això no s'ha de considerar ni un problema ni una irregularitat, ja que això passa a totes les Comunitats Autònomes de l'Estat espanyol.

En aquest mateix sentit, també hem d'afegir que, quant a la valoració econòmica per programes, no hi ha, Sres. i Srs. Diputats, cap obligació legal ni una de fer-ho, cosa amb la qual és una recomanació que es posa en aquest informe del Tribunal de Comptes, és una recomanació genèrica que fa el Tribunal a tots i cadascun dels informes que fa de totes les Comunitats Autònomes de l'Estat espanyol. Per tant, no hem de considerar això com un punt negatiu, sinó únicament com una recomanació, perquè l'Estat considera que el més ideal és que hi hagi una valoració econòmica dels programes, però en cap cas no és una obligació legal.

A l'apartat 1.b de les nostres recomanacions, feim referència que el Govern Balear i el Conseller d'Economia i Hisenda, en aquest cas, havia de fer un estudi comparat respecte de l'aplicació o no del pla general de comptabilitat pública a les distintes Comunitats, veure quin és el cost, què suposaria, per a l'economia de les nostres illes, aplicar o no aquest pla general de comptabilitat pública. Nosaltres creim que és interessant fer aquest estudi, però, en tot cas, respecte d'aquesta recomanació que figura a l'informe del Tribunal de Comptes, també s'ha de dir que no hi ha cap obligació legal ni una que el Govern Balear apliqui el pla general de comptabilitat pública. La nostra llei de finances no ens hi obliga. El Govern Balear té la facultat o no de posar-lo en marxa, i jo crec que, dins el seu esquema de feina, dins les seves prioritats, està previst que, en un termini mig o llarg, es posi en marxa el pla general de comptabilitat pública però, en tot cas, s'ha de dir que aquesta segona constatació o recomanació de l'informe del Tribunal de Comptes no és obligatòria per part del Govern de la nostra Comunitat Autònoma.

A l'apartat 1.c, el nostre grup insta el Govern de la Comunitat a eliminar tots aquells possibles problemes que fan que sigui difícil la fiscalització prèvia de les nòmines del

personal. En tot cas, hem de fer menció que l'informe del Tribunal de Comptes de l'any 91, en cap cas no diu que hi hagi anomalies o irregularitats quant a la selecció del personal de la nostra Comunitat Autònoma. I això va bé, quant, en aquest Parlament, hi ha hagut una sèrie de debats sobre política de contractació, uns debats agres, i jo, aquí, vull constatar que, dins l'any 1991, el Tribunal de Comptes no ha vist cap anomalia quant a la contractació del personal.

En el tercer punt, el nostre grup, el Grup Parlamentari Popular, dona suport, i així ho diu clarament, el criteri mantingut pel Govern respecte de les operacions d'endeutament i, en aquest cas, el Govern ha registrat com a dret reconegut els recursos que no corresponen a l'exercici pressupostari, i això, l'Informe del Tribunal de Comptes ho reflecteix a les seves recomanacions. I nosaltres creim que això, aquesta pràctica, que als distints grups de l'oposició no els sembla oportuna, i el Tribunal de Comptes ho considera com una recomanació, nosaltres creim, el nostre grup parlamentari, que això ha suposat un important estalvi per part del Govern balear, un estalvi que ha superat fins i tot els 1.000 milions de pessetes i que nosaltres creim que ha redundat en un benefici per part dels ciutadans de la nostra comunitat autònoma, en tant que la nostra administració s'ha estalviat moltíssims de doblers en temes de costs financers, i això ha suposat un major grau d'eficiència i d'economia per part de la gestió pública de la nostra comunitat autònoma.

Quant al quart punt de les nostres recomanacions, constatar una millora quant a l'endeutament concertat amb l'Institut Balear de Sanejament i instam en aquests moments, a través d'aquesta recomanació, al Govern de la Comunitat a continuar amb la millora progressiva quant a l'aplicació del cànon. Nosaltres creim que a un moment determinat el Govern balear va ser valent, va posar en marxa una política molt agressiva de construcció de depuradores i, per això, va ser necessari que l'Ibasan s'endeutàs bastant, per construir i posar en marxa un munt de depuradores, tota una xarxa de depuradores a tots els municipis, per aconseguir una finalitat importantíssima per a Balears, i és que ni una sola gota d'aigua bruta se'n vagi a la mar sense depurar, i, per això, el Govern va haver de fer importantíssimes inversions a través de l'Ibasan i per això l'Ibasan es va endeutar, es va endeutar molt i per això es posà en marxa un cànon de sanejament d'aigües, per intentar pal·liar la greu situació per la qual passava l'Ibasan.

I quant al darrer punt, el punt cinquè, el nostre grup parlamentari insta el Govern de la Comunitat que publiqui al *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma* aquest informe del Tribunal de Comptes de l'any 91, i de la mateixa manera, també publiqui les propostes de resolució que avui aquí aprovarem els distints grups parlamentaris d'aquesta cambra.

I jo, Sr. President, per acabar, només dir que si féssim, i amb això m'agradaria reptar els distints grups, si féssim un estudi comparatiu amb les distintes comunitats autònomes sobre els distints informes que ha emès el Tribunal de Comptes de l'any 1991, si tenguéssim la sort de tenir aquest estudi comparatiu, jo crec que tots nosaltres ens hauríem de treure el capell davant l'Informe del Tribunal de Comptes de l'any 1991, de la nostra comunitat autònoma, i no tendriem més remei que dir al Sr. Conseller d'Economia i Hisenda, enhorabona. Sr. Conseller, pel control, per la netedat i per la transparència amb què ha presentat els comptes de l'any 1991. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. El Grup Parlamentari MIXT, que no ha presentat propostes, tendrà una intervenció de fixació de posició de cinc minuts. Té la paraula, Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. No utilitzaré els cinc minuts que m'ha concedit per fixar la postura, bé, pertany al Grup Mixt, però puc dir d'aquest diputat, com a representant del Grup Mixt a la Comissió d'Hisenda i Pressuposts. No hem presentat cap proposta de resolució i respecte de les que han presentat els altres grups, la postura d'aquest diputat serà l'abstenció. I explicaré per què.

En el cas de les propostes de resolució, tant del PSM i EEM com del Grup SOCIALISTA, podríem resumir, com ha fet el Sr. Sampol, portaveu del PSM, que ha dit que hi ha moltes propostes de resolució però que es podrien resumir en dos, i jo he recordat els manaments de la llei de Déu, i vertaderament és així, un, el primer, que a les lleis de Déu és que estimaràs a Déu sobre totes les coses, i en aquest cas és, serà fidel a la veritat sobre totes les coses, i la veritat és que hi ha tota una sèrie de constatacions de totes les anomalies que el Tribunal de Comptes va trobar l'any 91, però el segon punt en què es poden resumir totes aquestes propostes de resolució i seguint amb el mateix paral·lelisme, si no ho record malament, és que estimaràs el teu pròxim com a tu mateix, i respecte del que es presenta avui aquí, en el segon punt es condemna d'una manera més o manco suau l'executiu, els responsables, fins i tot es demana un cessament d'un alt càrrec. Jo crec que, no és que hagi prescrit, perquè han passat quatre anys, però sí hem de dir que d'aquesta legislatura només en té una part, aquests comptes, i, per tant, d'alguna manera els responsables en la major part no són els mateixos, i, a més, és indubtable que aquest segon punt hagués dit unes recomanacions al Govern, si hagués estat així, l'hauria compartit, ara, aquestes condemnes, francament no les compartesc.

I pel que fa al Grup Popular, al primer punt, també està molt bé, estima Déu sobre totes les coses, però el segon punt que ells presenten no el puc compartir tampoc, i per això m'abstendré. No, perquè al segon punt diuen, i m'estimaré a mi mateix tant o més que a Déu, i això no pot ser.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Passarem a la votació de les propostes de resolució. Votarem en primer lloc ... Sí, Sr. Sampol, per què em demana la paraula?

EL SR. SAMPOL I MAS:

Per saber què hem de votar, Sr. President. Concretament, la proposta de resolució núm. 5 del Grup Parlamentari PP-UM, ens agradaria saber què és que votam, perquè ens insta a aprovar la publicació al *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma* de l'Informe, i no sabem si s'ha de publicar tot això ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, jo vaig fer l'observació que la Mesa de la Comissió ha qualificat la congruència de les propostes, en conseqüència, si les propostes plantejades són congruents amb el debat que hi va haver dins comissió, que jo supòs que dins comissió hi va haver un ampli debat sobre totes aquestes qüestions, les propostes de resolució que varen plantejar els distints grups parlamentaris són congruents, perquè així la Mesa de la Comissió ho va dictaminar, amb el debat que hi va haver en el seu moment, en conseqüència jo entenc que aquestes propostes de resolució, sobre el fons de la qüestió qui s'ha de pronunciar és el Ple, i, en conseqüència, les sotmet a votació perquè sigui el Ple qui es pronuncii.

Es farà la votació per ordre de presentació al Registre, i, en conseqüència votarem en primer lloc les propostes de resolució núm. 868, presentades pel Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

23 vots a favor, 28 en contra, 4 abstencions. Queden rebutjades les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Sí, Sra. Salom, per què em demana la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President, per una qüestió d'ordre. M'agradaria aclarir al Sr. Sampol respecte ...

EL SR. PRESIDENT:

No, Sra. Salom, no hi entrem. Crec que he deixat el tema suficientment clar, no entrem en aquesta qüestió.

la congruència està qualificada i és el Ple qui s'ha de pronunciar sobre el fons de la qüestió, no correspon ni a la Mesa ni als diputats en particular donar una interpretació concreta sobre un punt, el Ple aprova o rebutja i per envant. No entrarem aquí a debatre aquesta qüestió. Li prec que s'assegui, Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Era per explicar el que aprovam.

EL SR. PRESIDENT:

Li prec que s'assegui, Sra. Salom.

Propostes de resolució del Grup Parlamentari PSM i EEM.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

23 vots a favor, 28 en contra, 4 abstencions.

Passam ara a les propostes de resolució del Grup Parlamentari PP-UM.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

28 vots a favor, 23 en contra, 4 abstencions. En conseqüència, queden aprovades les propostes de resolució núm. 871/95, presentades pel Grup Parlamentari PP-UM.

IV.1) Debat de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu RGE núm. 789/95, presentada pel Grup Parlamentari MIXT, a la Proposició de Llei RGE núm. 338/95, relativa a modificació de la Llei 8/1986, electoral de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

I passam ara al quart punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de les esmenes a la totalitat amb text alternatiu. Començarem, en primer lloc, per l'esmena a la totalitat amb text alternatiu núm. 789, presentada pel Grup Parlamentari MIXT a la proposició de llei 338, relativa a modificació de la Llei 8/86, electoral de la Comunitat Autònoma.

Té la paraula, per fer la defensa de l'esmena del Grup Parlamentari MIXT, 338, el diputat Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Després de quatre anys de preautonomia, del 79 al 83, amb un Consell General Interinsular format per 24 membres, 12 de Mallorca, 6 de Menorca i 6 d'Eivissa i Formentera, paritat corregida, alerta!, que va funcionar perfectament, l'any 1986, ja avançada la primera legislatura autonòmica, concretament el 26 de novembre, aquest parlament aprovava, mitjançant una esmena que va prosperar al projecte legal corresponent, el sistema electoral que ha estat vigent fins ara, contingut a l'article 12 de la llei en qüestió. Article que consta de tres apartats, i que precisament els dos primers foren objecte d'un fort debat i un agre enfrontament entre els dos grups majoritaris d'aquesta cambra, el socialista i el popular: aquells, defensant l'esmena que va prosperar, amb la complicitat, si se'm permet l'expressió, dels regionalistes que no prestaren, en tal oportunitat, el suport que atorgaven habitualment al Grup Popular i que permetia, fins i tot, el manteniment del Govern, la qual cosa suposa, actualment la distribució territorial d'escons que hi ha, i, per part dels populars, propugnàvem -dic propugnàvem- la tesi que s'establís el sistema previst al pacte de Bellver de l'any 1977, i que té adoptat l'altra comunitat insular de l'Estat, Canàries, on s'aplica, en aquest aspecte, la paritat corregida entre les illes o sigui que la suma dels diputats elegits pel conjunt de les illes menors, ha de ser igual o paregut al nombre dels que corresponen a l'illa major.

Aleshores, el Grup Popular es trobava amb minoria majoritària o majoria minoritària, com vulguin, i la seva voluntat i els seus vots no foren suficients pel que he dit abans. Aquest diputat que els parla era llavors el portaveu del Grup Popular i no fa falta recordar-ho, en aquesta ocasió, no va fer més que defensar el que sempre havia propugnat la seva formació política, fent bandera de la teoria esmentada que, per cert, li va proporcionar, almenys a les Pitiüses i conseqüentment al conjunt de la Comunitat Autònoma, les dues primeres victòries electorals, els anys 79 i 83, ja que els votants de les illes menors, principalment, premiaren la postura adoptada en aquest tema, fonamental per a la nostra autonomia. Recordin, l'any 1981, tant els independents d'Eivissa i Formentera, representats aleshores per tres membres del Consell General Interinsular, dos dels quals avui som aquí i un altre, un de Formentera, com els membres de Coalició Democràtica, que alguns són aquí i altres no, entre els quals es comptava l'ara Molt Honorable President de la Comunitat Autònoma, Sr. Cañellas, i l'actual eurodiputat del PP i aleshores senador, Sr. Matutes, es negaren, ens vàrem negar a signar el projecte de l'Estatut d'Autonomia i després, al Congrés de Diputats, Coalició Democràtica es va abstenir, no va votar en contra, perquè la polèmica qüestió de la representació territorial va quedar ajornada, pendent d'una llei electoral d'aquest parlament, una llei que va tenir el desenllaç esmentat i que per fer palesa la nostra dis-

conformitat va motivar que tots els diputats pitiusos del Grup Popular ens absentàssim d'aquesta sala de sessions per un cert espai de temps. Vàrem ser sis diputats concretament, dos dels quals som ara aquí.

Han passat més de vuit anys, la veritat és que ningú fins ara havia expressat o renovat disconformitat amb el que disposa aquell article 12 que en els seus apartats 1 i 2 vàrem haver d'admetre, quan ara, el Partit Popular, sí, precisament ara sí que compta amb els vots suficients, anuncia que modificarà l'article en qüestió, i sorprenentment hem vist com la modificació proposada no es refereix als punts 1 i 2 de l'article 12, o sigui l'atribució i distribució territorial dels escons d'aquest parlament, que varen ser el 86 objecte de disputa, sinó que es proposa la modificació en relació amb l'únic apartat amb el qual tots hi estiguérem d'acord, el tercer, que estableix com a percentatge mínim per optar a l'accés al Parlament, el 3% dels vots emesos a cadascuna de les quatre circumscripcions electoral.

Això, aquest canvi, he de dir ja perquè quedi clar, que per a Eivissa i per a les illes menors és irrellevant, però sorprèn precisament que quan es parla de modificar el sistema electoral, no es modifiqui el que tant va costar defensar i, torn a repetir, segurament, perquè no hem de ser oblidadissos, si el senyor president que durant dotze anys ha estat governant aquesta comunitat autònoma, li deu haver defensat això, sobretot de cara a l'electorat de les Pitiüses, això que avui nosaltres proposam aquí. Per això aquest diputat, com a representant de la FIEF, força autòctona de les Pitiüses, es permet presentar aquesta esmena a la totalitat amb text alternatiu a la modificació del sistema electoral vigent que, no nosaltres, sinó el PP, ha presentat al Parlament, la modificació s'entén. I l'esmena a aquesta modificació que ha presentat, a través d'una proposició de llei, el Grup del Partit Popular, també es presenta en termes que l'article únic digui que "el Parlament de les Illes Balears és integrat per 61 diputats elegits a les quatre circumscripcions electorals": apartat 2, que "les atribucions d'escons a les distintes circumscripcions electorals sigui la següent: 31 a l'illa de Mallorca; 15 a la de Menorca; 13 a la d'Eivissa i 2 per Formentera". I, finalment, que "l'atribució d'escons es faci en la forma establerta a l'article 163.1.a) i següents de la Llei Orgànica de règim electoral general, a cadascuna de les quatre circumscripcions electorals de les nostres illes".

Per tot això, crec que, amb coherència al que va defensar un determinat grup, avui majoritari en aquesta cambra, amb coherència i no hem d'oblidar que en política es poden variar moltes coses, però els principis fonamentals d'una filosofia política haurien de mantenir-se, crec que avui el Grup Popular tindrà un vot més, i aquest vot si és a favor d'aquesta esmena a la totalitat no vendrà d'altra banda, vendrà d'aquest diputat que els parla.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Altres grups que vulguin intervenir? Pel Grup PSM i EEM, Sr. Orfila, té la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Des d'una actitud de profund respecte per la iniciativa del Grup Mixt defensada pel Sr. Vidal, el grup del PSM i EEM no donarà suport a la seva esmena a la totalitat. I no perquè pensem que no seria constitucional, com algú ha volgut fer veure en els darrers temps a través d'algun mitjà de comunicació, sinó perquè creim sincerament que no resoldria res o quasi res respecte de la problemàtica que pateixen les nostres illes ni aportaria res tampoc a l'estructuració de la nostra comunitat.

La nostra és, sens dubte, senyores i senyors diputats, una comunitat de complexa estructuració des del punt de vista polític, administratiu, la discontinuïtat geogràfica inherent al fet insular ens ha marcat profundament i ha exigit un tractament diferencial pel que fa a l'estructura que, a partir de l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia, s'havia de donar a unes illes, on els nostres conciutadans no se senten de cap manera balearics, com se senten catalans o bascs els ciutadans de Catalunya o d'Euskadi. Així, l'Estatut recull aquesta realitat que, d'altra banda, havia estat ja reconeguda a la Constitució, article 141.1, amb la conseqüent creació dels consells insulars de Mallorca, d'Eivissa i Formentera i de Menorca.

Els consells insulars són, de fet, la base que hauria de sustentar la nostra comunitat fent possible, en tant que assumissin totes les competències que els permet l'Estatut i que són totes les que té o pot arribar a tenir la Comunitat, fent possible -dic- l'aplicació del principi que em sembla de cada vegada més la clau de la construcció de la nostra autonomia, el principi de la subsidiaritat, que tot allò que es pugui fer des d'una illa, és a dir des d'un consell, no es faci des del conjunt de les illes, és a dir des del Govern de la Comunitat, i ho dèiem així de clar quan s'aprovava l'Estatut i ho hem continuat reivindicant de llavors ençà, l'autonomia de les Illes Balears s'ha de sustentar amb l'autonomia de cadascuna de les illes o no serà l'eina adequada per construir un país.

És cert, Sr. Vidal, que, com dèiem fa poc, en el debat de la interpel·lació sobre la política de consells insulars del Govern, s'ha avançat molt poc encara en aquest camí. És cert que som molt enfora de poder considerar en la pràctica els consells insulars com els governs de cadascuna de les illes, com els defineix l'Estatut, s'ha avançat molt poc perquè ens hem trobat amb un *grup* que és el centralisme d'un govern i del grup que li dona suport, que per por de perdre quotes de poder han preferit mantenir els consells en una consideració de minoria d'edat, atribuint-los les competències amb comptago-

tes, planyent-los el finançament necessari per executar-les, i cercant, a més a més, fórmules de control que convertien els consells més en un virregnat que en una altra cosa i, per suposat, no els convertia en els governs reals de cada illa.

I fixi's bé, Sr. Vidal, que mai, mai a la breu història de la nostra comunitat, no s'ha produït una reacció a nivell parlamentari de votar-se alguna proposta des d'una postura d'illa, mai els diputats de l'illa de Menorca, per posar un exemple que m'atany a mi mateix, no han votat junts en contra d'una actitud també en bloc o de bloc dels diputats de l'illa de Mallorca, i que mai, mai els diputats de les illes menors, no han juntat els seus vots per enfrontar-se en bloc als diputats de l'illa major; perquè els vots, Sr. Vidal, són producte de les posicions polítiques que defensa cada grup, i aquestes un reflex, quasi sempre, quasi sempre, de les ideologies subjacents darrera cada partit, darrera cada grup parlamentari. Votam segons afinitats polítiques, no segons orígens geogràfics i, fins i tot, les clàusules de salvaguarda que l'Estatut consagra en el sentit d'exigir l'emissió de vot de forma separada, de tal manera que per aprovar-se determinades lleis es fa necessari comptar amb l'aprovació majoritària dels diputats de dues illes computats de forma separada, mai no han produït l'emissió d'un vot que rompent la unitat de les formacions parlamentàries es pogués interpretar com el vot en bloc d'una illa en defensa d'uns interessos territorials, ni quan s'han aprovat els pressuposts, no ha succeït, ni quan s'han aprovat les diferents lleis d'atribució de competències als consells insulars, algunes de les quals han estat, i així ho hem denunciat des d'aquesta tribuna, un vertader atracament a llei armada contra algun consell, contra alguna illa al cap i a la fi.

I és que, senyores i senyors diputats, la clau de les votacions en aquest parlament està, no en l'origen geogràfic dels diputats, sinó en la ideologia de cadascuna de les forces que han concorregut a les eleccions. Així, quan hem hagut de votar la protecció o no d'una àrea natural d'especial interès, no s'ha donat el vot dels diputats d'una illa partidaris, independentment del seu color polític, de la protecció, i des d'una altra illa, partidaris tots ells de desprotegir. La batalla en favor de l'autonomia de cada illa, senyores i senyors diputats, no està avui en la qüestió de la representació paritària de cada illa a aquesta cambra, està en l'actitud dels diferents grups respecte de la concepció que tenen cadascun d'ells de quin ha de ser el paper que han de jugar els consells insulars, i aquí, dins aquesta cambra, hi ha grups clarament insularistes i n'hi ha d'altres que no creuen en absolut en els consells, per molt que s'omplen les boca amb paraules buides.

I, em pot creure, Sr. Vidal, que a l'hora de defensar Menorca, Mallorca, Eivissa o Formentera, allò que comptarà realment és el model que cadascun dels grups parlamentaris tenim de la Mallorca, Eivissa, Formentera o Menorca que volem, i entre aquestes diferències, s'hi compta, no ho dubti tampoc, la del nivell d'autonomia que creim, que entenem que ha de tenir cada illa, i aquí es tornarà a reproduir el mateix esquema, les diferències les marca, no l'origen geogràfic, sinó l'adscripció política. No es pot parlar en aquest

parlament d'uns menorquins insularistes contra uns mallorquins centralistes, la realitat ens ha demostrat que allò que sí hi ha és uns grups insularistes convençuts i uns altres que defensen coses ben diferents, en bloc, en bloc.

La qüestió no és, per tant, Sr. Vidal, i cregui'm que li ho dic des del profund respecte que em mereix vostè, el seu grup, el seu tarannà polític, la qüestió no és si eivissencs, formenterers i menorquins junts tenim tants diputats com els de Mallorca, la qüestió és quina política defensarà cadascun dels diputats que tenguï presència en aquesta cambra, i, si li serveix d'exemple, li puc ben assegurar que aquest diputat que els parla, menorquí i insularista convençut, no ha tingut mai cap problema, no ha trobat mai cap entrebanc en els companys de grup elegits a Mallorca per defensar el que ha cregut just, i molt manco encara quan s'ha referit a la política d'atribució de competències als consells insulars, ningú al meu grup, Sr. Vidal, no ha dubtat, sabent que era jo que havia de defensar la posició del PSM i l'EEM davant aquestes qüestions, perquè estàvem d'acord tots sobre quin és el paper que han de jugar els consells, de quina forma s'ha d'estructura, en suma, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, perquè estàvem d'acord amb un projecte de país, i aquesta és la clau.

M'ha de reconèixer, Sr. Vidal, que en aquesta cambra hi ha grups que tenen un projecte de país, i duen després propostes més o manco endevinades per cercar la construcció d'aquest país, i d'altres que tenen una concepció provinciana del que ha de ser la nostra comunitat autònoma, i aquesta és la diferència, i aquesta actitud es dóna en bloc, no segons l'origen per illes, per zones geogràfiques.

El debat a aquesta cambra, senyores i senyors diputats, independentment del nombre de diputats que s'elegeixin a cada illa, continuarà essent polític, reflex d'uns posicionaments ideològics, i aquests no coneixen de compartiments estancs ni de limitacions geogràfiques, de tota manera, Sr. Vidal, cregui'm, malgrat la diferència de plantejaments en aquesta qüestió, continuarem coincidint, vostè i nosaltres en la llarga batalla per fer dels consells insulars aquells governs de cada illa de què parla l'Estatut, i dels que tan enfora estam en aquests moments. I en aquest propòsit, miri vostè com són les coses, hi haurà coincidència de diputats eivissencs, menorquins i mallorquins, en contra de la posició de diputats eivissencs, mallorquins i menorquins que de cap manera no volen que els consells siguin aquests governs.

I, per suposat, que ningú no ha d'entendre que votant en contra d'aquesta esmena a la totalitat quedi oberta alguna possibilitat, per mínima que fos, que el nostre grup donés suport a la llei que el Grup Popular ha presentat per modificar la Llei electoral de la nostra comunitat autònoma, que ningú no tenguï el més mínim dubte que el nostre grup està frontalment oposat a

aquesta proposta que ha dut el Grup Popular, que no hem dubtat a qualificar de cacicada amb el suport parlamentari.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, el Sr. Tur i Torres té la paraula.

EL SR. TUR I TORRES:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Vidal, dir-li d'entrada que he de reconèixer que la seva proposta és coherent amb la postura que ha vingut mantenint a tota la seva trajectòria política, vagi, per tant, el meu reconeixement des d'aquesta tribuna i davant aquesta proposta.

Evidentment, en l'actuació política és important ser coherent, i vostè ho és i per això presenta aquesta proposta, i nosaltres, que també ho som, no la hi podem votar, no la hi podem votar perquè en el seu moment vam manifestar els nostres criteris i en aquest moment hem de continuar: pensam el mateix perquè creim que el temps ha acabat per donar-nos la raó.

En el debat de la llei electoral, en el seu moment, qui s'atreveia a donar lliçons de coherència política?, i voldria citar, en aquests moments, anat al *Diari de Sessions*, el vicepresident del Govern d'aleshores, Sr. Huguet, que en el seu discurs, en el debat d'aquesta llei deia: "són raons elementals de decència en una trajectòria política les que ens obliguen a ser coherents amb els plantejaments i amb les promeses electorals que vàrem fer a l'hora de defensar la paritat i la realitat social política, econòmica de les nostres illes". Deia també que "la coherència no és en aquest país una virtut preuada ni practicada per sectors importants de la classe política. on s'ha de dir ben clar -deia- que la impudor amb què s'inverteixen programes de partit, l'alegria amb què s'incompleteixen promeses electorals i fins i tot la gosadia amb què s'exerceixen polítiques en contra dels plantejaments ideològics propis, han configurat una moneda corrent de dubtosa ètica", i continuava.

Per tant, vull reconèixer en aquests moments la coherència de vostè en fer aquesta proposta en aquest parlament, perquè és evident que, per desgràcia, la coherència no sempre és moneda corrent dins la nostra classe política.

Però, per què es planteja en aquests moments aquest debat?, aquesta seria la pregunta; perquè es pretén modificar una llei electoral, una llei que de cap manera no havia creat malestar en la seva aplicació, fins i tot el Partit Popular que ha dut aquesta iniciativa en aquest parlament, reconeix a diferents mitjans de comunicació que no hi havia cap necessitat de modificar aquesta llei en aquests moments. Per què es proposa, per tant, la modificació d'una llei que no ha suscitat cap problema en la seva aplicació, i, per tant, no hi havia cap necessitat de modificar-la?, perquè, en qualsevol

cas, s'hauria d'haver fet des del consens de totes les forces polítiques amb el temps necessari i suficient per estudiar-la, per millorar-la, si és que era millorable, per discutir si feien falta tots aquests plantejaments que avui es tornen a suscitar aquí, però, de cap manera, en aquest moment i d'aquesta forma, perquè no hi havia cap necessitat.

Per tant, jo preguntaria, no hi havia cap necessitat, aleshores és que responia als resultats de determinades enquestes electorals?, o, millor dir, és que respon aquesta modificació, en aquest moment, al resultat de determinades enquestes electorals? Fa pensar que sí, fa pensar que raons electorals, interessos partidistes, han contribuït avui a dur aquesta modificació i, per tant, a suscitar aquest debat. Estam massa acostumats en aquestes illes que es plantegin molts de temes des del punt de vista partidista i responent a interessos més partidaris que no institucionals.

I, en el seu moment, quan es debati precisament la Llei electoral, es va arribar a plantejar o a pretendre intercanviar si un diputat més per Formentera o dos més per Eivissa, evidentment només responia a qüestions electorals i partidistes aquests plantejaments. I altres reformes de lleis tan importants que ha costat tant treure endavant en aquest parlament, que s'han modificat d'un cop perquè interessaven únicament i exclusivament a un determinat partit, vull recordar la LEN o, ara mateix, la llei de la reforma de la Llei electoral que debatem. Per tant, és evident que aquest debat avui no s'hauria d'haver reproduït aquí i que vostè, perquè li ha convengut i és coherent amb la seva postura, ha aprofitat l'ocasió per treure aquest debat altra vegada damunt la tribuna, un debat que evidentment estava superat i que hagués estat millor que no es tornàs a treure, perquè evidentment el temps, a part que hi ha una sentència del Constitucional que també confirma la situació absolutament legal i correcta de l'actual llei, el temps -com deia- ho havia superat. En qualsevol cas, la culpa no és de vostè, Sr. Vidal, sinó de qui ha propiciat aquesta reforma d'una manera unilateral.

Nosaltres, evidentment, ja ho vam dir en el seu moment i ho continuam mantenint, no estam en absolut d'acord amb el plantejament que es fa de la paritat que representa un enfrontament entre illes, d'illes menors contra l'illa major o de l'illa major contra les illes menors. La pràctica, evidentment, ha demostrat que això no passa, que en la història d'aquest parlament mai no s'han posat d'acord uns diputats de diferents partits d'una illa per votar en contra de postures d'una altra illa, evidentment la política es fa des dels partits polítics i no des dels territoris. El temps, per tant, ens dona la raó i per això, en aquest moment, podem mantenir la mateixa postura que vàrem mantenir fa nou anys, per això podem ser coherents en aquests moments amb el que hem vingut dient en aquest parlament pel que fa al

repartiment d'escons en aquest parlament en la història que duim d'autonomia.

Jo crec que en aquest moment seria important, i ho hem vist en el primer debat que hem celebrat avui, superar aquest debat i desviar l'atenció cap a altres temes que són molt importants i que vénen precisament regulats a l'Estatut, que l'Estatut ens marca el camí. Jo crec que en aquest moment l'important són els ciutadans de les Illes Balears, és que siguem capaços d'atracar l'administració cada vegada més a aquests ciutadans, que capiguem des de les institucions que anam fent a poc a poc, fer que els ciutadans de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera estiguin més satisfets amb la gestió que fan les seves institucions i que tinguin més facilitats per resoldre el problema des d'aquestes institucions. Evidentment, les consells insulars són l'assignatura pendent, més que no si paritat o no paritat.

Els consells insulars han de ser, com s'ha repetit tantes vegades, els pilars bàsics de la nostra autonomia. han de ser els que atraquin l'administració als nostres ciutadans, és, sense cap dubte, crec jo, una de les qüestions que més preocupa avui els nostres ciutadans, i molt més que temes com si la representació a aquest parlament és una o una altra de les diferents illes.

En qualsevol cas li vull reconèixer una cosa, Sr. Vidal, que sí que és ver que determinats partits van fer una gran bandera d'aquest tema, que en van treure un fruit electoral i que ara, si no donen suport a la seva proposta, evidentment s'ha de considerar com un frau als electors en aquell moment, però que, en qualsevol cas, repeteix, crec que és un debat superat i seria interessant que giràssim l'atenció cap a un altre costat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur i Torres. Pel Grup PP-UM, el Sr. Jaén i Palacios, té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Consumo este turno, más que como un turno en contra, como un turno de fijación de posiciones que evidentemente es en contra de la enmienda que el Sr. Vidal presenta a nuestra iniciativa parlamentaria en trámite en este parlamento. Iniciativa que se presenta bajo una perífrasis muy curiosa y que textualmente dice así: "Se hace constar que esta iniciativa no cuenta con el parecer unánime de todos los miembros del Grupo Mixto". Yo creo que hubiera sido más corto consignar que tal respaldo sólo lo tenía de quien firmaba la propuesta. Hago, por tanto, esta intervención, Sr. Vidal -esos gestos que usted hace son muy significativos-, hago por tanto esta intervención, con la cortesía política que merecen todos los diputados y muy especialmente el Sr. Vidal, por razones que él ha expuesto en su intervención desde esta tribuna. No lo hago,

desde luego, desde una visión ni insularista ni personal, sino desde una visión general que nuestro grupo comparte en este momento.

Pero quiero ya adelantar que estas dos enmiendas, la que ahora debatimos y la siguiente, en definitiva, tienen el mismo fin, uno, el primero, es eliminar la barrera electoral del 5%, que el Sr. Vidal ha reconocido que en su actual redacción es irrelevante, dos, modificar el número de escaños de las circunscripciones electorales, si bien hay que decir que el sentido aquí es distinto, mientras unos proponen la elevación de los escaños en según qué circunscripciones, otros opinan todo lo contrario. Y así, por ejemplo, el Sr. Vidal propone incrementar la sobrerrepresentación, repito la sobrerrepresentación de las islas menores hasta el punto que un voto emitido en Formentera tenga el valor de ocho veces más que un voto emitido en Mallorca. Porque esos son los índices de representación poblacional que una vez calculados actualmente es el 2'6 y el que el Sr. Vidal propone, que seguramente no sabe, es del 7'6.

Nosotros defendemos mantener la presente configuración de las circunscripciones electorales, no sólo en su ámbito territorial, que es obvio, sino también en los valores del índice de relación poblacional que en el momento presente tienen. No es por tanto la magnitud ni el tamaño del distrito electoral, si se me permite utilizar el nombre de distrito como palabra más de significado en el régimen anglosajón, y decir que nosotros no estamos por esa variación, aun a sabiendas de que en las circunscripciones electorales pequeñas la proporcionalidad es mucho menor que en las grandes. No hay (...) otras razones para no ser reiterativo, que después tendremos ocasión de exponer en la siguiente enmienda a la totalidad.

Iniciar un debate de esta naturaleza es volverse a preguntar y reabrir temas de cuáles se consideran políticamente ideales como índices de representación, cuántas circunscripciones tiene que delimitarse y qué factores de corrección tienen que plantearse principalmente en Mallorca, y de forma muy concreta, en la ciudad, en Palma, que representa el 53% de la isla.

Yo pido disculpas a sus señorías si no me remito a la prehistoria electoral de esta comunidad autónoma, porque remontarse a los años 70 en política y en esta materia es remitirse a la prehistoria, por eso tampoco me referiré a la paridad, que es una cuestión que ya está zanjada y resuelta, y asunto sobre que nosotros no pensamos reabrir. Por eso justamente la enmienda, la proposición de ley que hacemos al artículo 12 afecta solamente al apartado tercero, porque si la intención hubiese sido otra, hubiésemos modificado otros apartados.

Yo creo que la tesis paritaria y la dicotomía de *ciutat i part forana*, de islas mayores y de islas menores, son temas que ya no se discuten, ni figuran desde luego

como compromiso electoral en el momento presente, porque lo importante, y aquí creo que hemos coincidido más de un portavoz, no es ese asunto, sino el tema de la subsidiariedad, ese es el tema realmente importante, tema que exige que a los consejos insulares se les traspasen cuantas competencias sean necesarias, necesarias, y ahí está el artículo 39 que hoy se ha citado en más de una ocasión. Y nuestro compromiso para los próximos elecciones ya está fijado en el programa electoral, aprobado por los órganos colegiados de gobierno del partido e incluye una gran cantidad de esas competencias para el próximo mandato legislativo.

Yo creo que esa acusación que se hace aquí de consenso, que ustedes la repiten en más de una ocasión, yo no quiero entrar en el debate, porque estamos fijando posición, no es cierta, no se puede repetir más de una vez que la Ley electoral fue por consenso, eso no es cierto, no lo repitan más, porque cuantas veces lo digan, yo saldré diciendo todo lo contrario, y digo la verdad porque esa es la verdad que figura en el *Diari de Sessions*. Y se nos ha acusado, en más de una ocasión, de abrir esa especie de caja de Pandora donde vientos y tempestades, en la mitología, estaban allá contenidos. Yo creo que esto no abre la caja de Pandora, por cierto, Pandora, hijo de Prometeo y primer hombre hecho de barro, como todos nosotros, según sabemos. Lo que lamento es que Pandora, que en términos latinos significa regalo de todos, pues no sea la ley electoral eso, un regalo de todos, porque no hubo consenso antes ni lo hay ahora.

Creo, por otra parte, en resumen, señoras y señores diputados, que hubo una voluntad del legislador entre la dicotomía entre territorialidad y población, y el legislador manifestó su voluntad en favor del primer criterio, y, por tanto, nuestra propuesta única, que la recuerdo, afecta a la modificación de la barrera electoral, lo demás no contará con el concurso de nuestros votos para modificarlo.

Muchas gracias, Sr. Presidente. Por tanto, Sr. Vidal, me hace unas expresiones, no sé, el *Diari de Sessions* no recoge esas expresiones, pero me gustaría que las recogiese. No sé cómo tengo que ser más claro. La postura de nuestro grupo, la fijación de posición que he hecho en este momento sin entrar en el debate, porque me parecía que no era el momento, (...), es que no le damos apoyo a su propuesta, yo creo que es bastante clara y bastante contundente en las expresiones que he utilizado como usted ha defendido su propuesta. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENTE:

Gràcies, Sr. Jaén. En torn de rèplica, el Sr. Vidal té la paraula.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. S'ha dit ja abans, però hi estam d'acord, és una qüestió de coherència, per dir-ho en bon català *that is de qüestion*, perquè vertaderament un el que ha d'escoltar aquí ... o

sigui podent, jo de bona fe, sortir triomfant amb tots els vots del Grup Popular i el meu, ara resulta que em qued tot sol, però clar, és una qüestió de coherència, perquè tots els altres grups que han intervingut abans aquí, han esta coherent amb el que han defensat sempre, i, en canvi, el grup majoritari del qual esperava el suport, no ha lluit per la seva coherència, és més, el Sr. Jaén -que jo ara el cit perquè ell em deia el Sr. Vidal, perquè podria dir el portaveu en aquests moments del Grup Popular, si ho recorda abans era adjunt a aquest que els parla, que llavors era el portaveu el que els parla avui-, doncs el Sr. Jaén ha dit que el Sr. Vidal proposava ..., no, jo li agrairia que digués sempre que el Sr. Vidal ho proposa en nom de la FIEF, però el Sr. Jaén el que ha expressat aquí, ho ha fet exactament i calcat, i, si no, vostè que diu del *Diari de Sessions*, jo li remet a vostè i a tots, calcat a les tesis, o sigui ha parlat en nom del PSOE i fins i tot, *that is the question*, hi tornam, d'Unió Mallorquina, miri per on. Clar, vostè és el portaveu del grup que es continua dient PP-UM, no és ver?, però no amb les primeres sigles, no ha estat coherent, amb les darreres sí, perquè en aquella oportunitat, i d'aquí vostè ha fet unes referències a una altra esmena a la totalitat a la qual vostè hi està més prop que a la que ha estat sempre prop, almenys si no ens varen enganyar, escolti, podria donar-se el cas que hi hagués hagut coses que nosaltres de bona fe hi picàssim, no ho sé, jo vull pensar i vull continuar creient amb persones i sobretot en determinades persones. Però vostè no ha estat coherent.

I una altra cosa, vostè ens ha explicat el de la caixa de Pandora, vostè fa uns comentaris didàctic, culturals que són interessants, ha parlat de barra, no, no deia barra, deia barro, sí, i jo li dic una cosa, obrir la caixa de Pandora, no l'hem obert nosaltres, aquest acudit no és nostre, aquí, jo, l'únic que faig és, sense violències, sense cacicades,estic tot sol, quines cacicades puc fer?, sense cacicades, l'únic que vull que s'obri és una urna que està dins aquest parlament i que avui en dia, el Molt Honorable Sr. President de la Comunitat Autònoma, la té molt a mà, perquè està en el despatx de cortesia. I vull que pensem en el que diu aquell document que no és altre que el Pacte de Bellver i que li vàrem voler ser fidels i que això, torn a repetir-ho, això va donar el triomf al centre-dreta, conservadors, AP, el que vulguin dir-li, el que sigui, però a la filosofia política que nosaltres defensàvem, i, per tant, nosaltres no hem estat els que hem obert la caixa de Pandora, però sí l'urna, no violentament, es pot obrir, no rompem el vidre, però crec que és el moment, ja que han volgut tocar aquest article 12, sistema electoral, que s'obri.

I no voldria ser descortès amb els que han estat coherents, però així mateix els vull aclarir algunes coses, ells estan en les mateixes, i jo també, i, per tant, com que els que hi haurien d'estar no ho defensen, jo defensaré el que havíem defensat sempre. Vostès diuen una cosa que mereix una consideració elemental, han dit

que no es vota per illes, que es vota per partits, bé, això ja se sap, les illes no voten, en referèndums tal vegada sí, però aquí, en aquesta cambra no, però alerta, tinguin en compte que segons sigui el pes de cada illa dins aquesta cambra, fins i tot dins cada partit, el sentit del vot pot ser un o l'altre, i això no m'ho poden negar mai, perquè, bé, hi ha coses que de vegades per molt de pes específic que tinguís, si no li dones tot el pes, com deia aquella senyora d'Eivissa que venia amb un avió d'aquells petites, que deia que havien arribat perquè no li havia donat tot el pes, si no li dones tot el pes, segurament aquest pes específic de forma més o manco acomodaticia, no hi serà, però jo record que els senyors del Grup Popular de l'any 1986 varen votar a favor d'un pes específic que hi havia que tal vegada alguns de vostès, tal vegada amb tota la raó, el consideren fins i tot pesat. Alerta.

Al Sr. Tur també li he de fer una observació com he fet al Sr. Triay respecte del que diuen sempre, que varen votar ... i ara vostès diuen que el Constitucional va donar una repassada i que, per tant, el sistema és el que està ara vigent, no el de la paritat corregida. Escolti, el Constitucional l'únic que va interpretar és a veure si la impugnació que s'havia fet era raonable, o sigui si tenia unes bases jurídiques per impugnar allò, però escolti, si en aquell moment hagués triomfat la tesis contrària, que és la que defensàvem, dic defensàvem, perquè ja no es defensa, defensàvem alguns o tots, llavors, els dels grups, doncs, i vostès haguessin recorregut al Tribunal Constitucional, els hagués dit el mateix.

Bé, ja per acabar, perquè s'ha obert el llum vermell, m'agradaria poder parlar molt més, però vull dir una cosa. Jo no sé, fins i tot la dicotomia que hi ha d'això, ara la treu?, ara? Vostès el que volen en aquest tema, com que els és incòmode, el que deia aquell secretari d'un ajuntament de l'illa d'Eivissa, quan una cosa arribava allà deia, a això *carpetasso*, ara vostès, a això *carpetasso*. No, *carpetasso*, no, no anirà endavant, però *carpetasso*, no. I fins i tot vostès ho fan, estan d'acord amb en Gra d'Arròs, que era aquell demagog d'Eivissa que deia que hem de lluitar contra les pròpies idees, i vostès, per mantenir el lloc, ara lluiten contra les pròpies idees, facin-ho, hi tenen perfecte dret. I bé, queda clar -acab, Sr. President- que jo en la defensa d'alguna cosa per ser coherent, em qued tot sol, però esper, senyors diputats de tots els grups, que estic tot sol només avui aquí, i que a les Pitiüses no hi quedaré.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Intervencions en contrarèplica a la intervenció del Sr. Vidal? Sr. Orfila, té la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vidal, li hem reconegut al principi i li hem de tornar a reconèixer ara, la seva ha estat una actitud coherent i davant aquestes actituds un s'ha de

treure el capell, el capell polític. Jo estic d'acord que qui ha obert la caixa dels vents no ha estat vostè, qui l'ha oberta ha estat el Grup Popular amb una proposta oportunista que ha cercat únicament el benefici partidari per damunt del benefici de les Illes, per damunt de plantejaments més importants, i aquesta és la clau del debat que avui es produeix en aquesta cambra, Sr. Vidal, no ho dubti. És aquesta la qüestió. Amb una actitud que nosaltres no hem dubtat, i ho he dit ja des de la tribuna quan feia la primera intervenció, a qualificar de caciquisme amb el suport parlamentari corresponent, perquè els parlaments poden aprovar, de vegades, lleis poc democràtiques, i aquesta n'és una, una llei que proposa, impedeix, quarta, anul·la, limita l'accés a la cambra de representació popular a determinats grups en raó d'un llistó graciabla que avui el grup majoritari o que detenta la majoria en aquesta cambra decideix per mantenir-se, sigui com sigui, al poder.

Però m'ha de reconèixer, Sr. Vidal, que la història ens hauria de servir per reflexionar sobre les posicions polítiques que cadascú defensa. Des de l'illa de Menorca i des de les illes d'Eivissa i Formentera es va produir al principi, al moment de l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia, una actitud recelosa respecte de com es construiria aquest país, una actitud recelosa que va fer possible a un moment determinat, i em referesc al moment de la segons república, que no tinguessin a les nostres illes un estatut d'autonomia, perquè era ben cert que els ciutadans menorquins i els ciutadans eivissencs pensaven en aquells moments que possiblement era preferible patir el centralisme que s'exercia des de Madrid que patir-lo quan s'exercís des de Mallorca, i és cert que així pensaven. Però han succeït coses de llavors ençà, i s'ha demostrat, Sr. Vidal, que qui condiciona el sentit del vot dels representants dels ciutadans a les Illes no és l'ement geogràfic, sinó que és la política de cada grup darrera la qual hi ha sempre una ideologia, i els exemples que li he posat des de la tribuna, Sr. Vidal, són certs. No hi ha uns diputats menorquins que actuen en bloc defensant polítiques proteccionistes del medi natural, per exemple, en contra dels diputats d'una altra illa que defensin actituds agressives contra el medi natural. No ha estat així mai i difícilment succeirà una situació com aquesta. Ni els menorquins en bloc són més proteccionistes, ni els eivissencs en bloc són més agressius contra la natura. Hi ha grups, hi ha partits, partits i grups parlamentaris, evidentment, que tenen actituds diverses, actituds absolutament encontrades que es reflecteixen dins aquesta cambra per tota una sèrie de qüestions lligades a la política, lligades a la ideologia que, com deia, és subjacent darrera cadascun dels partits, darrera cadascuna de les forces polítiques.

I permeti'm, Sr. Vidal, que insisteixi en la darrera qüestió que he intentat explicar també des d'aquesta tribuna, la qüestió en aquest moment a les nostres illes no està en la representació paritària o no, o sigui, a obtenir, segons la nostra idea, el mateix pes quant a

nombre de diputats de les illes anomenades menors respecte de la major, sinó que els diputats que siguin presents en aquesta cambra, els grups que tinguin la majoria en aquesta cambra tinguin una actitud clarament partidària de la subsidiaritat. Perquè ho hem de tornar a repetir una i una altra vegada, no hi haurà una autonomia en aquestes illes, no construirem el país mentre tots els ciutadans de les Illes se sentin representats per aquesta autonomia, i això només es farà quan en aquesta construcció, quan estructurem políticament i administrativament aquest país en base a l'autogovern de cadascuna de les Illes.

A posta quan vam redactar l'Estatut d'Autonomia, a posta quan es va aprovar la Llei de consells insulars vàrem intentar ser molts conscients tots que havíem de parlar sempre dels pobles de les Illes, perquè és aquesta l'actitud que hauríem de defensar. Per tant, Sr. Vidal, la qüestió és que els ciutadans de les Illes es deixondeixin i aprenguin que han de votar els grups, els partits que tenen posicions clarament insularistes en contra d'aquells que tenen avui aquí la majoria, en aquest moment, que tenen una actitud absolutament centralista i en contra d'aquesta idea que jo li plantejava de país.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Sr. Tur i Torres, té la paraula.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vidal, evidentment, coherència entorn a aquest tema, vostè ho ha dit, jo crec que té tota la raó, i li vull fer a saber una cosa, mantenir aquesta postura que avui ens permet ser coherents, als socialistes ens va costar en aquell moment, a Eivissa sobretot, aguantar molts d'improperis i insults, fins i tot se'ns va arribar a tatxar de traïdors. Si donam per bona aquesta premissa, que jo mai no la vaig considerar seriosament, sinó que pensava que formava part del debat polític, una mica desorbitat que hi havia en aquell moment, però si donam per bona aquesta premissa, hauríem de constatar que ho són doblement els que en feren bandera electoral en aquell moment i en tragueren un profit, i que ara no han complit, per tant han enganyat.

I això precisament dels que, en aquell moment, en el debat d'aquesta llei, s'atrevien a donar lliçons de coherència, i vull acabar llegint un fragment del portaveu, en aquell moment vice-president del Govern en aquest debat: "sempre ens podem presentar -deia el Sr. Vice-president, Sr. Huguet- davant el nostre electorat i davant el poble balear amb la cara ben alta, per haver dir el que fariem i haver fet allò que vàrem dir".

Sense comentaris, Sr. President. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur i Torres. Sr. Huguet, per què em demana la paraula?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Jo crec que és una al·lusió clara ...

(Aldarull a la sala).

Només és un segon ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet, a vostè l'han citat ...

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Li demanaria al Sr. Tur que acabàs de llegir tota la intervenció.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet, a vostè l'han citat, ha estat objecte de citació, però no l'han al·ludit, no l'han al·ludit.

Té la paraula el Sr. Jaén.

(Aldarull a la sala).

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Yo creo que el Sr. Orfila, que ha tenido la ocasión de precederme en los turnos, ha reiterado en su segunda intervención, cuál es la cuestión, y la cuestión es la que es: transferencias a los consejos insulares, cuestión de subsidiariedad, eso lo ha dicho, lo ha repetido, y yo también, y nuestro grupo lo ha asumido en más de una ocasión.

El Sr. Vidal, portavoz del Grupo Mixto, ocasional en este momento, representante de la FIEF, si quiere alguna cosa más se la puedo añadir, no sé, si quiere alguna cosa más, en temas de coherencia, yo no le quiero discutir ninguna cosa de esas, pero también ha de comprender que en según qué momentos hay cuestiones que no se tienen que reabrir porque son cuestiones que pasan a un segundo plano en un momento, y aquellos temores, recelos, heredados de la antigua Diputación Provincial, eran ciertos, históricos, hemos hecho aquí referencia a ellos, por el Sr. Orfila, desde el año 30. Pues en estos momentos no son los que eran, el tiempo ha mitigado todas estas cuestiones.

Pero que el Sr. Tur salga aquí a la tribuna, y después, desde el escaño, dé lecciones de coherencia, desde su grupo y desde el Partido Socialista, es demasiado, es demasiado porque ustedes ...

(Aldarull a la sala).

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jaén, procuri fer la contrarèplica a la intervenció del Sr. Vidal.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Así lo haré, Sr. Presidente. Desde aquí se han dado lecciones de coherencia, yo creo que hay temas en la historia de este país recientemente, y hace algunos años, que sólo el tema de la OTAN, el tema del Consejo Económico y Social,

(Aldarull a la sala).

Son temas que desde luego no se pueden calificar de coherentes.

Esta reforma es una reforma, Sr. Orfila, después lo discutiremos, porque vamos a ser también reiterativos.

(Aldarull a la sala).

EL SR. PRESIDENT:

Un moment, Sr. Jaén, per favor. Pree silenci als diputats, per favor. Continui. Sr. Jaén.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Es una reforma tan democrática como cualquiera la que nuestro grupo propone, como la que propone el Sr. Vidal o la Sra. Munar después en su enmienda a la totalidad. Por tanto, no adjetiven ni hagan cosas descafeinadas de asuntos que no lo son.

Por otra parte, yo creo que la analogía con Canarias, que casi se presenta como una identidad, es una analogía bastante equivocada. Y si se hace esta comparación tiene que hacerse en todos sus términos, porque Canarias no tiene el artículo 39 que tenemos aquí, y, por otra parte, yo creo que Canarias tiene lo que nosotros llamaríamos una trampa de león, electoral, que consiste en el 3% de barrera electoral en toda la comunidad autónoma, no en una isla, sino en toda la comunidad, en las siete circunscripciones, hay que sacar el 3% de allá o en 20% por isla. Por otra parte, Sr. Vidal, venir aquí para hacer esta analogía que usted hace en su exposición de motivos, y allá explica, yo creo que hay una singularidad en la configuración de los cabildos, tal es así que hasta los presidentes son aquellas personas que encabezan la lista que ha sido más votada, hasta ahí llega la singularidad del régimen canario, y además el número de consejeros en cada cabildo no es el mismo, incluso en las islas menores, porque, por ejemplo, en Lanzarote hay 21, mientras que en Fuerteventura son 17, en Gran Canaria 27, en Tenerife 27, en Gomera 13, Sr. Vidal, no me diga que no, que lo he preparado esta mañana y lo he recogido bien, de consejeros de cabildos. Y acabó, en La Palma 21 y en Hierro 11. Otra cosa son diputados, que Hierro tiene 3, no confundamos las cosas,

porque una cosa son los cabildos, que usted lo sabe, y se votan en urnas distintas, y otra es el parlamento canario. Por tanto, analogía sí, pero si usted quiere incorporar el sistema canario aquí, incorpórelo en su totalidad, con barreras de león del 20% por isla.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén. Passarem ara, idò, a la votació de l'esmena 789 del Grup Parlamentari MIXT.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

1 vot a favor, 52 en contra, 1 abstenció. Queda rebutjada l'esmena 789.

IV.2) Debat de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu RGE núm. 973/95, presentada pel Grup Parlamentari MIXT, a la Proposició de llei RGE núm. 338/95, relativa a modificació de la Llei 8/1986, electoral de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

I passam al debat de l'esmena 973, presentada pel Grup Parlamentari MIXT a la Proposició de llei 338, relativa a modificació de la Llei 8/86, electoral de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Té la paraula per fer la defensa de l'esmena, la diputada Sra. Munar i Riutort.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Si haguéssim de classificar la reforma que en el seu moment ha presentat el Partit Popular i molt especialment el seu president, Sr. Gabriel Cañellas, que tenia un gran interès en aquesta aprovació, l'hauríem de qualificar de menyspreu cap a Mallorca i cap als mallorquins, i això no són simplement paraules ni és simplement demagògia, és una realitat que si segueixen en atenció, quedarà demostrat. Es pretén aconseguir amb aquesta reforma, per part del Grup Popular i del Sr. Cañellas, una majoria que ells mateixos classifiquen com absoluta i dominant i així ho han dit alguns dels seus representants. Des d'alguna diputada que ha dit que bé valia la pena posar-se vermella una estona, si amb això aconseguïen una majoria absoluta, o algun diputat que a una emissora de ràdio ha dit que, qualque cosa hem de fer per garantir tenir una majoria absoluta. El que no entenem és, si diuen que la tenen assegurada, si diuen que les enquestes els són tan favorables, per què han de fer que es debati aquesta llei ara i aquí, i per què han de

fer que tots els mallorquins sàpiguen que des del Partit Popular els van en contra.

Jo crec que és clar, encara que sembla que no els importa, al Partit Popular, que aquesta llei és injusta per a Mallorca, que va en contra dels principis democràtics, però això sembla ser que no els importa, el mateix que haver-la de treure amb el diputat menorquí Sr. Peralta. Crec que es podria debatre sobre la conveniència que aquesta llei tengués un percentatge mínim de vots d'un 3 o d'un 5%, també crec que és discutible el moment en què aquesta modificació s'ha de fer, i també el sistema paritari o el sistema majoritari o el de proporcionalitat, jo crec que tots els sistemes són legítims, a països democràtics de tota la vida s'usen indistintament i, per tant, tot és opinable. Però la realitat d'aquesta comunitat, d'aquestes illes, fa que en aquests moments hi hagi 59 diputats en aquest parlament, d'aquests 59 diputats hi ha un repartiment entre les Illes que fa que n'hi hagi 33 de Mallorca, 13 de Menorca, 12 d'Eivissa i 1 de Formentera, i fins ara hi havia un mínim per poder tenir representació, d'un 3%, i significava que tothom pareixia estar conforme amb aquesta llei, amb aquesta proporció, i significava també que treure un diputat a Formentera eren 900 vots, que treure'l a Eivissa eren uns 1.900, que a Menorca es necessitaven uns 2.100 vots, i que a Mallorca ja se'n necessitaven més de 8.000. Significava que s'havien mig atesos els criteris paritaris i també els proporcionals, i que hi havia hagut una cessió de Mallorca en favor de Menorca i Eivissa, una cessió generosa que significa que hi havia en aquell moment un talant democràtic, tolerant, un diàleg entre les diferents forces, entre les diferents illes.

Ens hauríem de demanar per què en aquests moments, des del Partit Popular es vol modificar aquesta llei, per què?, si tendria significat que l'hagués volguda modificar i donat que ara tenia majoria al Parlament, encara que fos amb el Sr. Peralta, hagués defensat el tema de la paritat, hem de recordar que a un moment determinat va ser un cavall de batalla del Partit Popular, i ara que tenen majoria seria ben coherent que plantejassin aquí aquesta reforma; però no, resulta que no és això el que interessa al Partit Popular en aquest moment, el que va dir en el seu moment, ara no li interessa. Què pretén?, es pot pensar que pretén que els partits minoritaris no tinguin representació al Parlament, crec que sí, que és possible; així no només atempten contra Mallorca i els mallorquins, sinó que a més atempten contra les minories. Però jo crec que hi ha alguna cosa més, i crec que si manejam bé el sistema electoral, bé la llei i la divisió, el que res pretén és tenir alguna diputat més, rascar alguna diputat més i aconseguir entrar un diputat més a través del grup majoritari en contra d'altres grups que tendran molts més vots a un moment determinat. I això no és just, no és democràtic i atempta contra tots els principis, entre aquells que diuen un home, un vot, i molts d'altres que podríem esmentar.

Crec que el que queda clar és que el Partit Popular amb aquesta proposta que ens fa penalitza tots els electors de Mallorca i ho fa d'una manera totalment injustificable, per-

què realment no hi ha cap justificació quan amb 800-900 vots es pot treure un diputat a una illa, que a Mallorca se'n necessiten 8.000 i que encara no li sembli bé. Però, a més del fons de la qüestió, que és totalment discutible, crec que hauríem d'atendre també a les formes, és ver que hi ha lleis electorals que tenen diferents proporcions, un 3, un 5, la veritat és que la de l'Estat té un 3 i l'europea no té mínims, per tant hi ha més una certa tendència en l'actualitat d'anar cap a mínims que són més proporcionals i més representatius que no al contrari. Però bé, com direm, és una cosa discutible. El que ja no és tan discutible és que aquesta modificació d'aquesta llei es proposi a dos mesos vista d'unes eleccions, no hi ha cap precedent d'això a cap parlament de les diferents comunitats de l'Estat espanyol, cap no ho ha fet d'aquesta manera. Jo podria dir que el Govern del Partit Popular imposa de qualche manera als mallorquins una llei, una modificació de llei que tan sols afecta Mallorca, i això ho hem de tenir molt clar, en contra de la mateixa voluntat de Mallorca, amb una persona de Menorca que no se sap massa bé a qui representa i el que està molt clar és que és una proposta que podríem qualificar de desesperada a un moment no propici, a dos mesos vista d'unes eleccions, i que no respon a cap realitat, a cap necessitat i no respon tampoc al que sempre ha defensat el Partit Popular que fins i tot, a un moment determinat no va votar l'Estatut d'Autonomia per defensar la paritat, i un partit, AP en aquell moment, PP ara, amb aquesta excusa no va votar l'Estatut d'Autonomia.

Ens preguntàvem de ver què faria el Partit Popular quan oberta aquesta capsula dels trons, el Sr. Cosme Vidal, lògicament, molt coherentment, demanaria la paritat. Ens ho demanàvem perquè realment teníem curiositat per saber com, allà on varen dir blanc, ara diríem negre. I també ens demanàvem si el president del Consell d'Eivissa hauria estat escoltat pel seu grup i a un moment determinat dirien que els senyors del PSOE tenien realment raó en aquell moment. Realment teníem curiositat. Perquè del contrari o donaven la raó al Partit Socialista o se'ls veia el plumero, i realment ha paregut una d'indis.

Una última i jo crec que fonamental qüestió, el màxim òrgan d'aquesta illa, de Mallorca, és el Consell Insular de Mallorca, i el Consell Insular de Mallorca es va pronunciar dient, no a la modificació de la Llei electoral, però sembla ser que el Partit Popular no atén el màxim representant del poble mallorquí, que li és exactament igual el que ell diu i que, atès que té un vot del Sr. Peralta, pensa dur endavant aquesta modificació.

Jo estic segura, Sr. Cañellas, que a Mallorca no serà ben rebuda aquesta modificació, que la gent almanco la majoria se'n temerà del que es persegueix amb aquesta modificació, i crec que seria interessant i que faria realment que ens creguéssim tots que tenen enquestes meravelloses amb resultats espectaculars, si retirassin aques-

ta llei. En cas contrari, haurem de pensar que se senten realment empaitats i que atès que vostès no volen defensar ni Mallorca ni els mallorquins, des d'Unió Mallorquina, i tan sols seguint la nostra obligació, ho farem. I, per tant, presentem aquesta esmena, on demanem una diferent distribució de les circumscripcions i que hi hagi 37 representants per Mallorca, 11 per Menorca, 10 per Eivissa i 1 per Formentera. D'aquesta manera pal·liarem el que vostès volen amb aquesta reforma que és perjudicar Mallorca, els mallorquins i les minories.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Munar. Sí, Sr. Peralta, té un torn d'al·lusions de tres minuts.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Com vostè diu, simplement per al·lusions, ja que crec que he estat al·ludit directament en diverses ocasions, i crec que la fonamental de totes és la que s'ha referit que aquest diputat, aquest menorquí que no se sap a qui representa. Crec que aquesta no és una qüestió a debatre per part de la diputada que ha parlat, crec que la diputada que ha parlat s'ha de ficar en les qüestions de càrrega, no en les qüestions de càrregues, i a més la forma com s'ha parlat d'un menorquí, s'ha dit en un to certament despectiu i encetant aquesta espècie de guerra que es vol encetar, a la qual jo no hi participo, per tant, a les altres al·lusions que s'han fet dic que el meu vot no té res a veure amb cap guerra contra Mallorca ni contra els mallorquins, ni tan sols, encara que podria tenir motius, contra Unió Mallorquina. Per tant, he de dir, per acabar, que en el dia d'avui, fins i tot a causa de l'esgotament que s'observa a l'oposició, no seria necessària ni tan sols la meua presència avui ni en aquest debat ni a l'hora de la votació. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Altres grups que vulguin intervenir respecte de l'esmena plantejada per la Sra. Munar? Pel Grup PSM i EEM, Sr. Sampol, té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la memòria que acompanya aquesta segona proposició de llei de modificació de la Llei electoral, justifica la seva presentació amb aquestes paraules: "una vegada trencat el consens que va inspirar la redacció de la Llei electoral autonòmica". Efectivament, així és, encara que el portaveu del Grup Popular ho negui.

La modificació barroera de la Llei electoral presentada pel Partit Popular ha provocat la resurrecció de vells fantasmes, de recels entre illes que avui ja creïem superats. Per una part, des de Mallorca es proposa augmentar la representació mallorquina i disminuir la d'Eivissa i Formentera i la de Menorca en aquest parlament; d'altra banda, des d'Eivissa es

proposa disminuir la representació de Mallorca i augmenta la de Menorca i Eivissa. Ja hi som de bell nou. Aquest és el resultat de la irresponsabilitat, no dels autors d'aquestes dues propostes, sinó dels qui donaren el sus de sortida a la carrera de despropòsits. Qui té la responsabilitat de governar, qui té la major responsabilitat de posar pau, d'escampar seny i coneixement?, qui és el màxim responsable de llimar els recels històrics i cercar la cohesió dels nostres pobles, ha estat el causant d'aquesta passada enrera, el causant d'un retrocés històric que ens retorna a fa deu anys.

El que havia guanyat aquest parlament en deu anys de votacions ideològiques i no territorials, es va perdre el dia que el Partit Popular presentava la proposició de llei de modificació de la Llei electoral. I el més trist és que aquesta modificació era totalment injustificada, no existien amenaces d'ingovernabilitat, de fet, hem vist com progressivament disminuïen els grups parlamentaris en aquesta cambra. Aquesta legislatura hem passat de sis grups parlamentaris a quatre, i les previsions electorals eren similars, com a màxim es preveia un augment de diputats adscrits al Grup Mixt, però no un augment de grups parlamentaris que fins i tot ens fessin pensar a modificar el Reglament per reduir el temps d'intervencions, tot el contrari, duïm un procés de cada vegada més selectiu. Però no, ni governabilitat ni interessos generals de país. L'únic motiu era el partidista, l'intent d'eliminar possibles adversaris polítics, aferrar-se al poder absolut, passant per damunt tots els obstacles que s'hi oposen.

Senyores i senyors diputats del Grup Mixt, de la Federació d'Independents d'Eivissa i Formentera i d'Unió Mallorquina, compremem les reaccions que va proposar la proposició de llei del Partit Popular, i no els culpam per les dues iniciatives que han presentat avui, però el PSM de Mallorca i de Menorca no vol participar d'aquesta bogeria col·lectiva, votam no a aquesta proposició, com hem votat no fa un moment a la presentada pel Sr. Vidal, sense entrar en el contingut polític que tenen, simplement per una qüestió que creïm de responsabilitat política.

Això sí, voldríem que la presentació d'aquestes dues iniciatives servís per a qualche cosa, com a mínim, per mostrar al Partit Popular i al seu president, al president de les Illes Balears, el gravíssim error que significà la proposta de modificació de la Llei electoral presentada de manera unilateral; però encara confiam que finalment, durant la tramitació, votin en contra i les coses tornin al seu lloc, que mai més no parlem de modificar les regles del joc en funció dels interessos de cada partit. Senyors del Partit Popular, Sr. Cañellas, guanyin-se la dignitat que mereixen els que han de governar aquesta terra, guanyin les eleccions netament, sense argücies legals, anunciïn la renúncia a augmentar el percentatge electoral mínim necessari per obtenir representació parlamentària i oblidem tots aquest penós i lamentable

incident polític, recuperem tots el seny i la responsabilitat deixant de tiar el ressentiment d'uns pobles contra altres pobles.

Moltes de gràcies.

(El Sr. Vice-president segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula la diputada Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. La Llei electoral de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears resolgué al seu moment, de manera majoritàriament pactada, una de les tasques pendents del desenvolupament estatutari, la definició del sistema electoral pel qual s'havia de determinar la composició del Parlament de les Illes. I a ningú no li va fugir en aquells moments que aquesta era una de les qüestions més decisives per a la convivència política, perquè aquesta regulació havia de respondre a un sistema proporcional per manament del mateix Estatut d'Autonomia, però a la vegada havia de preveure la combinació més justa possible d'exigència democràtica, d'igualtat de vot de tots els ciutadans establerta a la Constitució i també al nostre estatut, amb l'exigència d'una adequada representació territorial. L'equilibri va ser difícil, va ser difícil per una banda perquè no es podia deduir que la representació territorial fos més important que la personal, ja que aquesta constitueix l'essència del sistema democràtic; per altra, les Illes tenen una certa identitat pròpia indiscutible respecte de la qual també justificar l'establiment d'un sistema de representació dels ciutadans de la Comunitat Autònoma al Parlament que tingués en compte aquest aspecte territorial. En conseqüència, fou necessari acceptar desviacions en la igualtat del vot dels ciutadans, però sempre que no superessin els límits en què es podia anomenar la lògica territorialitat. És a dir, la Llei electoral va aconseguir un pacte i un equilibri, equilibri i pacte que han funcionat. El sistema de representació no ha generat ni ha creat per ell mateix, sinó per la manipulació política, que és diferent, cap enfrontament entre illes, són uns altres, els problemes que hi ha des de les Illes, problemes que ja s'han especificat respecte de quin ha de ser el contingut per exemple dels consells insulars, òrgans del Govern o delegacions del Govern, però no és açò el que discutim avui.

Avui tornam a discutir la composició del Parlament, tornam a discutir la Llei electoral, i per què s'obre una altra vegada el debat, quan aquest equilibri i aquest pacte havien funcionat? S'obre aquest debat quan un partit, el Partit Popular inicia la travessa del recompte d'escons, i s'adona que pot manipular per pur interès partidista el possible equilibri polític que ha de resultar d'un repte electoral. Són només els membres del Partit Popular els que rompem, els que han romput aquest pacte i l'equilibri polític aconseguit quan es

va debatre i aprovar la Llei electoral, perquè l'equilibri, el pacte establert a aquesta Llei electoral la modificació de la qual avui discutim, no només implica la distribució d'escons per illes, sinó que també es va discutir quan es discutia l'equilibri entre illes que una part important d'aquest equilibri era la barrera electoral del 3%. Per tant, són vostès, membres del Partit Popular, són vostès els que han romput el pacte, els que han romput l'equilibri polític entre les Illes per pur i dur interès partidista.

Per tant, hem de repetir una vegada més que no són les esmenes a la totalitat que discutim les que motiven o poden motivar enfrontaments, els enfrontaments sempre els ha provocat aquí la prepotència del Partit Popular, la manipulació partidista que fan de les institucions. I enfront d'açò, és clar, de vegades el cos demana guerra, insubmissió davant aquestes postures prepotents totals utilitzant vots d'altres; però, així i tot, al marge de tot açò, s'ha d'imposar la responsabilitat política de govern, encara que els membres del Partit Popular hagin perdut els papers amb la reforma de la Llei electoral proposada, encara que els membres del Partit Popular no sàpiguen anar més enllà del que els assenyala i marca l'interès del partit, molt per damunt la responsabilitat política de govern, a pesar de tot açò, de tenir el govern que tenim, no podem caure en la trampa d'aquest enfrontament entre illes que no existeix. És necessari, per tant, mantenir l'equilibri antic, l'equilibri primer de la Llei electoral i, en tot cas, que la seva modificació trobi justificacions més enllà de les purament partidistes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Barceló. Pel Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula el diputat Sr. Jaén.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Voy a intentar consumir mi tiempo para referirme a la propuesta que presenta el Grupo Mixto a través de la diputada Sra. Munar, y no lanzar acusaciones hacia otros grupos como se viene haciendo desde la oposición.

Decía un politólogo francés, y yo creo que tenía mucha razón, que en la caja de los juguetes parlamentarios, el juguete más instructivo y hábil, aquél que es recomendado para largas sesiones de días de lluvia, es la ley electoral. La previsión meteorológica, de momento, ha fallado, hoy no llueve, pero la sesión es excesivamente larga para dos debates de totalidad que eran absolutamente innecesarios, innecesarios, porque tenían la vía de una enmienda de sustitución en trámite de po-

nencia y comisión, y con diez minutos, seguramente con la mitad, ya hubiéramos tenido bastante.

Ya poco se habla de la barrera electoral del 5%, que era el objeto de nuestra modificación, sino que, como hemos visto en las propuestas, han ido por la vía fundamentalmente de cambiar, de modificar las circunscripciones electorales, con efectos muy distintos, como antes había dicho.

Consumo este turno, como es normal, para replicar a las intervenciones principalmente, como debe ser, de la proponente, y tengo que decir que lo haré sin perjuicio de esclarecer algunos conceptos electorales que yo creo que están poco claros y desde luego no haré como la Sra. Munar, que yo creo que las cuatro o quintas partes de su tiempo se ha dedicado muy poco a hablar de su propuesta y sí de otras muchas cuestiones que no venían al caso. No puedo olvidar, al Sr. Sampol, las referencias que ha hecho de cuestiones de dignidad y enfrentamiento entre los pueblos que yo creo que eso ya es tremendismo parlamentario que no está justificado por la hora, porque todavía son las ocho y diez y me parece que no es la hora de desvariar.

Pero el debate que se hace hoy es consecuencia, evidentemente, de una modificación propuesta por nosotros, modificación sustantiva y que nosotros planteamos entre la disyunción que existe entre gobernabilidad y representación parlamentaria, pregunta que se la han hecho todos los tratadistas electorales y se ha impuesto en todos los sistemas electorales. ¿Cuál era el límite y hasta dónde se tenía que incorporar el pluralismo de la sociedad en la vida parlamentaria? Este límite lo fija la Ley orgánica del régimen electoral general en el 3% por circunscripción, es decir, por provincia; y en el 5%, porque hay que decir las cosas como son, en todo lo que afecta a las elecciones locales. Pero bueno, hay otras referencias que conviene reiterar, y es que ese mínimo del 5% se aplica en otros muchos sitios, no es aquí ninguna novedad. Así, por ejemplo, en Valencia y en Navarra se aplica el 5%, pero ese 5% se hace sobre el cómputo electoral de votos válidos emitidos en toda la comunidad autónoma, no solamente en una circunscripción, tienen el caso de Navarra, en toda Navarra, como aquí se hace por isla y no por el modelo canario que, conviene repetir, del 20% de barrera electoral por isla, 20%.

Yo creo con satisfacción que ya nadie discute con argumentos serios el tema del sistema proporcional, al menos aquí en esta Cámara, porque ha sido calificado como enterrador de sistemas democráticos cuando se hacía referencia a algunas atribuciones de derribar gobiernos legítimos por la vía de la proporcionalidad. La Sra. Munar hacía referencia al sistema mayoritario, no es la cuestión, ni se puede implantar en España este sistema porque la Constitución, como usted bien sabe, la Ley electoral ya lo fija evidentemente.

Entrar en cuestiones de que el Parlamento sea la copia exacta de la sociedad, eso es imposible, imposible, no es fácil, desde luego, establecer una representación política funciona-

l, no es fácil, y que esté en perfecta correspondencia con esa voluntad que el electorado, que el cuerpo electoral expresa cuando se le consulta en las elecciones. Por tanto, nada de sistema mayoritario, porque eso ya está dicho.

Y la referencia, sí, tengo que hacerla también a la Sra. Barceló. No hay ningún sistema electoral, ninguno que no actúe como factor deformante de la realidad social, palabras de Duverger, ninguno, ningún sistema electoral existe que no actúe de esa manera. Esa es la realidad, porque un sistema electoral lo que hace, una cosa es el derecho electoral, un hombre, un voto, y otra cosa es el sistema electoral, que consiste en la traducción de los votos en escaños, sencillamente, eso de que un diputado unas veces son X votos en una circunscripción, en otra son Y votos, y en otra son Z. Y perdonen que haya nombrado la letra X en estos momentos.

Desde el Grupo Mixto, por tanto, se enmienda nuestra proposición de ley, y se hace con la intención clara, con la intención clara, y hay que decirlo así, de que la barrera legal no sufra modificación alguna, es decir que se quede como está. Yo creo, por tanto, que ese rasgo fundamental del umbral mínimo hay que fijarlo, y me parece que la discusión no ha de ser incluso ni si es el 3% ni si es el 5%, yo creo que eso incluso tiene poca entidad de discusión. La discusión es cómo se aplica el 3% o cómo se aplica el 5%, y creo que antes ya lo he dicho claramente. En el caso de La Rioja, por ejemplo, el 5% se aplica a toda La Rioja, en el caso de Cantabria se aplica a toda la Comunidad Autónoma de Cantabria, el 5%, en otros casos el 3% como es también, había dicho antes, en toda la comunidad. Por tanto, aquí ya está bien que esa barrera electoral del 3% solamente se aplique por circunscripción, vamos a aplicar un tope más alto, porque esa barrera es inexistente, esa barrera no tiene ninguna entidad, es decir, no es barrera.

Se habla en la exposición de motivos de asuntos y de conceptos relativos al derecho electoral, yo creo que el principio de representación proporcional que se cita por ustedes en la exposición de motivos, el artículo 68.3 de la Constitución, de que un hombre un voto, eso es un principio, como antes decía, de derecho electoral, todos lo debemos compartir, pero sucede, como antes comentaba, que, por ejemplo, el 3% de los votos válidos emitidos en cada circunscripción electoral de provincia, en elecciones generales, tampoco afecta o solamente afecta, por decirlo así, a Barcelona y a Madrid, en el resto de las provincias, en el resto de las circunscripciones, no tiene ninguna validez.

Su propuesta, Sra. Munar, ya la ha explicado, usted no, la ha explicado el Sr. Sampol, resulta que es aumentar cuatro escaños por Mallorca, disminuir Ibiza en dos y Menorca en dos también. Pero esto hay que explicarlo en términos comprensibles que el ciudadano entienda. ¿Qué significa esto? Primero, que usted y su grupo, o

los diputados de su grupo o su grupo, del Grupo Mixto, están por mantener la actual barrera legal, barrera electoral que es una barrera *light*, porque no actúa de barrera electoral, barrera electoral que es inocua, que es inútil y que es inexistente y que, por tanto, la voluntad del legislador no se manifiesta en nada, porque esta barrera no sirve absolutamente para nada. Segundo, usted propone aumentar la circunscripción de Mallorca en un 13% aproximadamente, un total de 4 diputados, porque así tiene la esperanza de que al menos uno sea de Unió Mallorquina. Y, en tercer lugar, el incremento que se aplica a Mallorca va en detrimento, porque hay que decirlo así, yo no diré contra los menorquines ni contra los ibicencos, porque me parece que son expresiones que poca gente puede creer ya, pero sí que va en detrimento, si se aprobara, del Partido Popular, claramente, porque, según las encuestas, los resultados del Partido Popular en primer lugar, y del PSOE, previsiblemente, si existe de aquí a las elecciones, que yo creo que sí, y además tiene que existir, sería el segundo perjudicado. Por tanto, esas tres razones: usted quiere que la barrera electoral no exista, usted quiere que en Mallorca haya más diputados, porque así asegura uno, y, en tercer lugar, quiere perjudicar al Partido Popular en lo que pueda, en una lucha electoral, que es normal, y yo no le echo en cara.

Pero volvamos a la representatividad y a ese ajuste que usted propone. No ha aportado ninguna cifra, yo creo que con rigor, porque al hablar de sistemas electorales no se habla de votos, de diputados en general, sino que se habla de población, pero, en fin, podríamos estar para la discusión con esas cifras que ha dicho, más o menos de acuerdo. Y es claro que, con datos de población del año 93, a Mallorca se le asigna un diputado por cada 18.000 habitantes aproximadamente, a Menorca le corresponde uno por cada 5.000 -en números redondos-, al igual más o menos que a Formentera, y a esta cifra le falta un poco en Ibiza para llegar a ser 7.000. Esta fue la distribución que se aprobó con los votos de Unió Mallorquina, aquí, en el Parlamento, y usted, aprovechando que el Pisuerga pasa por Valladolid, pues entonces enmienda lo nuestro para introducir modificaciones.

Sistema de representación proporcional de la Constitución. La fórmula de Hont, una fórmula que conviene saber que tiene más de 100 años, porque se aplicó en Bélgica para evitar la división del partido católico en aquel momento, es la que recoge, como antes decía la Ley electoral. Y eso significa que su aplicación es claramente desproporcional, hay una sobrerrepresentación clarísima de los partidos mayoritarios en detrimento de los partidos minoritarios, y así, por ejemplo, en las últimas elecciones generales, el Partido Socialista obtenía un diputado con 57.000 votos, más o menos; a Esquerra Republicana de Catalunya le costó casi 190.000, y al Partido Aragonés Regionalista, 145.000, en números redondos. Esa es la realidad y ese es el sistema electoral que hay configurado, como aquí pasa igual. En términos generales, se dice que el PSOE tiene la cuota de representación del 6'4% por encima de lo que le toda, y que Izquierda Unida, por ejemplo, tiene un -4'1%, o, en palabras más desenfadadas, todo sistema electoral actúa como el alguacil de Rothin-

gam que roba a los pobres para dárselo a los ricos, es el sistema electoral proporcional que existe en este momento y el que se aplica, con efectos, que es proporcional, pero en muchos casos tiene efectos mayoritarios. Y eso, Sra. Barceló, no se puede interpretar como un efecto manipulador, porque ese es el efecto de que traduce los votos en escaños, y eso es lo que hay, no hay otra cosa.

Yo finalizo, Sr. Presidente, y quiero hacer una consideración que creo que nadie discute, y es que hay una decantación del legislador hacia la estabilidad y gobernabilidad en todos los sitios, eso es clarísimo y, por tanto, gracias a eso se ha superado lo del mosaico de letras o sopa de letras que se decía en términos coloquiales referido a los partidos políticos. Eso ha tenido un pago, y el pago es que el pluralismo político ha sido más limitado, pero por algún sitio había que hacerlo.

Sra. Munar, nuestra reforma de la Ley electoral no va contra Mallorca. No empiece usted a identificar, seguramente equivocadamente, porque tal vez hay una manía persecutoria, que piensan que hay persecución política o electoral contra Unió Mallorquina; no confunda usted, digo, Mallorca con Unió Mallorquina, no tiene absolutamente nada que ver. Lo que usted propone aquí, yo no se lo critico, no se lo critico, pero, en todo caso, lo que sí es claro es que esta reforma tendría que aplicarse de alguna manera si va contra Menorca y si va contra Ibiza, y no digo contra los menorquines y contra los ibicencos, sino contra la representación que en estos momentos ostentan. Yo eso lo comprendo, repito que no se lo critico, pero lo comprendo porque usted en Menorca y en Ibiza y en Formentera -no le afecta- no tiene representación y lo entiendo.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENTE:

Moltes gràcies, Sr. Jaén. Pel grup parlamentari proposant té la paraula la diputada Sra. Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Li agradi o no li agradi, Sr. Jaén, la seva reforma sí va en contra de Mallorca i en contra dels mallorquins, i hi va per una cosa tan fàcil d'entendre com que amb 800 vots surt un diputat a Formentera, abans a Mallorca en necessitaven 8.000, i vostè vol que se'n necessitin 12, 13, 14, dependrà de la participació electoral que hi hagi. Per tant, li agradi o no li agradi va en contra de Mallorca i claríssimament a favor del Partit Popular.

Però miri, no em digui que jo el que entenc amb la meua proposta, proposta motivada perquè vostè n'ha presentat una altra, si no, jo no l'hagués presentada, si no m'hagués vist en la necessitat de defensar els inte-

ressos de Mallorca no l'hagués presentada, a pesar que abans també les illes menors tenien una major representativitat, però, com li deia, no he anat en cap moment a assegurar un determinat nombre de diputats per a Unió Mallorquina, perquè jo, Sr. Jaén, encara que vostès tinguin dubtes, i comprenc que les tinguin, perquè molts de vostès no pensen el mateix, crec profundament en el sistema democràtic, i crec que són Mallorca i els mallorquins els que han de decidir quants de representants volen que tinguem els diferents partits polítics. Vostès no pensen el mateix, i diuen que qui mal pensa és perquè mal fa, i vostès han fet malament posant una llei i adaptant-la al que són els seus interessos i les seves necessitats, per tant deixem que siguin els votants que diguin qui ha de tenir un determinat nombre de representants.

En la seva intervenció he cregut que el que va dir el Sr. Cañellas a un moment determinat, que ell volia una majoria absoluta i dominant, era poca cosa amb el que realment vostè demanaria. Estic convençuda que si pogués, demanaria el partit únic.

Pel que fa al que ha dit vostè que no es perjudicava Mallorca, només pensí en una cosa, si Mallorca és el 80% de l'electorat i Menorca, Eivissa i Formentera, un 20%, què justifica que hi hagi tan poca diferència de representants entre uns i els altres, què justifica que tan sols a Mallorca hi hagi 33 diputats enfront dels 26 de Mallorca, Menorca i Formentera? No hi ha cap justificació possible més que una, que era molt important i que vostès han romput, que és el consens. Gràcies al consens d'aquell moment s'han pogut fer moltes coses, i per a nosaltres era un motiu suficient com per estar-hi d'acord. El consens l'han romput vostès i no només han romput el consens, sinó que s'han contradit, perquè ara era el moment de defensar allò que deien vostès que defensaven, ara que podien, era el moment de defensar la paritat que va ser, segons vostès, el que els va justificar per dir no a l'Estatut d'Autonomia. No ha contestat a aquestes preguntes i a aquestes incògnites perquè no hi ha resposta possible. El temps, de totes maneres, ens donarà o ens llevarà la raó.

Pel que fa al Partit Socialista em sembla molt normal que no ens voti la proposta d'Unió Mallorquina, és lògic perquè està d'acord amb el que sempre ha defensat i amb el que va proposar al seu moment. I també entenem que el PSM, el Partit Socialista de Mallorca guió Entesa de l'Esquerra de Menorca, no pugui donar suport a aquesta proposta, per coherència política, perquè realment hi creu o perquè difícilment en el seu grup, ja que està representat a Mallorca i Entesa de l'Esquerra de Menorca, podrien donar suport a una proposta que afectava part del seu grup, ho entenem perfectament; però, no obstant això, volem recordar-los que vostès, el Partit Socialista de Mallorca de qualque manera ha d'entendre que, com a partit mallorquí, qualque cosa hem de dir i qualque cosa hem de fer quan amb una reforma es fan malbé consensos, acords, pactes i, sobretot, es perjudica encara més minories, determinats grups que no tendran possibilitats d'estar en aquesta cambra i, sobretot i molt especialment l'illa de Mallorca.

En definitiva, la nostra proposta és conseqüència claríssima del que ha presentat el Partit Popular que entenem que és únicament i exclusivament en interès seu i en contra, totalment, dels interessos de Mallorca.

Pel que fa al Sr. Peralta, dir-li que ell no vol participar a la guerra, a mi em sembla perfecte que no hi participi, però vostè, Sr. Peralta, és el causant, vostè ha fet possible aquesta guerra, Mallorca, les seves institucions, que són el Consell Insular de Mallorca, havia dit no a la reforma de la Llei electoral, i si no hagués estat per vostè, Sr. Peralta, aquesta llei no s'hagués tret endavant, si no haguessin comptat amb el seu suport no l'hagués presentada ni tan sols el Partit Popular més Peralta.

Moltíssimes de gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Munar.

Sr. Peralta, vostè no havia intervingut en el debat, en qualsevol cas, aquí s'ha obert nou debat, en conseqüència té un torn de contradiccions.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Per a aquest torn de contradiccions tene cinc minuts, la veritat és que seré molt més breu. Sra. Munar, miri, jo crec que a vostè li passa com a un episodi de la història d'Egipte, hi va haver un faraó que va voler anar contra corrent i va voler, fins i tot, canviar la religió del déu Amon per la del déu Aton, i la seva esposa, molt coneguda a la història, la reina Nefertiti, tots sabem com va acabar, esper que el dia 28 de maig a vostè, al seu grup, els passi el mateix que li va passar al rei Aquenaton i a la seva esposa la reina Nefertiti. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Pel Grup Parlamentari PSM i EEM, torn de contrarèplica, Sr. Sampol, té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. I creuarem els dits abans de parlar, no fos cosa que també ens arribi alguna maledicció. La veritat és que no volíem intervenir en aquest torn de rèplica, creïem que ho havíem dit, però, així i tot hi ha hagut dues petites al·lusions que mereixen una rèplica.

Sra. Munar, l'únic que li puc dir, i ja ho vàrem manifestar a la presa en consideració de la proposició de llei de modificació de la Llei electoral presentada pel Partit Popular que sigui quin sigui el resultat de les

eleccions, si som aquí, passat dia 28 de maig, al primer període de sessions, proposarem la modificació de la Llei electoral per retornar a la situació anterior, i no vegi altre tipus d'interessos en la nostra postura d'avui.

El Sr. Jaén, amb la seva veu melosa i cortès, m'ha acusat

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, Sr. Sampol, per favor ...

EL SR. SAMPOL I MAS:

M'ha acusat de desvariar. Sr. President, ha dit que el Sr. Sampol desvarieja.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, efectivament, el Sr. Triay em diu que hi ha hagut un debat creuat entre tots dos, en aquest cas, hi pot entrar.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. I jo, la veritat, Sr. Jaén, i cortèsment, no sé qui desvarieja més o qui adopta anit actitud més responsables. Que cadascú analitzi els resultats dels seus actes, i avui estam en un resultat d'un acte provocat per vostès. I jo no sé qui ha obert la caixa de Pandora, jo més bé diria que uns panderos han obert la caixa, la caixa dels despropòsits, perquè estam en un cúmul de despropòsits. I, per una vegada, li he de donar l'enhorabona de la cita, la cita del saig de Nothingam, realment l'ha escollida que no podia venir millor. Efectivament, amb aquesta modificació de la Llei electoral saquegen els pobles per donar-ho als rics, els rics seran més rics, els pobles ni pa ni aigua, ni existència, la condemna a mort, amb la seva proposta.

Jo, Sr. Jaén, i li dic amb tota la bona veu que puc tenir en aquests moments, voldríem que el Reglament del Parlament en ocasions com aquesta permetés expressar el mateix sentit del vot sentit del vot en dues votacions distintes, per no haver de coincidir amb vostès.

Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Sra. Barceló?, no intervé. Sr. Jaén, el seu torn de contrarèplica.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Sra. Munar, no voy a recitar referencias hacia partidos únicos, porque la trayectoria democrática que la tenemos, yo creo que todos los que estamos aquí, no permite hacer discusiones si uno es más demócrata que otro y, por tanto, me ha de disculpar que no entre por ahí.

Sí quiero decirle que los sistemas electorales tiene dos criterios de fijar la circunscripción, uno es el territorial y otro es el poblacional, y así por ejemplo cuando nos fijamos en Soria respecto de Madrid, cuya población está más o menos en la relación de 1 a 50, pues el número de diputados no se fijan de esa manera. He dicho unos números porque me gusta hablar con propiedad, me gusta hablar de las cosas como son. Actualmente, el índice de representación poblacional de Menorca es el 3'50, eso significa que un voto de Menorca respecta de Mallorca, es tres y medio; el índice de relación de Ibiza es el 2'7, y el de Formentera, el 3'71. Eso es voluntad del legislador, formulada aquí. La propuesta que usted hace, esos índices resultan bastante inferiores, y nosotros no compartimos, como tampoco compartimos lo que el Sr. Vidal proponía porque en el caso de Formentera, la propuesta del Sr. Vidal era un voto de Formentera, ocho de Mallorca, eso nos parece exagerado.

Contra Mallorca, usted insiste erre que erre en decir eso. En términos de índices de relación poblacional y comparando Madrid con Soria, que era el ejemplo que antes ponía, el voto de un soriano vale 5 veces más que el voto de uno de Madrid, está muy por debajo este índice, del nuestro. Y lo mismo pasa con Barcelona. Y antes ponía el ejemplo de como un diputado por Madrid cuesta electoralmente 145.000 votos, al igual que en Barcelona, en Soria, sin embargo, un diputado se elige con 31.500 sufragios, y en Teruel con 48.000. A ningún madrileño y menos a un catalán en los momentos en que estamos se le ocurre decir que la Ley electoral va contra Cataluña o contra Madrid. Sra. Munar, esas afirmaciones no se pueden hacer.

Estamos en el asunto de la barrera electoral, ustedes insisten en ese tema, la barrera electoral que hay actualmente no funciona, porque el Sr. Alfonso hace la pregunta, y la vamos a contestar, porque el número absoluto resultante de la aplicación del 3% es inferior al número absoluto que se exige para sacar un diputado, por tanto, vamos a subir la barrera electoral, porque hace falta que las barreras ...

(Aldarull a la sala).

EL SR. PRESIDENT:

Prec silenci als diputats, ja que si començam a fer intervencions des dels escons, és impossible seguir mínimament el debat. Sr. Huguet, per favor, calli. Deman a tots els diputats que procurin no intervenir en debats creuats, i va vostè i hi intervé. Prec silenci als diputats, deixin parlar l'orador que hi ha a la tribuna. Continuí, Sr. Jaén.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Intento ser didáctico, Sr. Presidente, porque son conceptos importantes que a la hora de fijar discusiones

importantes tienen que tenerse en cuenta. ¿De qué sirve una barrera electoral del 3%, barrera *ligh*, inocua, inútil, inexistente?, si, como antes decía no actúa como ese mínimo requiere.

Yo creo que lo que intenta la Sra. Munar con esta propuesta es una cosa muy clara, como pelagra su escaño, lo que intenta es salvarse ella a toda costa, pero yo ya he visto y ya sé por los portavoces cuál será el apoyo que tendrá su grupo en esta propuesta, será el apoyo de aquellos que la defienden, que son ustedes solos. Lo comprendo, no se lo critico, pero no nos pida a nosotros, a nuestro grupo, de cuyo redil parlamentario escapó, que le demos apoyo.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén. Acabat el debat. ... Si, per què em demana la paraula, Sra. Munar?

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Per intentar llevar el malefici com a mínim.

EL SR. PRESIDENT:

No, Sra. Munar.

(Rialles)

No, per favor, no té l'ús de la paraula. En qualsevol cas, jo entenc que tothom coneix el Reglament. hi ha hagut una primera intervenció on vostè ha defensat l'esmena, els altres grups han intervingut, hi ha hagut una rèplica feta per vostè, i ara, en aquests moments acabam els torns de contrarèplica, no obrirem rèpliques i contrarèpliques quan ja s'han fet. En aquest moment, amb la darrera contrarèplica del darrer grup que havia intervingut després de vostè, es dona per acabat el debat, aquest i tots els que es fan en aquesta casa. En conseqüència, no hi ha lloc a més intervencions i es passa a votació, Sra. Munar.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

2 vots a favor, 50 en contra, cap abstenció i un diputat que no ha emès el seu vot. En conseqüència, queda rebutjada l'esmena a la totalitat amb text alternatiu núm. 973.

I esgotat l'ordre del dia, conclou aquesta sessió. Gràcies a tots.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA